

Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica
T 01 781 21 00

Klasje

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivančna-gorica.si

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

V soju luči

Tokrat pred vas prihaja Klasje s poročili o številnih dogodkih, ki so se v minulem mesecu zgodili v naši občini in o katerih poročamo z veliko mere optimizma in ponosa. Lahko bi rekli, da še vedno stojimo v soju luči, ki so se prižgale nad našo občino. Praznovanje prvega svetovnega dne čebel je občino in naše čebelarje postavilo visoko pred svetovno čebelarsko javnostjo in lahko smo ponosni na svojo kulturno dediščino in čebelarsko zgodovino. Praznovali smo tudi občinski praznik. Združili smo ga s praznovanjem jubileja mesta Višnja Gora in tudi na ta način izkazali globoko spoštovanje do svoje preteklosti, ki je hkrati tudi velika odgovornost za prihodnost. Naši letošnji nagrajenci nam dokazujejo, da se je vredno truditi in svoje talente deliti za širše skupno dobro.

Pred kratkim pa so nas že 49-ič obiskali številni pevski zbori iz vse Slovenije in preko njenih meja. Slovenska pesem, zapeta na šentviškem pevskem taboru, nam tudi letos sporoča, da moramo biti ponosni in spoštljivi do svoje kulture in domovine. Občani pa smo zagotovo ponosni tudi na rojaka Jurčiča, zato nas v teh dneh na Muljavo domačini spet vabijo k ogledu predstav v letnem gledališču.

Minuli dnevi so potekali tudi v znamenju zaključka šolskega leta, ki so se ga še posebej razveselili naši šolarji in dijaki. Zaključene ocene so za večino popotnica za prihajajoče počitniške dneve. In dopustu v pozdrav že mahamo tudi vsi ostali. Iz uredništva Klasja pa vam julija še enkrat pošljemo počitniške pozdrave.

Matej Šteh, urednik

str. 4

Slovesno odkritje obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori

str. 5

Sto zborov zapelo na 49. Taboru v Šentvidu pri Stični

Enostavno na 12 obrokov
SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME
LamaS
računalniški inženiring d.o.o.
Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
T: 01/7869-040, 051/612-923
www.lamas.si

RENAULT
Avtoservis Blatnik d.o.o.
Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

Senčila Oven
SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

KOCJANČIČ **EUROSERVIS**
AVTO MOTO CENTER Kocjančič
• POPRAVILNO VOZIL
• AVTOVLEKA
• TRGOVINA Z AVTODELI
Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Praznik občine Ivančna Gorica smo praznovali v starodavni Višnji Gori

Občina Ivančna Gorica svoj praznik obeležuje 29. maja, to je dan, ko se Jurčičevi rojaki spominjamo nastopa pisatelja Josipa Jurčiča za urednika časnika Slovenski narod. Letošnja osrednja svečanost ob prazniku Občine Ivančna Gorica s podelitvijo priznanj in nagrad za leto 2018 je potekala v petek, 25. maja 2018, pod šotorom pri gasilskem domu v Višnji Gori. Slovesnost je bila posvečena praznovanju 540-letnice mesta Višnja Gora in se je začelo v starem mestnem jedru, od koder je krenila slavnostna povorka letošnjih nagrajencev in gostov. S konjsko vprego članov Društva prijateljev konj Višnja Gora in ob spremljavi stiških godbenikov so prispeli na osrednje prizorišče praznovanja.

Letošnji praznik občine sovpada s pomembnim jubilejem, 540-letnico pridobitve mestnih pravic Višnje Gore. Naj omenimo, da so Višnjo Goro že v času avstrijskega cesarja Friderika III., ki je 9. julija 1478 Višnji Gori podelil mestne pravice, znanomavale številne legende in številni zapisi, ki so pričali o življenju v tem slikovitem starodavnem mestecu. Ob jubileju so Višnjani izdali že četrti jubilejni zbornik, ki opisuje številne zgodovinske dogodke ter življenje in delo v krajevni skupnosti

ne razsvetljuje in druge komunalne infrastrukture, zgradili oziroma prenovili veliko vrtcev in osnovnih šol, kulturnih dvoran, poslovnih objektov, javnih otroških igrišč in drugih objektov za šport in rekreacijo. Pravočasno smo sprejeli občinski prostorski načrt in tudi z drugimi ukrepi skušali neprestano pomagati, da bi naše gospodarstvo, kmetijstvo in turizem imeli čim boljše pogoje za delo in razvoj. Oblikovali in gradili smo skupno blagovno znamko Prijetno domače, postali starejšim

Letošnji občinski nagrajenci skupaj s slavnostnimi gosti

vic Višnje Gore. Zato je nekaj misli namenil jubileju Višnje Gore in krajem občine Ivančna Gorica, ki so pomembni v slovenski kulturni zgodovini in iz katerih izhajajo številni pomembni Slovenci. Veseli ga, da občina svojo bogato preteklost zna združevati s sodobnim življenjem, turizmom in promocijo, kar je pomembno za gospodarski razvoj občine in blaginjo ljudi. »Vidi se, da je Ivančna Gorica na svoji samostojni poti postala ena najbolj dinamično razvojnih občin v Sloveniji, to se vidi tako iz statistik kot iz vsega kar je narejenega,« je še povedal Janša in rojakom čestital ob praznovanju občinskega praznika in jubileja mesta Višnje Gore.

In kdo so letošnji dobitniki priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica?

Plaketo Mihe Kastelica je prejela **JASLIČARSKA SKUPINA ŽUPNIJE STIČNA**, za pomemben prispevek pri ohranjanju kulturne in etnološke dediščine ter duhovnih dobrin naših prednikov.

Plaketo Antona Tomšiča je prejel **ANTON KRALJ**, za dolgoletno uspešno delo pri razvoju gospodarstva in družbenih dejavnosti v občini Ivančna Gorica.

Nagrado Josipa Jurčiča je prejel **ROBERT KOHEK**, za izjemno delo na področju kulturnega udejstvovanja na področju glasbe in ohranjanja kulturne dediščine v občini Ivančna Gorica.

Nagrado Josipa Jurčiča je šla tudi v roke **LOVRENCA MARKOVIČA**, za dolgoletno in požrtvovalno delo na področju gasilstva ter zaščite in reševanja v občini Ivančna Gorica. Letošnje najvišje podeljeno priznanje Zlati grb Občine Ivančna Gorica pa je prejela domačinka **ANA PETRIČ**, za izjemno požrtvovalno in dolgoletno delo ter pomemben prispevek pri razvoju družbenega življenja v občini Ivančna Gorica.

Na slovesnosti smo se spomnili tudi slovesnega odkritja obeležja Kranjski sivki pred tednom dni. Avtor

obeležja in priznani oblikovalec in domačin Robert Kuhar se je županu Dušanu Strnadu, Janezu Janši in predsedniku Čebelarke zveze Slovenije Boštjanu Noču zahvalil za njihov prispevek k ustvarjanju čebelarke zgodbe v Višnji Gori, ki postaja t. i. domovina kranjske čebele in jim ob tej priložnosti izročil spominsko kopijo skulpture kranjske čebele.

Bogat kulturni program so popestrili: Godba Stična, otroci Vrtca Polžek Višnja Gora, pevski zbor vzgojiteljic Vrtca Ivančna Gorica, učenci Podružnične šole Višnja Gora, Godalni orkester Kulturnega društva Stična, Mešani pevski zbor Zborallica in Višnjanski fantje. Prireditev je povezoval ambasador slovenske ljubi-

teljske kulture in priznani dramski igravec, prav tako ivanški rojak, Klemen Janežič.

Gašper Stopar in Matej Šteh

Višnja Gora v zadnjih desetih letih. Zbornik sta ob tej priložnosti predstavila glavni urednik Pavel Groznik in predsednik krajevne skupnosti Luka Šeme. Krajevna skupnost je ob tej priložnosti izrazila zahvalo številnim posameznikom in organizacijam, na svečanosti pa je predsednik Šeme podelil plaketo krajevne skupnosti Občini Ivančna Gorica, Ani Petrič in Pavlu Grozniku.

»Lahko rečemo, da je ravno ob nedavnem praznovanju Svetovnega dne čebel oziroma začetku čebelarke zgodbe v Višnji Gori in praznovanju 540-letnice pridobitve mestnih pravic, staro mestno jedro Višnje Gore deležno začetka prenove, ki je priložnost za nov sijaj in tudi za nadaljnji gospodarski razvoj,« je ob prazniku občine zbrane nagovoril slavnostni govornik župan Dušan Strnad. V nadaljevanju je predstavil razvojno vizijo občine, ki se glasi: »S podjetnostjo, znanjem in tradicijo do skupne blaginje.«

»Zgradili smo številne kilometre vodovodov, cest, kanalizacije, jav-

prijazna občina, branju prijazna občina, čebelam prijazna občina, planetu Zemlja prijazna občina ...« Ob pregledu dosežkov v minulih letih župan ni pozabil omeniti še dobrega sodelovanja s številnimi društvi, organizacijami, podjetji, samostanom in župnijami v občini ter številnimi posamezniki, ki soustvarjajo podobo uspešne občine. Nagovor je zaključil s pogledom v prihodnost in vizijo občine. »Ivančna Gorica bo z obvoznic, ki se že gradi, in novim kulturno-upravnim centrom s sodobno kulturno dvorano ter knjižnico, za katerega trenutno poteka javni natečaj, novo tržnico in industrijsko cono v neposredni bližini, postala sodobno vendar še vedno pristno podeželsko občinsko središče.«

S spodbudnimi besedami je zbrane nagovoril tudi slavnostni gost, poslanec Državnega zbora Janez Janša. Kot je povedal, mineva natanko deset let, odkar je kot predsednik vlade prisostvoval na praznovanju 530-letnice pridobitve mestnih pra-

Slavnostni govornik Janez Janša, predsednik Čebelarke zveze Slovenije Boštjan Noč in župan Dušan Strnad so prejeli pomanjšano kopijo obeležja kranjske čebele, avtorja Roberta Kuharja

KS Višnja Gora je ob 540-letnici pridobitve mestnih pravic spominske plakete podelila županu Dušanu Strnadu, Anici Petrič in Pavlu Grozniku

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa**: Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva**: Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor**: Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Jože Glavič, Franc Fritz Murgelj, Janko Zadel, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje**: Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova**: Robert Kuhar; **Priprava za tisk**: AMSET, d. o. o.; **Tisk**: Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.150 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 13. julija.

Slovesna otvoritev Čebelnjaka kranjske čebele v Višnji Gori

S slovesno otvoritvijo Čebelnjaka kranjske čebele in parka medovitih rastlin 10. maja se je v Višnji Gori začela čebelarstva zgodba, ki je povezana s praznovanjem prvega Svetovnega dne čebel in 540-letnico pridobitve mestnih pravic Višnje Gore. Njegova postavitve je pomemben del nastajajočega obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori, ki bo v povezavi z bodočo Hišo kranjske čebele v stavbi nekdanje šole zanimiv turistični produkt in učna ustanova.

Slovesni prerez traku: župan Dušan Strnad, predsednik ČZS Boštjan Noč, predsednik uprave SID banke Sibil Svilan in skrbnika čebelnjaka Franc Bobnar in Alojz Miklič

Občina Ivančna Gorica je skupaj s Čebelarstvo zvezo Slovenije in SID banko v starem mestnem jedru uredila park medovitih rastlin s čebelnjakom kranjske čebele. Z njim želi poudariti tesno povezanost Višnje Gore s kranjsko čebelo (sivko), kot eno najbolj prepoznavnih čebeljih vrst v Evropi. Prav na bližnjem gradu Podsmreka je v 19. stoletju delala družina Rothschütz, ki je z naprednim čebelarjenjem in trgovanjem poskrbela, da si je kranjska čebela uspešno utirala pot v svet.

Na tiskovni konferenci pred odprtjem čebelnjaka je župan Dušan Strnad povedal, da se danes zač-

nja nova čebelarstva zgodba v občini Ivančna Gorica. »Projekt zajema prenovo starega mestnega jedra v Višnji Gori in obeležje kranjski čebeli. V bližnji prihodnosti bo prenovljen objekt stare šole v Višnji Gori, ki jo bomo poimenovali Hiša kranjske čebele. Vse vsebine bodo posvečene kranjski čebeli, hiša pa bo med drugim pomenila tudi nekakšno vstopno turistično točko v občino. Znotraj se bo nahajal še Turistično informacijski center, kavarna, razstavnici, prostori, hotel in tisto kar je najpomembnejše – Muzej kranjske čebele. Načrtujemo sodoben, interaktiven muzej, ki bo

z novimi pristopi ponudil strokovno podkovanе informacije o posebnostih in pomenu kranjske čebele, ter hkrati ponudil čim bolj atraktivno doživetje čebel«, je povedal Strnad. Meni še, da celoten projekt čebelje zgodbe za ivanško občino pomeni velik korak naprej tako na gospodarskem kot turističnem področju. Staremu mestnemu jedru in celotni Višnji Gori pa hitrejši razvoj, vrnitev življenja v mestno jedro in možnost dodatnega zaslужka domačinom. Sredstva za postavitve tipičnega slovenskega čebelnjaka, namenjenega kranjski čebeli, je namenila SID banka, ki je poleg tega prispevala tudi k uresničitvi novih priložnosti ter spodbud za razvoj mladih slovenskih in mednarodnih čebelarjev. »Veseli smo, da lahko SID banka sodeluje pri ozaveščanju o pomembnosti čebel ter tudi njihovem ohranjanju. Kot spodbu-

jevalna, razvojna in izvozna banka, spodbujamo sonaraven vključujoč trajnostni razvoj Slovenije ter razvoj konkurenčnosti slovenskega gospodarstva. Prav naša naravnost na so-naravo in vključujoč trajnostni

zda! Barva vlade čebel ne zanima, saj hrano potrebujemo vsi, in to na glede na politično, versko, rasno ali katero koli drugo pripadnost.« Dejal je, da je »vesel projekta Hiša kranjske čebele in da res podpira predlog, da bi se del slovenske čebelarstva akademije izvajal v njej«. Ob zaključku je dodal, naj bodo čebelarji – ponosni na svoje delo, saj je čebelarstvo posebno poslanstvo, na katero smo lahko vsi upravičeno ponosni.

Čebelnjak bo poleg izobraževanja služil tudi kot reprezentativni objekt, namenjen protokolarnim obiskom Slovenije ter mednarodnim obiskom iz celega sveta. Postavljen je iz masivnega lesa v velikosti 4 x 5 metrov, vsebuje dvajset panjev v barvni podobi donatorja, panje pa krasijo poslikane panjske končnice izpod rok učencev

Andrej Šalehar: Kranjska čebela in čebelarji družine Rothschütz

Monografija zasl. prof. dr. Andreja Šaleharja Kranjska čebela in čebelarji družine Rothschütz (2018) je izšla v sklopu prvega praznovanja svetovnega dneva čebel in ob priliki odkritja obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori. Knjigo je financirala Občina Ivančna Gorica in založil Zavod Prijetno domače, in je pomemben prispevek k osvetlitvi pomena, ki ga imajo Rothschützi (predvsem Philipp in njegov sin Emil) pri razvoju slovenskega čebelarstva.

Avtor je v monografiji z različnih vidikov predstavil velik prispevek čebelarjev družine Rothschütz: od znamenite objave Emilovega očeta, Philippa Rothschütza, z naslovom Aus Unterkrain (Z Dolenjskega) (1857), ki je prvi opis kranjske čebele, do ustanovitve podjetja Kranjski trgovski čebelnjak (1868) v Podsmreki pri Višnji Gori, kar je odprlo vrata trgovini s kranjsko čebelo in čebelarstvo opremo ter razširilo kranjsko čebelo v evropske in druge dežele.

Knjiga opozori tudi na obširno publicistično dejavnost čebelarjev družine Rothschütz; posebej pomembne so številne strokovne objave Emila Rothschütza. Delo, ki ga je strokovno pregledal in spremeno besedo napisal Anton Tomec, je vsekakor najbolj obsežno in dokumentirano delo o čebelarjih družine Rothschütz doslej in je velik prispevek k zgodovini slovenskega čebelarstva.

Občani smo lahko upravičeno

ponosni na čebelarje družine Rothschütz, ki so odločilno pripomogli k poimenovanju, uveljavitvi, širjenju in priznanju kranjske čebele in njeno ime ponesli po vsem svetu. Ob vsem pa je potrebno poudariti, da je monografija tudi zelo dragoceno domoznansko delo, torej pomembno tako za Višnjane kot

tudi za širšo lokalno skupnost občine Ivančna Gorica, ki je že leta 2013 postala čebelam prijazna občina. Monografijo lahko kupite na sedežu Zavoda Prijetno domače in v knjižnici Ivančna Gorica.

Roman Rozina

razvoj Slovenije, ki ju brez čebel ne bi bilo, je botrovala k donatorstvu gradnje čebelnjaka v rojstnem kraju kranjske čebele,« je ob tej priložnosti povedal mag. Sibil Svilan, predsednik uprave SID banke, in nadaljeval: »S tem se naše sodelovanje ne zaključuje, saj se z občino Ivančna Gorica dogovarjamo o odkupu izdelkov, ki bodo ustvarjeni iz izdelkov prebivalcev čebelnjaka, ki jih bomo namenili za darila poslovnim partnerjem.«

Najbolj zaslužen in pobudnik, da so združeni narodi 20. maj razglasili za svetovni dan čebel, je vsekakor predsednik Čebelarstva zveze Slovenije Boštjan Noč, ki meni, da svetovni dan ni namenjen zgolj praznovanju, ampak predvsem zavedanju izjemnega pomena čebel za preživetje človeka. »20. maj je namenjen prav temu, da se svet zgane in da se od besed preide k dejanjem. Čebelam je treba pomagati takoj in

Osnovne šole Stična, ki predstavljajo Jurčičevo delo Kozlovske sodbe v Višnji Gori. Skrbnika čebelnjaka bosta Alojz Miklič in Franc Bobnar, čebelarja iz Višnje Gore in člana Čebelarstva Stična. Zbrane je v imenu domačih čebelarjev nagovoril predsednik ČD Stična Alojz Janežič. Park medovitih rastlin je uredila in v celoti financirala Občina Ivančna Gorica, zasnoval pa ga je Tomaž Bavdež, mednarodni oblikovalec vrtov in krajine iz Šentvida pri Stični.

Svečano otvoritev so z bogatim kulturnim programom popestrili najmlajši iz Vrta Polžek Višnja Gora, učenci Podružnične šole Višnja Gora, Višnjanski fantje in pevec Marko Vozelj. Blagoslov sta opravila višnjanski župnik Slavko Judež in pater Avguštin Novak iz stiškega samostana, ki je tudi čebelar.

Gašper Stopar

Slovesno odkritje obeležja kranjski čebeli v Višnji Gori

Kranjska čebela, na katero smo Slovenci in občani Ivančne Gorice upravičeno ponosni, je v rojstnem kraju v Višnji Gori dobila svoje obeležje. Slovesno odkritje spominskega obeležja kranjski čebeli je potekalo v petek, 18. maja 2018, v sklopu praznovanja prvega svetovnega dneva čebel, ki ga je pripravila Občina Ivančna Gorica v sodelovanju s Čebelarstvo zvezo Slovenije.

znani oblikovalec, domačin Robert Kuhar, izdelalo pa ga je podjetje Dolinox iz Dednega Dola. Avtor nam z izvirno matrico približa visoko učinkovit sistem instinktivnega delovanja celotnega čebeljega roja kot enega organizma. Pohodni terasasti venec obeležja v posebni obdelavi betonske osnove iz šestkotnih elementov pa predstavlja hibrid čebeljega in človeškega sveta. Druga terasa nosi 12 zgodovinsko najbolj upodabljenih motivov slovenskih panjskih končnic. Vključena je tudi svetlobna ter zvočna tehnika.

Prireditev je spremljal bogat in raznolik glasbeni program, ki ga je sestavljala 100-članski Simfonični

Zasluge za prepoznavnost in razširjenost ene najbolj pridnih in mirnih čebel na svetu, ki predstavlja ponos vsem slovenskim čebelarjem, ima Emil Rothschild. Slednji je bil eden najboljših evropskih čebelarstvih strokovnjakov svojega časa, ki je prebival in deloval v gradu Podsmreka pri Višnji Gori. Prav zato je Občina Ivančna Gorica vso to dediščino, ki so jo zapustili naši predniki, prepoznala kot svojo priložnost in predvsem odgovornost. Na prireditvi, ki se je udeležilo več kot tisoč domačih in tujih gostov, je župan Dušan Strnad ponosno povedal, da se je praznovanje svetovnega dneva čebel začelo prav v domovini kranjske čebele v Višnji Gori.

Kot je povedal župan, bo odkritju obeležja kranjske čebele in odprtju učnega čebeljnaka kranjske čebele, sledila tudi obnova starega mestne-

ga jedra s prenovo nekdanje stare šole, ki bo postala Hiša kranjske čebele z interaktivnim muzejem in drugimi čebelarstvi vsebinami. Kot veliko željo pa je izpostavil, da v Višnjo Goro pripeljejo del programa Mednarodne čebelarstvene akademije, ki je bila pred kratkim ustanovljena. Poudaril je še, da Hiša kranjske čebele ne bo namenjena zgolj obiskovalcem, temveč bo s svojimi vsebinami stičišče kulturnega in družabnega življenja v starodavnem mestu, ki letos praznuje 540-letnico pridobitve mestnih pravic.

Praznovanja prvega čebelarstvenega praznika v Sloveniji se je udeležil tudi predsednik mednarodne čebelarstvene zveze Apimondia, gospod Philip McCabe. V svojem nagovoru ni skrival navdušenja nad Slovenijo: »V čast mi je, da sem tukaj, saj je bil svetovni dan čebel vaša ideja. Ve-

dno rečem, da so Slovenci najboljši čebelarji«. Poudaril pa je tudi pomen čebel in drugih opravevalcev za življenje ljudi, podnebne spremembe, bolezni čebel in pomen upoštevanja dobrih čebelarstvenih praks.

Slovesnega odprtja se je udeležil tudi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Dejan Židan, ki je ob tem dejal: »Slovenci se zelo dobro zavedamo pomena čebel in nujnosti ukrepanja za njihovo ohranitev. To smo dokazali tudi pri ukrepih za zaščito naše avtohtone kranjske sivke, ki je druga najbolj razširjena čebelja podvrsta na svetu. Kranjska sivka je danes del slovenske narodne identitete, Višnja Gora pa ima posebno mesto v zgodovini slovenskega čebelarstva. S postavitvijo obeležja se je občina Ivančna Gorica poklonila naši čebeli in prepričan sem, da bo projekt pomembno pripomogel pri ozaveščanju širše javnosti o pomenu čebel.« Za uresničitev ideje o svetovnem dnevu čebel je vsekakor zaslužen predsednik Čebelarstvene zveze Slovenije Boštjan Noč. Kot je v nagovoru dejal, je ponosen, da vodi tako pomembno organizacijo. »Da smo dosegli skupno zmago, ni zaslužen samo eden, ampak je zaslužna cela Slovenija. Čebelarstvo je poezija kmetijstva, slovenski čebelarji pa smo srce sveta in bodimo na to večkrat ponosni.« Zaključil je z željo, da Dom kranjske čebele postaja

ne državni projekt, kjer bo kranjska sivka predstavljena tako domači kot tuji javnosti ter pozval Višnjane naj poleg polža, tudi čebelo sprejmejo za svojo. V nadaljevanju se je predsednik Noč s priznanjem zahvalil nekaterim posameznikom, ki so več let aktivno podpirali in sodelovali pri projektu svetovnega dneva čebel.

Sledilo je veličastno odkritje interaktivne skulpture obeležja kranjske čebele, katerega avtor je pri-

orkester Glasbene šole Grosuplje, ki je bil posebej za to priložnost sestavljen iz Godalnega in Pihalnega orkestra Glasbene šole Grosuplje in Godalnega orkestra Kulturnega društva Stična. Program so sooblikovali še mešana pevski zbor Zborallica in Zagradec ter Godba Stična. Pevec in Višnjane Marko Vozelj pa je s svojo glasbeno skupino skrbel za zabavo po prireditvi.

Gašper Stopar

PAPIRNICIJA KAŠČA

Livarska ulica 1, Ivančna Gorica 01 78 69 110 abckasca@gmail.com

ZBIRAMO NAROČILA
ZA VSE OSNOVNE IN SREDNJE ŠOLE

-5%
POPUSTA
NA DELOVNE
ZVEZKE

AKCIJA DO 15.7.2018

Od 15%
do 30%
POPUSTA
NA VSE
POTREBŠČINE

do 40%
POPUSTA
NA TORBE IN
NAHRBTNIKE

RAZEN AKCIJSKIH

KUPON PO VAŠI IZBIRI
-25% POPUSTA
NA EN IZDELEK ZA ŠOLO

KUPON VELJA PRI NAKUPU ŠOLSkih POTREBŠČIN DO 31.7.2018
KUPON NE VELJA ZA UČBENIKE IN DELOVNE ZVEZKE, TER IZDELEK V AKCIJI

Na zalogi delovni zvezki
za OŠ STIČNA IN ŠENTVID

Sto zborov zapelo na 49. Taboru v Šentvidu pri Stični

V nedeljo, 17. junija, se je v Šentvidu pri Stični s koncertom združenih moških, ženskih in mešanih pevskih zborov končal tradicionalni, že 49. Tabor slovenskih pevskih zborov. Tudi letos se je praznik slovenske pesmi začel s sobotnim koncertom zamejskih zborov in slovenskih zborov iz tujine, vrhunec pa je bil nedeljski skupni nastop približno 100 zborov, ki so nastopili pod letošnjim osrednjim geslom »O kresi se dan obesi«.

Letošnji slavnostni govornik skladatelj in glasbeni pedagog Tomaž Habe

Tudi letos se je pevski tabor začel s sobotnim koncertom v avli OŠ Ferda Vesela, na katerem je nastopilo deset slovenskih zborov iz zamejstva in tujine. Predstavili so se zbori iz Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Srbije, Madžarske in Italije, predstavili so se tudi domačini, moški in ženski pevski zbor Vidovo in Šentviški slavčki. Večer je bil posvečen našim rojakom, ki ohranjajo slovensko pesem in skrbijo za kulturno ustvarjanje zunaj matične domovine. Veseli nas, da je med njimi vse več mladih, to pa je tudi obet, da bodo zbori prihajali v Šentvid tudi v prihodnje. Večer se je zaključil na prostem z nastopom Godbe Stična. Osrednji nedeljski program se je začel s slavnostno povorko vseh sodelujočih zborov v spremstvu konjenikov Konjerejskega društva Radohova vas in godbe iz Dobropolja. Koncert združenih pevskih zborov pa je potekal na šolskem športnem igrišču, ki je letos zasijalo v prenovljeni podobi, za kar gre velika zahvala Občini Ivančna Gorica in županu Dušanu Strnadu.

Osrednji letošnji slavnostni govornik, skladatelj, glasbeni pedagog in zborovodja Tomaž Habe je pevce nagovoril s pomenljivimi Cankarjevimi mislimi o glasbi. Izpostavil je slovenski fenomen, saj se Slovenci lahko ponašamo z vrhunskimi zborovskimi zasedbami, ki žanjejo nagrade na različnih mednarodnih tekmovanjih. S petjem se po nekaterih ocenah ukvarja do sto tisoč Slovencev. Šentvid pa na drugi strani s pevskim taborom ohranja stik z narodom in slovensko zemljo. Kot je povedal je ohranjanje pristne slovenske besede in ljudske pesmi osnovno poslanstvo naše prired-

tve, ki je letos doživela že 49. izvedbo in treba je napeti vse sile, da se tovrstno pevsko srečanje ohrani in razvija tudi v prihodnje.

Programski vodja tabora Stane Peček je letošnji program pesmi naslovil s slovenskim pregovorom »O kresi se dan obesi« s katerim so pevci pozdravili prihajajoči poletni čas. Združeni zbori so tudi letos nastopili pod taktirko dirigenta Igorja Švare, v programu pa je nastopila še Godba Stična, Mladinski pevski zbor OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični in člani Folklorne skupine Vidovo.

Čestitali smo tudi zborom jubileantom, ki že desetletja prihajajo v naš Šentvid. Jubilejne plakete so prejeli MoPZ Svoboda Kočevje za 40 let, MoPZ Šmarje Sap in MePZ Avgust Pavel Gornji Senik pa za 45 let pevanja v Šentvidu pri Stični.

Ob 49. taboru velja poudariti, da se organizatorji zavedamo, da je potrebno veliko truda in dobre volje, da zbori v svoj vsakoletni program uvrstijo nastop v Šentvidu, ki ga obiščejo iz vseh koncev Slovenije in tujine. V današnjih časih je vsaka dejavnost odvisna tudi finančnih zmožnostih, kar vpliva tudi na delovanje kulturnih društev in pevskih zborov širom po Sloveniji. A ljubiteljsko kulturo, znotraj katere je zborovsko petje najbolj razširjeno, poganja pristno notranje občutje njenih ustvarjalcev, torej pevcev, ki jih osrečuje tudi zadovoljstvo ob skupnem druženju in srečevanju. In to je tudi tisto, kar pevce še vedno privablja v Šentvid. Prepričani smo, da bo tako ostalo tudi v prihodnje. Seveda se moramo zavedati, da je vse to rezultat dela v minulih letih, ko je tabor vodil dolgoletni predse-

Približno tisoč pevcev ob spremljavi Godbe Stična

pod prireditvenim šotorom. Za izvedbo tako velikega projekta je zaslužnih veliko posameznikov in institucij. Poudariti velja, da prireditve ni samo enkratni dogodek, pač pa se priprave nanj začnejo že jeseni preteklega leta, ko se izbere program pesmi, ki jih nato zbori na svojih vajah vadijo. Ob tej priložnosti gre posebna zahvala več kot sto prostovoljcem, ki so sodelovali pri pripravi in izvedbi letošnjega tabora. Večinoma so to domačini iz različnih društev; kulturna društva Vidovo in Šentviški slavčki, gasilsko, upokojensko in turistično društvo, ZŠAM Ivančna Gorica in konjerejsko društvo Radohova vas. Pomembno breme organizacije nosijo tudi zaposleni na OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Občini Ivančna Gorica in Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti. Letos sta priprave podprla tudi Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica in Zavod Prijetno domače ter drugi. In tudi letos je bila z nami TV Slovenija, ki je s televizijskim posnetkom prireditve poskrbela za odmevnost dogodka in promocijo Šentvida in občine Ivančna Gorica.

Matej Šteh, predsednik KD Tabor slovenskih pevskih zborov

dnik Jernej Lampret. Kot dolgoletni ravnatelj in župan, ter tudi sam dejaven v ljubiteljski kulturi, je znal strniti organizacijske niti in vedno znova stakati vezi s pevci. Zato mu gre posebna zahvala za vse, kar je naredil za šentviški pevski tabor in ohranjanje slovenske ljudske in zborovske pesmi. Hvaležnost je izkazalo tudi približno tisoč pevcev, ki so Lampretu z glasnim ploskanjem čestitali ob skorajšnjem okroglem življenjskem jubileju.

Organizatorji smo letos vložili obilo truda tudi v spremljevalni program, ki smo ga poimenovali VidArt, in je na ulice Šentvida pritegnil ponudnike na različnih stojnicah z ročnimi, umetniškimi in drugimi izdelki, na stojnicah so svoje izdelke ponujale tudi kmetije in drugi pridelovalci, obiskovalcem pa je bil namenjen tudi pester ulični zabavni program.

Ob zaključku so domači gasilci pripravili tudi tradicionalno zabavo

Spremljevalni program pod imenom Vid-Art je napolnil šentviški trg

Organizatorji in gostje pozdravljajo pevce iz vseh koncev Slovenije in tujine

Dan odprtih vrat v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica

V petek, 1. junija 2018, v času od 9. 00–17. 00, smo v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica prvič odprli vrata in predstavili preventivne dejavnosti, ki jih izvajamo. Predstavili smo Center za krepitev zdravja (v nadaljevanju CKZ), ki smo ga s pomočjo Občine Ivančna Gorica ustanovili letos. Naložbo v CKZ sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

stojnici je bil prikaz maščob, sladkorja in soli v vsakodnevni hrani in pijačah. Prav tako so bile na voljo delavnice na temo: Prehrana ob povišanem krvnem tlaku in prehrana ob povišanih maščobah v krvi. Obiskovalci so se lahko udeležili tudi prikaza tehnik sproščanja. Odrasli so se lahko udeležili strokovno vodene telesne aktivnosti v naravi (pravilna uporaba fitness naprav). Obiskovalci so lahko izmerili krvni sladkor, krvni tlak, hemogram, telesno težo z analizo telesne sestave, gleženjski indeks in spirometrijo.

Za otroke je bil pripravljen animacijski program na temo Zdravih zobov, Čiste roke naših malčkov in sprostitvev na otroškem poligonu. Otroci so se lahko udeležili vodnega ogleda po zdravstvenemu domu in ogled dejavnosti. Na dnevu odprtih vrat ni manjkale niti predstavitve temeljnih postopkov oživljanja z uporabo avtomatskega defibrilatorja in predstavitev merilnikov krvnega tlaka ter aparatov za merjenje krvnega sladkorja. Bodoče mamice, babice in tudi drugi so se lahko preizkusili v pravilnem rokovanju z do-

Dan odprtih vrat je bil namenjen prav vsem generacijam občanov Ivančne Gorice, da spoznajo utrip naših vsakodnevnih aktivnosti. Organizirali smo ga predvsem zato, da se lahko ljudje prepričajo, da v Zdravstvenem domu poleg zdravljenja bolezni opravljamo tudi preventivne dejavnosti. Za vse obiskovalce smo pripravili različne brezplačne preventivne preglede in svetovanja. Predstavljeni so bili nacionalni

preventivni programi: DORA (presejalni program za odkrivanje raka dojke), ZORA (presejalni program za odkrivanje raka materničnega vratu) in SVIT (preventivni program odkrivanja raka na debelem črevesu) z modelom debelega črevesa. S pomočjo predstavnic Europa Donna je bil možen samopregled dojk na modelu. Obiskovalci so se lahko seznanili z predstavitvijo preventivnih programov CKZ. Na njihovi

jenčkom (»handling«). Dogodka se je udeležil tudi župan Dušan Strnad, občinski predstavniki in snemalna ekipa iz televizije Vaš kanal.

Uslužbenci Zdravstvenega doma Ivančna Gorica smo mnenja, da občanom Ivančne Gorice skušamo prikazati, da veliko delamo na preventivi. Sami morajo poskrbeti za to, da bodo boljšega zdravja. Zelo je pomemben zdrav način življenja, zdrava prehrana, telovadba, hoja, sproščenost, ne nazadnje tudi

ne pravijo zastoj, da je smeh pol zdravja - vse to želimo ljudem približati.

Želimo, da Dan odprtih vrat v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica postane vsakoleten tradicionalen dogodek. Naš cilj dogodka je bil: Zdravi občani in občanke. Stopimo skupaj. Naredimo korak na poti k zdravju.

Petra Stopar, diplomirana medicinska sestra v promociji zdravja in zdravstveni vzgoji

Na vidiku že nove investicije za prihodnji mandat

Še zadnjič pred dopusti so se občinski svetniki in svetnice srečali že na 28. seji občinskega sveta. V uvodu je župan Dušan Strnad predstavil vse aktualne projekte in dogodke zadnjega obdobja. Med drugim je sporočil spodbudno novico, da je bila na natečaju Zbornice za arhitekturo in prostor Slovenije izbrana projektna rešitev za gradnjo upravno-pravnega centra v Ivančni Gorici. Projekt bo v prihodnosti javno predstavljen, njegova izvedba pa je ocenjena na 7,5 mio. evrov. Uvodoma je sledila obravnava načrta kolesarskih povezav v naši občini, ki jih je predstavila predstavnica podjetja Locus. Gre za mrežo kolesarskih povezav, ki se načrtujejo z izhodiščem v naselju Ivančna Gorica v več krakih proti Višnji Gori, Stični, Šentvidu pri Stični, Radohovi vasi, Muljavi in naprej do

Krke. Povezave bodo z navezavami do sosednjih občin Grosuplje in Trebnje. Na te lokalne povezave se navezujejo glavna državna kolesarska povezava (Ljubljana-Škofljica-Žužemberk-Novo mesto) in regionalna kolesarska povezava (Krka-Ivančna Gorica-Litija). Ker se Občina za sofinanciranje prijavlja na razpis »Razvoj regij«, je pri načrtu upoštevala tudi kriterij, da se bo z bodočimi kolesarskimi povezavami lahko zagotavljal dnevni migracijski promet s kolesom. Občina bo v prihodnjih letih morala za realizacijo zagotoviti tudi potrebna finančna sredstva za odkup zemljišč in gradnjo.

Glede na nov zakon o spodbujanju turizma je občina morala pristopiti k posodobitvi odloka o turistični taksi. Gre za takso, ki jo plačajo turisti pri nočitvah in jo ponudniki

nočitev odvajajo občini za razvoj turizma. Po novem pa je država uvedla še t. i. promocijsko takso, ki znaša 25 % turistične takse. Tudi promocijsko takso bo plačal turist, občine pa jo bodo morale odvajati naprej za sofinanciranje Slovenske turistične organizacije. Predlog je, da bi turistična taksa po novem v naši občini znašala 2 evra.

V nadaljevanju so občinski svetniki obravnavali več dokumentov, ki so jih že imeli na mizah na preteklih sejah in so bili obravnavani tudi na t. i. javni obravnavi, to pomeni, da je svoje mnenje in pobude lahko dala tudi zainteresirana javnost. Sprejete so bile dopolnitve odloka o ustanovitvi javnih vzgojno-izobraževalnih zavodov na področju osnovnega šolstva v občini, ki se nanašajo na sestavo sveta posameznega javnega

zavoda. Prav tako je bila sprejeta dopolnitev odloka o gospodarskih javnih službah v občini, na podlagi katerega bo Občina lahko gospodarske javne službe oddajala tudi na podlagi koncesije. V povezavi s tem odlokom je Občinski svet sprejel tudi odlok o načinu opravljanja obvezne občinske gospodarske javne službe, in sicer 24-urne dežurne pogrebne službe. Gre za dejavnost prvega prevoza pokojnika, ki jo bodo lahko izvajali tudi koncesionarji. Predvideno je, da se bo za vsako krajevno skupnost v občini razpisala posamezna koncesija. Občina pa je na tej seji dobila tudi nov odlok o pokopališkem redu, s katerim se določa izvajanje pogrebne in pokopališke dejavnosti v naši občini.

Kar nekaj pobud z javne obravnave pa se je nanašalo na sprejemanje Strategije razvoja predšolske in osnovnošolske vzgoje in izobraževanja v občini Ivančna Gorica za obdobje od leta 2018 do leta 2030. Gre za krovni razvojni dokument vzgoje in izobraževanja v naši občini. V javni obravnavi je bilo podanih več pobud o dolgoročnem reševanju prostorske problematike vrtca v Šentvidu pri Stični. Občina je predvidela rešitev z dodatnimi oddelki v prostorih Centra za zdravljenje bolezni otrok in v podružnični šoli v Temenici, upoštevajoč predloge z javne obravnave pa bo strategija predvidevala tudi možnost gradnje novega vrtca.

Za občane pa je razveseljiva novica, da je Občinski svet tokrat obravnaval tudi načrt razvoja odprtega širokopasovnega omrežja elektronskih komunikacij. Kot je povedal predstavnik podjetja Eurocom, gre za strateški dokument, ki obravnava reševanje problematike dostopa do širokopasovnega elektronskega omrežja. S pomočjo dveh projektov, ki se financirata iz evropskih skladov, in državnega proračuna se predvideva, da se bo v prihodnjih letih na območju občine zgradila potrebna infrastruktura, ki bo omogočala priključitev objektov na t. i. optično omrežje po celotni občini. Zdaj je evidentiranih kar 333 belih lis. Če bo načrt uspešno izveden, bo to prispevalo k večji kakovosti bivanja v naši občini, saj si sodobnega življenja brez elektronskih komunikacij ne znamo več predstavljati.

Občinski svetniki se bodo pred iztekom mandata sešli še na eni seji predvidoma septembra.

Matej Šteh

ODDAJAMO V NAJEM

5 OPREMLJENIH PISARN po cca 15 m²

Primerne za najem posamezne pisarne oz. več pisarn skupaj

1. NADSTROPJE

INFORMACIJE NA: 031 550 999, info@erge.si

Stantetova ulica 9, Ivančna Gorica (pri Eurospinu)

SDS | HVALA ZA VAŠ GLAS!

Svetniška skupina SDS v sestavi Janez Mežan, Ignac Kastelic, Janko Zadel, Irma Lekan, Brigita Primc, Anja Lekan, Franc Koželj, Silvo Praznik, Jože Kastelic in Tomaž Smole je aktivno sodelovala na volitvah skupaj s kolegi. Veliko smo vas obiskali in pozitivni vtisi so se potrdili na volitvah. Prav naš okraj je bil med boljšimi, in če bi bili povsod takšni rezultati, ne bi bilo sedaj prav težko sestaviti vlade.

Dosegli smo namreč 39,30 % v volilnem okraju v občini Ivančna Gorica pa še bolje 41,30 %. Brez dvoma gre zasluga tudi dobremu delu občinskih odborov in županov iz

naših vrst. Ljudje so prepoznali dobro delo in pridobili zaupanje. Zato HVALA!

Letos je predvolilni čas v naši občini minil v znamenju marljive čebelice – kranjske sivke. Postavili smo namreč v njenem rojstnem kraju Učni čebeljak in teden dni kasneje še prav posebno obeležje, ki smo ga odkrili na svečani prireditvi v starem mestnem jedru, ki je bila hkrati uvod v praznovanje 1. Svetovnega dneva čebele z zaključkom 20. maja v Žirovnici. S to občino nas poleg čebele družijo tudi bogata kulturna tradicija in še kar nekaj stvari, zato verjamemo, da bomo uspešno so-

delovali še vnaprej. Tudi sicer smo polni načrtov za naprej – pred nami pa je že nov praznik.

VSEM PREBIVALCEM OBČINE IVANČNA GORICA ČESTITAMO OB DNEVU DRŽAVNOSTI. NAJ VIHRAJO SLOVENSKE ZASTAVE!

*Tomaž Smole
Predsednik OO SDS*

Zahvaljujem se vsem, ki ste se udeležili volitev, še posebej pa bi se rad zahvalil vsem, ki ste volili zame in za usmeritev »Bolje za vse.«

dr. Peter Gašperšič

Spoštovane občanke, spoštovani občani občine Ivančna Gorica,

iskreno se vam zahvaljujem za vaš glas, ki ste mi ga namenili ob moji kandidaturi na predčasni državnozborni volitvah na listi Socialnih demokratov. Bilo je prijetno se srečevati z vami, vznemirljivo in nepozabno.

Kot kandidatka v sebi nosim prijetno in nepozabno izkušnjo, veliko poznanstev in osebnih vezi. Največ, kar šteje, pa je vaše zaupanje, ki ga bom v največji meri opravičila na moji nadaljnji politični poti.

Hvala vam, ki ste skupaj z menoj dokazali povezanost socialnih demokratov in bomo drug z drugim solidarni in močnejši.

*MARINA KOŠČAK,
kandidatka SD*

Zahvala volivkam in volivcem

Spoštovane volivke in volivci, iskreno se iz srca zahvaljujem vsem, ki ste mi na državnozborni volitvah zaupali svoj glas. Žal število vseh glasov ni zadostovalo za vstop SLS v državni zbor. Kljub vsemu si bom s tem, kar znam in zmorem, še naprej prizadevala za dobrobit ljudi, kajti srčnost in ljubezen do domovine sta tista, ki ustvarjata razvoj, omogočata gospodarno ravnanje in pravično državo Slovenijo.

Še enkrat hvala za Vaše zaupanje!

Alojzija Fink, kandidatka SLS za državnozbornske volitve

Tabor NSi v Ajdovščini

27. 5. 2018 je Ajdovščini potekal tradicionalni tabor NSi, ki se ga je udeležilo ogromno članic, članov in simpatizerjev NSi ter ostalih gostov iz cele Slovenije. Osrednji del programa je bil namenjen nagovoru predsednika NSi Mateja Tonina, ki je poudaril, da je NSi stranka prihodnosti. Podelil pa je tudi priznanje NSi za življenjsko delo starostu slovenske politike Ivanu Omanu.

V svojem govoru je ponovno zatrdil, da NSi zanima le vstop v razvojno vlado. Takšno, ki bo imela za podlago jasne razvojne cilje in zvišanje življenjskega standarda ljudi. "Ker v NSi mislimo resno, bomo stopili še korak naprej. Tako se danes javno zavezujemo, da bomo, če vstopimo v vladno koalicijo, do 1. 1. 2020 izpolnili naslednje cilje: zmanjšali bomo čakalne vrste v zdravstvu na dopustno raven, zaposlenim bomo zvišali neto plače za vsaj 50 € na mesec in pospešili bomo postopke za odvzem nezakonito pridobljenega premoženja. Če teh ciljev ne bomo uspeli izpolniti, bomo iz takšne koalicije takoj izstopili, saj nima smisla, da v njej vztrajamo," je zatrdil Matej Tonin.

Zbrane je v uvodu pozdravila predsednica OO Ajdovščina Nadja Ušaj Pregelj in zbranim zaželela dobrodošlico v Vipavski dolini. Prav tako je množico ljudi pozdravil tudi domači poslanec Jernej Vrtovec. "Močna NSi je garant, da bomo živeli bolje," je poudaril.

Predsednik NSi Matej Tonin je na taboru starosti slovenske politike Ivanu Omanu izročil priznanje NSi za življenjsko delo. Ivan Oman je v svoji zahvali povedal, da je čas za novo slovensko pomlad ter da je čas za Novo Slovenijo.

Za družabni del pa so poskrbeli ansambel Roka Žlindre, pihalni orkester Vrhpolje, Anika Horvat in Moravska Mara.

Hvala vam za vse glasove, ki ste nam jih namenili!

*OO NSi Ivančna Gorica,
predsednik Anton Črničev*

Vsem občankam in občanom iskreno čestitamo ob dnevu slovenske državnosti. Praznujmo z veseljem, ponosom in hvaležnostjo.

OO SLS Ivančna Gorica

Izobraževanje za poklic malo drugače

Odločitev za pravo srednjo šolo je veliko lažja, če imajo mladi dovolj ustreznih informacij, da lahko izberejo pravi poklic, še zlasti, če gre za poklice, ki bodo v prihodnje iskani tudi s strani delodajalcev. Čeprav so odločitve devetošolcev glede nadaljnega šolanja že sprejete, je še vedno možno izbrati še boljše možnost, ki jo predstavljamo v nadaljevanju.

Vajeništvo ponovno v Sloveniji

Po zgledu uspešnih evropskih držav (Švica, Danska, Nemčija, Avstrija ...), kjer je brezposelnost mladih najnižja v Evropi, smo v šolskem letu 2017/18 začeli s ponovnim uvajanjem vajeniške oblike izobraževanja tudi pri nas. Vsi dijaki, ki bodo podpisali vajeniške pogodbe s podjetji (najave vajeniških mest na spletni strani <https://www.gzs.si/vajenistvo/>), imajo prednost pri vpisu v izbrano šolo.

Več prakse

Vajeniška oblika izobraževanja bo v šolskem letu 2018/2019 potekala za poklice: oblikovalec kovin-orodjar, strojni mehanik, mizar, kamnosek, gastronom hotelir (kuhar, natak, slikopleskar, papirničar, steklar. To so poklici, ki so jih naša podjetja prepoznala kot tiste poklice, ki jih najbolj potrebujejo in zato želijo sodelovati pri praktičnem usposabljanju dijakov-vajencev, ki se bodo odločili za te poklice.

Vajenec ima status dijaka

Na podlagi Zakona o vajeništvu imajo vajenci v Sloveniji, status dijaka. To pomeni, da ob zaključku izobraževanja pridobijo enako spričevalo, kot če bi se šolali v »navadnem« šolskem programu za omenjene poklice. To spričevalo jim omogoča enake možnosti nadaljnega šolanja, na tako imenovanih programih 3+2, kot šolski programi izobraževanja.

Kako se sklene vajeniška pogodba? Podjetja, ki želijo skleniti vajeniške pogodbe, najavijo vajeniška mesta (vse objave najdete na spletni strani <https://www.gzs.si/vajenistvo/vse-bina/VERIFIKACIJA-u%C4%8Dnih-mest-VAJENI%C5%A0TVO-in-PUD/Verifikacija-u%C4%8Dnih-mest-VAJENI%C5%A0TVO/Najava-u%C4%8Dnih-mest-vajeni%C5%A1tvo>). Bodoči vajenci pošljejo vloge za sklenitev vajeniške pogodbe delodajalcem ali pokličejo v podjetja, ki so najavila prosta vajeniška mesta. Pri povezovanju vajencev in delodajalcev sodeluje tudi zbornica (kontakt: ana.zemva.novak@gzs.si). Delodajalci nato izberejo vajence in sklenejo z njimi vajeniško po-

godbo. Na podlagi te pogodbe, ki jo registrira zbornica, se vajenec vpiše v izobraževalni program, ki poteka po vajeniški obliki izobraževanja.

Manj teorije, več prakse – in to plačane!

Program vajeništva je odlična izbira, saj najmanj 50 % izobraževanja poteka pri delodajalcu. Pri praktičnem delu v podjetjih si najhitreje ustvarimo podobo o poklicu, ki ga želimo opravljati, najhitreje usvojimo nova znanja, potrebna za opravljanje svojega prihodnjega poklica. V podjetjih skrbijo za usposabljanje vajencev posebej za to usposobljeni mentorji.

Vajenci, ki se že v letošnjem šolskem letu izobražujejo in usposabljujejo tudi v podjetjih, pravijo, da jim ta način šolanja zelo odgovarja, ker je delo v podjetjih zelo zanimivo, več je praktičnega dela pod vodstvom strokovno usposobljenih mentorjev in na ta način lahko takoj preizkusijo šolsko znanje v realnem delovnem okolju. Zato se tudi v šoli lažje učijo. Še vedno je čas, da se odločimo za vajeništvo, saj podpisana vajeniška pogodba odpira vrata na vseh navedenih šolah, kjer so vas dolžni vpisati, četudi se v spomladanskem roku niste vpisali v omenjene programe.

Z lahkoto do zaposlitve

Zaposlitev po zaključku izobraževanja in vajeništva v podjetju je tako rekoč zagotovljena. Poklici so zanimivi tudi za dekleta, da ne bo pomote! Podjetja, ki sklepajo vajeniške pogodbe, vlagajo veliko truda v usposabljanje mladih, omogočajo usposabljanje na zanimivih orodjih in tehnologijah in na ta način je tudi izobraževanje v šoli bolj zanimivo.

Kako postaneš vajenec ali vajenka?

Postopek vključitve v program vajeništva je podrobno razložen na spletni strani Gospodarske zbornice Slovenije (<https://www.gzs.si/vajenistvo/>). Informacije dobiš tudi pri svetovalki na področju poklicnega izobraževanja in vajeništva pri GZS Ani Žemva Novak, el. naslov: ana.zemva.novak@gzs.si, telefon: 01 58 98 531.

Andreja Sever,

Gospodarska zbornica Slovenije

V podjetju Livar d. d. so za šolsko leto 2018/19 razpisali 15 vajeniških mest za poklic oblikovalec kovin-orodjar in 6 vajeniških mest za poklic strojni mehanik. Za usposabljanje mladih vajencev so na novo usposobili 16 mentorjev, poleg že 25 obstoječih mentorjev, saj si želijo, da bi se vajenci v podjetju dobro počutili in se tudi veliko naučili. Vajenci prejmejo v času usposabljanja v podjetjih tudi stimulativno plačilo. Pri urejanju vajeništva v podjetju Livar d. d. pomaga Sektor upravljanja kadrov.

Šole, ki bodo v šolskem letu 2018/19 izvajale vajeniške programe:

GORENJSKA REGIJA	OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR	Šolski center Škofja Loka
GORENJSKA REGIJA	MIZAR	Šolski center Škofja Loka
GORENJSKA REGIJA	SLIKOPLESKAR	Srednja ekonomska, storitvena in gradbena šola, Kranj
GORENJSKA REGIJA	STROJNI MEHANIČAR	Šolski center Škofja Loka
GORIŠKA REGIJA	OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR	Strojna, prometna in lesarska šola
GORIŠKA REGIJA	MIZAR	Strojna, prometna in lesarska šola
JUGOVZHODNA SLOVENIJA	OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR	Srednja strojna šola, Novo mesto
JUGOVZHODNA SLOVENIJA	MIZAR	Srednja gradbena, lesarska in vzgojiteljska šola, Novo mesto
JUGOVZHODNA SLOVENIJA	STROJNI MEHANIČAR	Šolski center NM, Srednja strojna šola
KOROŠKA	MIZAR	Srednja šola Slovenj Gradec in Muta
OBALNO-KRAŠKA REGIJA	GASTRONOMSKE IN HOTELIRSKO STORITVE	Srednja šola Izola
OSREDNJE SLOVENSKE REGIJE	OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR	Srednja poklicna in strokovna šola Bežigrad
OSREDNJE SLOVENSKE REGIJE	KAMNOSEK	Srednja gradbena, geodetska in okoljevarstvena šola Ljubljana
OSREDNJE SLOVENSKE REGIJE	PAPIRNIČAR	Srednja poklicna in strokovna šola Bežigrad
PODRAVSKE REGIJE	OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR	Tehniški šolski center Maribor
PODRAVSKE REGIJE	SLIKOPLESKAR	Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor
POMURSKA REGIJA	GASTRONOMSKE IN HOTELIRSKO STORITVE	Srednja šola za gostinstvo in turizem Radenci
SAVINJSKA REGIJA	STROJNI MEHANIČAR	Šolski center Velenje, strojna šola
	STEKLAR	Šolski center Rogaška Slatina
SPODNJEPOSAVSKA REGIJA	STROJNI MEHANIČAR	Srednja šola Sevnica

RAZPIS KADROVSKIH ŠTIPENDIJ 2018 / 19

LIVAR
industries

Livar d.d. je največja livarna v Sloveniji z več kot 60-letno tradicijo. Specializirani smo za proizvodnjo produktov iz sive in nodularne litine z lastno mehansko obdelavo. S svojimi produkti smo prisotni skoraj po vsem svetu in v različnih industrijskih panogah.

V našo družbo vabimo dijake in študente, ki se boste vpisali v spodaj razpisane programe.

4 ŠTIPENDIJE	Srednje poklicno izobr. – MEHATRONIK-OPERATER
4 ŠTIPENDIJE	Srednje poklicno izobr. – OBLIKOVALEC KOVIN / ORODJAR
2 ŠTIPENDIJE	Srednje poklicno izobr. – ELEKTRIKAR
4 ŠTIPENDIJE	Srednje tehnično izobr. – STROJNI TEHNIK
2 ŠTIPENDIJE	Srednje tehnično izobr. – ELEKTROTEHNIK
2 ŠTIPENDIJE	Univerzitetni program I. stopnje – INŽENIR MATERIALOV
3 ŠTIPENDIJE	Univerzitetni program I. stopnje – INŽENIR STROJNIŠTVA

Z izbranimi štipendisti bomo sklenili pogodbe o kadrovskem štipendiranju.

NAŠIM ŠTIPENDISTOM NUDIMO:

- stimulativno **štipendijo** v času štipendiranja,
- opravljanje obvezne delovne / študijske **prakse**,
- možnost opravljanja **počitniškega dela** v poletnih mesecih,
- delo seminarjskih in diplomskih nalog pod **izkušenim mentorstvom** naših zaposlenih,
- zaposlitev po končanem izobraževanju**

ROK PRIJAVE:

Za poklicne in srednje šole do 31. 8. 2018.
Za fakultete do 30. 9. 2018.

VLOGE NA RAZPIS ZA KADROVSKE ŠTIPENDIJE SPREJEMAMO NA NASLOVU:

LIVAR, proizvodnja in obdelava ulitkov, d. d.,
Ljubljanska cesta 43, 1296 Ivančna Gorica,
ali na e-naslovu: zaposlitve@livar.si

DODATNE INFORMACIJE: 01 786 99 78 (Tea Berginc)

Prenovljen prodajni center Kmetijske zadruge Stična v Zagradcu

V četrtek, 24. maja, je na Fužinah pri Zagradcu potekala slovesna otvoritev prenovljenega prodajnega centra Kmetijske zadruge Stična. Otvoritev je sovpadala tudi z združnim dnevom, ki so ga tokrat združili z odprtjem prenovljene zadruge. Finančni vložek v prenovo je stal pol milijona evrov.

Številne zbrane krajanke in povabljeni gostje sta v uvodu pozdravila predsednik KZ Stična Jože Golf in direktorica Milena Vrhovec. Slednja je povedala, da je KZ Stična zgradbo v Zagradcu (natančneje v vasi Fužina) gradila v 80-letih prejšnjega stoletja, takrat še pod vodstvom direktorja Slavka Nemaniča. Za tiste čase je bil to zelo velik objekt, v katerem so bili tako kot danes prehrabena trgovina in železnina s kmetijskim repromaterialom in bifejem. Del stavbe oziroma prostorov pa je bil v lasti Pošte Slovenije, ki so jih najprej vzeli v najem, v letu 2017 pa prostore odkupili.

»Za večjo oziroma kompletno obnovo tega objekta pa smo se odločili in sprejeli sklepe na Upravnem odboru v letu 2017. Najprej smo obnovili celotno streho. V juliju 2017 smo izvedli novo fasado, zamenjali okna in vrata. Lani jeseni razširili zunanje skladišče za objektom in zamenjali zunanjo ograjo. Letos sredi marca smo prehrabeno trgovino in pošto preselili v skladišče in tam poslovali tri tedne, 9. aprila pa smo začeli poslovati v novi trgovini. Zamenjali smo tudi razsvetljavo, keramik, uredili sanitarije in bife. Ker je to naša franšizna trgovina nam je pri prenovi strokovno in finančno pomagal tudi Mercator. Prispevali je dobrih 20-odstotkov k notranji opremini v prehrabeno trgovino in poskrbel za celotno grafično podobo. Po investiciji pričakujemo 25-odstotno rast prometa in s tem upravičenost naše investicije,«

je še povedala direktorica KZ Stična Milena Vrhovec. Ponudbo v prehrabeno trgovino so razširili s toploteko, slaščicami, vinotočem, in izdelki ter pridelki z domačih kmetij. V objektu je skupaj 530 m² prodajnih površin, od tega je 330 m² v prehrabnem delu. Imajo tudi dve najemnici, in sicer bo poleg že delujočega frizerskega salona, kmalu zaživel še kozmetični. Čestitkam so se pridružili številni gostje: župan Dušan Strnad, predsednik Zdržne zveze Peter Vrsk, predsednik KGZS Cvetko Zupančič, izvršni direktor veleprodaje pri Mercatorju Tomaž Blagotinšek, predsednika Deželne banke Slovenije Sonja Anadolli ter predstavniki sosednjih kmetijskih zadrug. Po besedah župana, je Zagradec eden izmed dvanajstih biserov občine Ivančna Gorica, na katerega je izjemno ponosen in ima lepo pri-

hodnost. »Prenovljen objekt kmetijske zadruge in pred leti zgrajena sodobna šola, vrtec in športna dvorana v Zagradcu pomembno vplivata na razvoj suhokranjskega dela naše občine«, je dejal Strnad, ki dodaja: »Zagradec je zgodba o uspehu. Hvala Kmetijski zadruzi Stična, ki pri tej zgodbi sodeluje in nosi pomembno breme. Veliko uspeha vam želim tudi v prihodnje,« je zaključil Strnad, ki se je v nagovoru zahvalil tudi krajanom za veliko podporo pri razvoju kraja. Dogodek so popestrili člani mešanega pevskega zbora Zagradec in tamkajšnja tamburaška skupina. Blagoslov sta opravila zagraški župnik Sašo Kovač in msgr. Jože Plut. Dobrote, ki so jih na mize prinesli po odprtju, so spekle članice Aktivna podeželskih žena Lisičke.

Gašper Stopar

Ko jih zmanjka, vam jih postreže jajčkomat

V naši občini smo dobili prvi avtomatizirani samopostrežni avtomat za jajčka. Matic Dremelj z Vira pri Stični je na svoji kmetiji Pri Mantkovih na dobro vidnem mestu postavil jajčkomat, ki vam ob vsakem času in v vremenu postregel s svežimi jajčki.

Trenutna kapaciteta, ki jih lahko zagotovijo marljive štajerske kokoši, ki so edina avtohtona pasma kokoši na Slovenskem, je 140 jajc na dan. Dnevno sveža jajca vsak večer poberejo in zapakirajo v embalažo z označenim datumom pakiranja in zložijo v jajčkomat. Čeprav danes velja, da je jajce sveže in primerno za uživanje vse do enega meseca, so bila menda v prvi polovici prejšnjega stoletja zakopana v žito užitna tudi do treh mesecev. Jajca v jajčkomatu na Viru ne »dočakajo« dolge starosti, ker je potrošnikov, ki si želijo domača jajca iz lokalnega okolja, vsak dan več. Saj veste. Včasih se je jajc držal slab sloves, sodobne raziskave pa kažejo, da vam bo telo za dva zaužita jajca na dan zelo hvaležno. Jajce velja za eno najbolj hranljivih in zdravih živil nasploh, je vir kakovostnih beljakovin in maščob, katerih kakovost je odvisna od okolja, v katerem kokoši živi in s čim se hrani.

Jajčkomat s kapaciteto 60 paketov (po 10 jajc) ohlaja jajca na priporočljivih 13 stopinj Celzija, sprejema evrske kovanice in bankovce za 5 in 10 evrov ter vrača drobiž. Cena paketa znaša 2,5 evra, skozi celoten nakupni proces pa vas jajčkomat vodi po korakih.

Matic si želi, da bi za svoj jajčkomat dobil primeren prostor nekje v Ivančni Gorici, da bi bil še bližje svojim stalnim strankam. Sicer pa je mogoče jajčka naročiti tudi z dostavo na dom. Enkrat tedensko Matic zbere naročila in razvozi naročene količine, kar je še posebej primerno za vse večje odjemalce in vse, ki se soočajo s težavo v mobilnosti.

Franc Fritz Murgelj

Prvi krompiromat v Sloveniji deluje v Ivančni Gorici

Kratko novico o krompiromatu v Ivančni Gorici smo v našem časopisu že zapisali v aprilski izdaji. Ker so naši kraji že dolgo prepoznani predvsem po pridelavi kakovostnega krompirja, in če že imamo tudi čisto svoj praznik krompirja, je prav, da prvo avtomatizirano samopostrežno prodajalno krompirja oz krompiromat v naši državi dobi prav naša občina. Za to se imamo zahvaliti družini Adamlje iz Radohove vasi, ki se je odločila investirati v razvoj tega prototipnega avtomata za avtomatizirano prodajo krompirja.

Pravzaprav smo vsi Slovenci znani kot krompirjev narod. V naše kraje ga je pripeljala Marija Terezija, ki je želela s poceni in rodovitnim pridelkom nahraniti bolj lačno kot sito prebivalstvo svojega cesarstva. Naši sosedi Avstriji, s katerimi smo si takrat delili skupno državo, so v čast krompirju postavili celo zelo zanimiv in poučen muzej. Krompir je v Evropo in naše kraje prišel iz Južne Amerike, natančneje iz rodovitnih gorskih pobočij Čila in Peruja. Najprej je veljal za vražjo, strupeno zel in so ga po prihodu v Evropo v več plemiških vrtovih celih 200 let gojili kot okrasno rastlino.

Adamljetovi so kmetija, usmerjena v poljedelstvo in vrtnarstvo. Njihova glavna dejavnost je pridelava krompirja iz integrirane pridelave in zelja. V njihovem krompiromatu, ki stoji v neposredni bližini trgovine Pikel v Ivančni Gorici, so vedno na voljo dve ali tri vrste rdeče, bele in rumene sorte krompirja, pakiranega v vreče po 10 kilogramov. Konec junija bo na policah krompiromata na voljo zelo zaželen in okusen mladi krompir, pakiran v 5-kilogramske vreče. Embalažne vreče so iz naravi prijaznega materiala, katerih posebnost je, da se krompir pri rokovanju ne praši. Pomembno pa je poudariti, da se krompir v teh vrečah lahko hrani tudi na svetlobi brez strahu, da bi pozelenel. Največji izziv Adamljetovih pri zasnovi krompiromata ni bila mehanika prodajalne, pač pa zunanji videz. Želeli so, da avtomat ne izstopa preveč in da bi se lepo zliil z okolico. In to jim je s tradicionalno leseno zunanjo oblogo odlično uspelo.

Pravijo, da je možnosti nadgradnje obstoječega krompiromata veliko. Zagotovo pa bo obstoječi avtomat postregel tudi z drugimi pridelki in predelki s kmetije, če se bo za to pokazala potreba. Glede na pridobljene izkušnje, pa se kaže tudi možnost maloserijske proizvodnje krompiromatov za trg.

Franc Fritz Murgelj

Iščemo

DELAVKO/DELAVCA

za SEZONSKO DELO (do oktobra),

za 4-urno delo, oz. po dogovoru, na zeliščarski kmetiji Plavica, v Zagradcu.

Pokličite: 040 733 884 (Andrej).

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja - Evropa investira v podeželje

Zaposlitvene priložnosti na kmetijah

je projekt sodelovanja štirih Lokalnih akcijskih skupin: LAS Dolenjska in Bela krajina, LAS Po poteh dediščine od Turjaka do Kolpe LAS Suhe krajine, Temenice in Krke ter LAS Za mesto in vas, ki je bil uspešno prijavljen na 1. Javni razpis za podukrep 19.3 Priprava in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Kmetije predstavljajo srce podeželja in kot take postajajo vse pomembnejši potencial tudi pri razvoju novih idej. Prihaja čas novih priložnosti pri izvajanju izobraževalnih, socialnih in zdravstvenih programov.

Zaposlitvene kmetije v Sloveniji, na katerih so zaposlene osebe z manjšimi delovnimi sposobnostmi so s svojo uspešnostjo dokazale, da je njihov recept pravi. Na takšnih kmetijah osebe s posebnimi potrebami dobijo zaposlitev, kmetije pa še tako potrebno dodatno pomoč za delo na kmetiji.

Na območju LAS za Mesto in vas je ena izmed takšnih kmetijkmetija

Zadrgal z Zavodom Grunt - Zavod za socialno podjetništvo na podeželju iz Komende, ki posluje že tretje leto z osmimi zaposlenimi, redno izplačuje plače in investira v svojo dejavnost.

Z namenom, da bi se dobra praksa Zavoda Grunt širila, se je na območju štirih partnerskih LAS izvajal projekt »Zaposlitvene možnosti na kmetijah«, katerega namen je, da se z delavnicami in posebej izobraženimi promotorji informira in spodbudi zainteresirane kmetije za

zaposlovanje oseb z manjšimi delovnimi sposobnostmi.

Na območju partnerskih LAS so potekale animacijske delavnice o izzivih in priložnostih, ki čakajo kmetije v prihodnosti. Izbrani sta dve pilotni kmetiji na območju LAS kot primer dobre prakse za nadaljnji razvoj vsebin, povezanih z zaposlitvijo težje zaposljivih oseb. Na osnovi javnega poziva sta izbrana dva promotorja na območju LAS, zanje je organizirano usposabljanje za pomoč pri vzpostavitvi zaposlitvenih kmetij. Oblikovana je razvojna mreža, sestavljena iz deležnikov, ki lahko s svojim znanjem prispevajo k trajnosti programa. Izdelan je priročnik Zaposlovanje invalidov na kmetiji, katerega cilj je zagotovitev kakovostnih in trajnih delovnih mest na področju kmetijstva.

Za več informacij pokličite na 07/34 82 103, pišite na las-stik@ciktrebnje.si ali obiščite spletno stran www.las-stik.si.

Liljana Omerzu, CIK Trebnje, vodilni partner LAS STIK

DPŽ Ivanjščice

Pestro dogajanje v društvu se nadaljuje ...

Poleg strokovnih izobraževanj, delavnic, jezikovnih, računalniških, kuliničnih tečajev, ogledov, srečanj, strokovnih ekskurzij, se članice še vedno vsakomesečno dobivamo na rednih sestankih in vsakoletnem, zgodnjem pomladnem občnem zboru. Prav tako so nekatere članice s svojimi sladkimi umetninami prisotne na marsikateri prireditvi v naši občini. Tudi tako prispevamo, da se vsi počutimo čim bolj prijetno in domače.

Vsi, ki obiskujete tržnico, se lahko vsak teden srečujete z našimi predstavnicami, ki vam ponujajo sezonske pridelke in izdelke iz domačega, lokalnega okolja. Nekatere kmetije, tako ekološke kot integrirane ter konvencionalne, nudijo svoje pridelke in izdelke tudi na svojih kmetijah v osnovni ali predelani obliki. Menim, da jih v obdobju digitalizacije in medmrežja ni

težko poiskati, če imate le željo. Če kupujemo pri njih, posredno prispevamo k ohranjanju poseljenosti podeželja in kmetij, ohranjanju delovnih mest, ohranjanju naravne in kulturne dediščine, k čistejšemu in prijaznejšemu okolju, živahnejšemu občinskemu utripu ... Zamislite si, kakšne bi bile lepote naše lepe Slovenije z nepokošenimi travniki, nezoranimi njivami, zapuščenimi vinogradi in drugimi nasadi ... Bodimo mi vsi tisti, ki spreminjamo okolje na bolje. Z majhnimi koraki. Vsak na svoj način. Naj govorijo tudi slike ...

Irma Lekan

Podjetniški kotiček z Območno obrtno - podjetniško zbornico Grosuplje

PRIHAJAJOČI DOGODKI na OOO Grosuplje, več informacij in prijave na www.ooz-grosuplje.si:

- Računalniška delavnica **IZDELOVANJE RAVNINSKIH NAČRTOV (2D) – AUTOCAD**, v trajanju 50 šolskih ur oz. 10 dni, v času 9.7. – 20.7. 2018, med 16.00 in 20.00. Prijavnice najdete na naši spletni strani, preverite možnost subvencionirane udeležbe.

- Poletno učenje tujih jezikov na OOO Grosuplje: **TEČAJ POSLOVNE ANGLEŠČINE ter TEČAJ POSLOVNE NEMŠČINE**, 12 srečanj po dve šolski uri, začnemo julija 2018. Prijavnice najdete na naši spletni strani, preverite možnost subvencionirane udeležbe.

ZA GOSTINCE: Pripravljen je osnutek **Pravilnika o dovoljenjih za prodajo tobaknih in povezanih izdelkov**, pri čemer lahko do 15. 6. 2018 podate svoje mnenje. Prodaja tobaknih izdelkov brez dovoljenja bo možna samo še do 11. 11. 2018.

CENTER DRUŽINSKEGA PODJETNIŠTVA. Razmišljate o prenosu podjetja na naslednika, morda o prodaji podjetja? OZS je prva v Sloveniji ustanovila Center družinskega podjetništva, ki se bo prvenstveno ukvarjal s prenosom podjetja na naslednika. Obrnite se na katerega izmed naših številnih svetovalcev, več na www.druzinskopodjetnistvo.si.

Dodatna pojasnila na OOO Grosuplje, ooz.grosuplje@ozs.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo Vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave. Vabljeni!

Janez Bajt, univ. dipl. oec. sekretar OOO Grosuplje

Iskra smo eno vodilnih srednjeevropskih podjetij s tradicijo in dolgoletnimi izkušnjami pri razvoju in proizvodnji naprav ter bogatim inženirskim znanjem pri realizaciji najzahtevnejših projektov na področjih energetike, telekomunikacij, prometa in industrijskih procesov. Gonilna sila podjetja je nenehno zasledovanje zavedanja in poudarjanje pomembnosti znanja in kreativnosti. Strategija in politika podjetja spodbujata in se osredotočata na upravljanje inovacij.

V Poslovni enoti Baterije, ki na področju baterij sodi med večje proizvajalce baterij cink – zrak tehnologije, snujemo in razvijamo nove rešitve za zagotavljanje daljšega avtonomnega napajanja z el. energijo. Skladno z razvojnimi načrti posodabljammo tudi tehnološke in proizvodne procese – opremo, ki zagotavlja izdelavo baterij brez napak.

Zato na področju tehnologije in načrtovanja opreme, ter aktivnega vzdrževanja v **PE Baterije iščemo in vabimo**, da se nam pridružijo:

Vodja tehnologije in načrtovanja opreme (m/ž)

Vaše ključne naloge, pristojnosti, odgovornosti in cilji bodo predvsem v skrbni za razvoj in izvedbo nove ter optimizacijo obstoječe proizvodne opreme, tehnoloških in proizvodnih procesov s ciljem zagotavljanja povečanja produktivnosti, kakovosti in zanesljivosti proizvodnje. Z načrtovanjem in izvedbo stalnih aktivnosti v optimizacijo obstoječe in investiranjem v novo opremo, tehnološke, proizvodne ter vzdrževalne procese zagotoviti doseganje končnega cilja visoke stopnje avtomatizacije v proizvodnji baterij.

Pričakujemo visoko motiviranega, samoiniciativnega in zavzetega univerzitetno ali visoko izobraženega strojnega inženirja, z znanji in izkušnjami s področja načrtovanja in konstruiranja proizvodne opreme in tehnologije.

Ponujamo vam zaposlitev za nedoločen čas, odlične možnosti za osebni in strokovni razvoj in stimulatívno nagrajevanje in napredovanje v skladu z doseženimi rezultati.

Lokacija dela: Šentvid pri Stični

Vabljeni, da prijavo s kratkim življenjepisom in svoj CV pošljete na naslov: Iskra, d. d., PE Baterije in potenciometri, Šentvid pri Stični 108, 1296 Šentvid pri Stični. **Dodatne informacije po telefonu: 01 780 08 10, ali: Iskra d. d., Stegne 21, 1000 Ljubljana, oziroma na elektronski naslov: kadri@iskra.eu.**

V Stični se je spet »sejmarilo«

Tretjo nedeljo v maju je bila Stična spet živahno sejmarsko središče. Turistično društvo, ki v svojem imenu ponosno nosi ime kraja, je lani začelo obujati 700-letno tradicijo semanjih dni v okolici samostana, ki je bila sicer za pet desetletij prekinjena. Na letošnjem drugem semanjem dnevu v Stični se je predstavilo več kot trideset ponudnikov domače in umetnostne obrti.

Sejmsko dogajanje v Stični so poleg Godbe Stična, Gross upi, folklorne skupine Vidovo s svojimi nastopi obogatili tudi otroci iz lokalne osnovne šole in otroška folklorna skupina KD Stična

Novost letošnjega sejma je zbiranje nagradnih žigov v albumu, ki so ga lahko obiskovalci kupili na stojnici TD Stična in so tako pomagali pokriti stroške organizacije sejma. Žige so obiskovalci pridobili s sodelovanjem na ustvarjalnicah, nakupom na stojnicah in z odgovori na nagradna vprašanja. Vsak obiskovalec, ki mu je uspelo pridobiti 24 žigov je prejel eno od praktičnih nagrad, ki so jih prispevali razstavljalci in pokrovitelji. Dogajanje na sejmu so obogatili harmonikarji na zapravljivčku, godbeniki Godbe Stična, otroška folklorna skupina KD Stična,

Poleg klekljanja so lahko obiskovalci preizkusili svoje spretnosti še na delavnicah izdelovanja vozlov, kaligrafije, pletenju košar, kvačkanja in poslikavi keramike.

krščanstva na Slovenskem in pravi stiški nedeljski golaž, ki ga je tokrat pripravila lovska družina Šentvid pri Stični.

Franc Fritz Murgelj

Najmlajši obiskovalci so lahko pod krošnjami dreves poslušali tradicionalne slovenske pravljice in se preizkusili v socialnih igrah.

Kmečke igre v Dobu pri Šentvidu

Že tretje leto zapored smo organizirali kmečke igre v Dobu pri Šentvidu. Igre so potekale v nedeljo, 27. 5. 2018. V dopoldanskem času smo začeli z otroškimi igrami. Kljub temu, da sta bili prijavitelji in tekmovalci samo dve ekipi, je tekmovanje potekalo po ustaljenem načrtu. Ekipi sta bili borbeni, spretni, polni energije in s tem sta pripomogli, da so gledalci še toliko bolj uživali in glasno navijali za svoje favorite. Zmagala je ekipa KMEČKI TRIO, drugo mesto pa si je priborila ekipa HUDIČKI.

Po razglasitvi in podelitvi medalj in nagrad za otroške igre so na obisk prišli konjarji iz Konjerejskega društva Gombišče ter brezplačno popeljali otroke s konjsko vprego.

Dan se je prevesil v drugo polovico in začeli smo z igrami za odrasle. Prijavljenih je bilo 10 ekip, ki so prav tako pokazale željo po zmagi, zabavi, borbenosti in veselemu druženju. Letos pa smo pripravili kar devet iger in po peti igri se je za nadaljevanje tekmovanja uvrstilo najboljših 8 ekip. Kot vsako leto do zdaj smo se organizatorji kmečkih iger tudi letos potrudili za pestrost iger. Odločili smo se, da letos na prizorišče prinesemo naše ročno izdelane »bace«, ki jih je v celoti izdelal naš

član Marko Zorec. Naloga te igre je bila, da se jo pomolze v določenih minutah in kdor dobi več mleka, je zmagovalec igre, smučali so s tremi smučmi, s svojim meketanjem so morali priklicati sotekmovalce na pravo balo, prinesiti čim več vode na drugo stran poligona v brenti, ki je bila malo za res malo za hec preluknjana ...

Med kratkimi pavzicami je za vzdušje poskrbel ansambel Hec. Podaril je tudi majice dvema zvestima paroma za vztrajno plesanje na plesišču.

Med preštevanjem točk so se tek-

movalci in gledalci lahko okrepčali s pijačo in jedačo.

1. mesto je dosegla ekipa LIMBERK in za glavno nagrado prejela še panoramski polet z Letalskim klubom Šentvid. 2. mesto je prejela ekipa HOČEVSKA BANDA in 3. mesto je zasedla ekipa AMA.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili vsem sponzorjem za izkazano pomoč pri izvedbi 3. kmečkih iger, gasilcem iz Doba za podarjeno vodo in seveda članom Kulturno športnega društva Dob za izvedbo iger ter organizacijo in podporo.

Nina Jovanovič

Motoristi zavzeli Sokolsko ulico v Ivančni Gorici

V soboto, 19. maja, je bilo v središču Ivančne Gorice zelo živahno dogajanje, ki so ga pripravili člani Združenja šoferjev in avtomehaničev Ivančna Gorica skupaj s soorganizatorji. Preventivna akcija z naslovom »MOTORIST ZA VEDNO« je na Sokolsko ulico privabila številne ljubitelje jeklenih konjičkov.

Združenje šoferjev in avtomehaničev Ivančna Gorica, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Ivančna Gorica in Policija, so v sodelovanju s soorganizatorji organizirali preventivno akcijo, katere namen je bil osveščanje o varni vožnji z motorji. Potek akcije je predstavil policijski inšpektor Refik Hodžič iz Policijske uprave Ljubljana, sodelujoče organizatorje in obiskovalce pa je nagovoril tudi župan Dušan Strnad. Župan je zlasti poudaril pomen tovrstnih dogodkov, ki izboljšujejo voziško kulturo udeležencev v prometu, Občina pa se po svojih zmožnostih trudi za dobro prometno infrastrukturo.

Na poligonu na Sokolski ulici so skozi vse dopoldne potekale različne aktivnosti. Policist motorist je prikazal spretnostno vožnjo na poligonu varne vožnje. Reševalec motorist z Reševalne postaje Ljubljana je prikazal varno snemanje čelade poškodovanemu motoristu. Obiskovalci so lahko obiskali tudi poligon Agencije za prometno varnost in Avto-moto zveze Slovenije, člani ZŠAM Ivančna Gorica so med obiskovalce razdelili preventivne promocijske materiale, svojo dejavnost pa so predstavili tudi člani AMD Šentvid pri Stični.

Prikazanih dejavnosti so se v velikem številu udeležili zlasti člani domačega Moto kluba Fire group iz Ivančne Gorice, med udeleženci pa so bili tudi člani Goldwing kluba Dolenjska in Moto kluba IPA Slovenija, v katerem se združujejo motoristi policisti. Dogajanje so s starodobnimi vozili popestrili tudi člani Oldtimer kluba Škofljica.

Skupna ocena tako organizatorjev kot udeležencev je bila, da takšnih dogodkov v naši občini manjka in se jih zato lahko nadejamo tudi v prihodnosti.

Matej Šteh

ZDRAVSTVENI DOM IVANČNA GORICA VABI NA DELAVNICO

ALI SEM FIT?

Znanstvene raziskave kažejo, da lahko POL URE ZMERNEGA GIBANJA DNEVNO pomembno izboljša naše zdravje in nas ohranja aktivne v vseh življenjskih obdobjih. VABIMO VAS NA TESTIRANJE TELESNE PRIPRAVLJENOSTI, s katerim bomo ocenili vašo aerobno telesno zmogljivost in vam svetovali pri načrtovanju zdravju prijaznega gibanja ter vodene vadbe.

PRIDRUŽITE SE NAM NA BREZPLAČNEM TESTIRANJU TELESNE PRIPRAVLJENOSTI

KJE?	Športno igrišče pri OŠ Stična	
KDAJ?	PONEDELJEK od 18.00-19.00	SREDA od 7.00-8.00
	2.7.2018	4.7.2018
	9.7.2018	11.7.2018
	16.7.2018	18.7.2018
	23.7.2018	25.7.2018
	30.7.2018	

PRIDITE ŠPORTNO OBLEČENI IN OBUITI TER UGOTOVITE SVOJO TELESNO ZMOGLJIVOST V PRIMERU SLABEGA VREMENA TESTIRANJE ODPADE

OBVEZNA PRIJAVA na telefonsko številko 01 781 90 00 ali na e-naslov: ckg@zd-ivg.si

Prostovoljno gasilsko društvo Vrh pri Višnji Gori praznovalo 70 let

V soboto, 9. junija 2018, so gasilci in gasilke Prostovoljnega gasilskega društva Vrh pri Višnji Gori, s svečano parado, slovesnostjo ter gasilsko veselico proslavili 70. obletnico obstoja in delovanja svojega gasilskega društva. Na predvečer praznovanja pa so na slavnostni seji podelili tudi jubilejna društvena priznanja.

Na pomoč svojih gasilcev v požarih in nesrečah so krajanje Vrha in ostalih vasi Leskovške planote zelo ponosni. PGD Vrh pri Višnji Gori je bilo ustanovljeno leta 1948 v času povojne obnove. V tistih časih se je življenje začelo vračati na stare tirnice, ljudje pa so se začeli ukvarjati s številnimi dejavnostmi, med drugim tudi z gasilstvom. Tako se je zgodilo tudi na Vrhu, ko so domačini na pobudo krajana Janeza Ahlina ustanovili društvo. Prva funkcija predsednika je pripadala prav Ahlinu. V vseh sedemdesetih letih se je zamenjalo kar nekaj predsednikov

in poveljnikov. Omembe vreden je vsekakor častni predsednik PGD Vrh Marjan Gros, ki je predsedoval kar 30 let. Letos februarja je funkcijo predal Davidu Čožu, ki je šesti predsednik društva.

Na slovesnosti je predsednik David Čož ponosno povedal, da njihovo gasilsko društvo šteje 70 članov, in sicer 48 članov in 22 članic. Slednje so še posebej nepogrešljive pri gasilskih in drugih akcijah. Društvo ima tudi močno operativno enoto s 17 člani in članicami, zelo pomembno dejstvo pa je tudi, da imajo 9 pripravnikov, 10 članov mladincev

ter 5 pionirjev. Društvo se ponaša tudi z lepim sodobnim gasilskim domom, ki mu je leta 2011 Turistična zveza Slovenije podelila priznanje za najlepši gasilski dom v Sloveniji. Pri požarih in drugih nesrečah gasilci uporabljajo vozili GVC 16/15 in GV1. V prihodnje si želijo vozni park še posodobiti, prav tako si prizadevajo za nakup defibrilatorja.

Na slovesnosti so čestitke društvu ob jubileju izrekli gostje, in sicer predstavnik Gasilske zveze Slovenije Slavko Jalovec, častni predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica Lojze Ljubič in v imenu občine Ivančna Gorica župan Dušan Strnad. Kot je poudaril župan, je gasilstvo v občini globoko zasidrano, saj je kar 20 odstotkov občanov vključenih v članstvo 17 gasilskih društev. Omenil je tudi trenutno izgradnjo vodovoda na Leskovški planoti. Gre za 15 kilometrov dolgo traso in 2,5 milijona evrov vreden projekt, ki bo vsekakor bistveno prispeval k boljši požarni varnosti tega dela naše občine. Izrazil je tudi veselje, da so vodenje društva prenesli na mlajšo generacijo, kar je garancija, da bo društvo delovalo še naprej in želo še velike uspehe.

V zahvalo za opravljeno delo in pri-

poročilo za naprej je župan društvu podelil posebno priznanje v obliki spominskega kovanca, s podobo občinske znamke Prijetno domače, ki ga podeljuje ob jubilejih in posebnih dosežkih posameznikom in organizacijam, ki pripomorejo k prepoznavnosti in razvoju občine Ivančna Gorica.

Na proslavi so podelili tudi jubilejna priznanja gostom in drugim posameznikom, gasilskim društvom in raznim organizacijam. Predstavniki Gasilske zveze Slovenije pa je društvu podelil priznanje zveze – plamenica II. stopnje. Posebno

priznanje ob 70-letnici pa je Gasilska zveza Ivančna Gorica podelila Marjanu Grosu, Marku Jevnikarju in Jožetu Erjavcu, ki so še posebej zaslužni za gasilstvo na Vrhu.

Za glasbeno-plesno popestritev so poskrbeli člani Godbe Stična, Višnjanski fantje, ivanške mažoretke, folklorna skupina Svetega Mihaela Grosuplje in harmonikar Primož Kastelic. Na gasilski povorki so sodelovali tudi člani Društva prijateljev konj Višnja Gora.

Gašper Stopar

11. občinsko tekmovanje v gasilski orientaciji

Mladinska komisija Gasilske zveze Ivančna Gorica je v sodelovanju s PGD Kriška vas v soboto, 12. maja 2018, organizirala 11. občinsko tekmovanje v gasilski orientaciji. Na otvoritvi tekmovanja sta mlade gasilce nagovorila župan Dušan Strnad in predsednik GZ Ivančna Gorica Jure Strmole.

Na tekmovanju se je mladina pomerila v šestih kategorijah, in sicer pionirke in pionirji, mladinke in mladinci ter gasilke pripravnice in pripravniki. Pomerilo se je kar 41 ekip iz desetih prostovoljnih gasilskih društev iz naše občine. Tekmovalo je 123 mladih gasilcev oziroma 164 tekmovalcev in mentorjev skupaj.

Proge so bile glede na starostno kategorijo različno dolge, na kontrolnih točkah, kjer so gasilce čakale naloge, pa so morali izkazati svoja gasilska znanja. Pomerili so se v vaji z vedrovko, štafetnem vezanju vozlov, hitrostnem zvijanju cevi, poznavanju topografskih znakov, praktičnih vajah iz orientacije ter še ne-

katerih drugih gasilskih spretnostih. Čestitke gredo seveda vsem sodelujočim ekipam, spodaj pa objavljamo končne uvrstitve prvih treh ekip, prvi dve ekipi v vsaki kategoriji pa sta se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki bo 2. junija 2018 v organizaciji PGD Zdenska vas.

Pionirji:

1. mesto: PGD Višnja Gora 1
2. mesto: Zagradec
3. mesto: Krka 2

Pionirke:

1. mesto: PGD Stična
2. mesto: PGD Zagradec
3. mesto: PGD Hrastov Dol

Mladinci:

1. mesto: PGD Krka 1
2. mesto: PGD Krka 2
3. mesto: Ambrus 2

Mladinke:

1. mesto: PGD Ambrus
2. mesto: PGD Dob
3. mesto: PGD Hrastov Dol

Gasilci pripravniki:

1. mesto: PGD Krka 2
2. mesto: PGD Krka 1
3. mesto: Hrastov Dol 1

Gasilke pripravnice:

1. mesto: PGD Krka

Gašper Stopar

Za nami že 25. Tekmovanje za pokal KS Ivančna Gorica

V soboto, 26. maja, ste lahko občani in ostali obiskovalci v centru Ivančne Gorice na Sokolski ulici spremljali že 25. tradicionalno gasilsko tekmovanje za Pokal Krajevne skupnosti Ivančna Gorica. V času tekmovanja je bila glavna ulica namreč zaprta za promet. Kljub lepemu vremenu je bila udeležba ekip nekoliko manjša kot prejšnja leta, pa vseeno ni manjkalo dobre volje in odličnih tekmovalnih nastopov. V kategoriji članov se je pomerilo 7 ekip, kjer so bili najhitrejši gasilci iz PGD Občine, na drugo mesto se je uvrstila ekipa Korinja, tretje mesto pa je osvojila ekipa Radohove vasi. Pri članicah pa je poleg domače ekipe nastopila tudi ekipa Ševnice, ki je bila na koncu za las boljša, predvsem na račun kazenskih točk domačink. Najboljše ekipe so prejele pokale, obe prvouvrščeni ekipi pa sta za dobo enega leta prejeli tudi prehodna pokala. Po zaključku tekmovanja je sledila velika gasilska veselica z ansamblom Nalet, na velikem platnu pa smo lahko spremljali tudi finale nogometne lige prvakov. Vodstvo PGD Ivančna Gorica se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem, ki ste kakor koli pripomogli, da smo še 25-ič zapored uspešno izpeljali tekmovanje in se nato ob zvokih ansambla Nalet zabavali še dolgo v noč. Posebna zahvala sponzorjem, donatorjem, krajanom ter vsem ostalim, ki nas pri našem delu podpirate. Iskrena hvala in z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

za PGD Ivančna Gorica zapisala Maja Ceglar

Najboljše ekipe (prve tri oz. dve iz vsake kategorije) s pokali in celotnim sodniškim zborom

GEŠP Stična

Gasilstvo je v občini Ivančna Gorica izredno razširjeno. Občani smo ponosni gasilci, vedno pripravljeni priskočiti na pomoč. Da pa to lahko storimo, je potrebno veliko truda, usposabljanja in znanja.

V Javno gasilsko službo Občine Ivančna Gorica, ki je organizirana po Uredbi o organiziranju, opravljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč (Ur. List RS št. 92/07) je vključenih 17 prostovoljnih gasilskih društev, ki skupaj opravljajo naloge zaščite in reševanja na posameznih območjih v občini in so združeni v Gasilsko zvezo Ivančna Gorica. V zvezi so razdeljena na 4 sektorje, izmed katerih vsak pokriva svoje področje.

Naloge osrednje gasilske enote v GZ Ivančna Gorica že od leta 1936 opravlja PGD Stična. Kot taka v skladu z operativnim gasilskim načrtom občine posreduje pri vseh večjih intervencijah na območju občine Ivančna Gorica, ter sodeluje in nudi pomoč ostalim PGD, ki pokrivajo posamezno območje v občini.

PGD Stična se je konec leta 2016 pridružila 45 že delujočim gasilskim enotam širšega pomena.

GEŠP-Gasilska enota širšega pomena

PGD Stična je bila 1. 12. 2016 s sklepom Uprave Republike Slovenije

za zaščitno in reševanje (v nadaljevanju: URSZR) ter na predlog in soglasje Gasilske brigade Ljubljana, imenovana za gasilsko enoto širšega pomena (v nadaljevanju: GEŠP). Med PGD Stična in URSZR je bila v tem času sklenjena tudi ustrezna pogodba za opravljanje dejavnosti GEŠP.

Področje zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi in ob nesrečah v prometu je zaradi velike pogostnosti in možnosti usodnih posledic za udeležence v nesrečah in za okolje zahtevalo organiziranje (pod)sistema, ki bi ob stalni pripravljenosti primernih sil zagotavljal hitro in strokovno posredovanje v takih primerih. Področje je bilo zasnovano kot dejavnost zaščite in reševanja širšega pomena, saj je vsebinsko presegalo lokalne interese in omejitve. Zamisli o tem so se pojavile že konec osemdesetih let prejšnjega stoletja.

Danes gasilske enote širšega pomena opravljajo naloge zaščite in reševanja ob prometnih, industrijskih in drugih nesrečah, pri katerih so prisotne nevarne snovi, nesrečah v daljših avtocestnih in drugih ce-

stnih in železniških predorih, naloge tehničnega reševanja ob nesrečah v prometu ter ob nesrečah na tekočih in stoječih vodah, pa tudi druge naloge zaščite in reševanja širšega pomena. Te naloge GEŠP opravljajo na podlagi sklenjenih pogodb z upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje na območju za katerega so ustanovljene, ter na širšem območju, kadar so poklicane na intervencijo, in sicer tako, da je pokrito celotno območje države. Opravljanje nalog širšega pomena sofinancira Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje po merilih, ki so določena za opravljanje vseh nalog širšega pomena (vir: URSZR).

Način delovanja GEŠP:

Naloge, ki se opravljajo pri dejavnosti širšega pomena, so povezane s posebno opremo in usposobljenostjo izvajalcev, kar v praksi pomeni velik finančni delež, zahteva boljše pripravljenost enote, saj se nesreče s povečevanjem cestnega prometa dogajajo vse bolj pogosto. Velikokrat so od pripravljenosti in hitrosti enote odvisna človeška življenja. Gasilske enote širšega pomena so bile izbrane med obstoječimi teritorialnimi enotami, glede na lego in opremljenost enote. Izbrane so bile najvišje kategorije enot na svojem področju, hkrati pa so vse te enote tudi osrednje enote v svojih občinah.

GEŠP so razdeljene v tri tipe enot, odvisno od njihovega statuta, velikosti in operativne pripravljenosti. Delujejo v sistemu zvez zaščite in reševanja in se prednostno aktivirajo za naloge opredeljene v 20. členu Uredbe o organiziranju, opremljanju in usposabljanju sil za zaščito, reševanje in pomoč (Uradni list Republike Slovenije, št. 92/07).

ENODNEVNO USPOSABLJANJE Z GB LJUBLJANA

V PGD Stična smo v soboto, 2. 6. 2018, tako kot vsako leto, organizirali celodnevno usposabljanje na temo prometnih nesreč in reševanja ponesrečencev. Letošnje usposabljanje v skladu z načrtom aktivnosti, ki jih moramo opraviti, smo izvedli skupaj z Gasilsko brigado Ljubljana. Ta nam je na pomoč priskočila z dodatno opremo za vaje, usposabljanja pa sta se udeležila tudi dva njhova inštruktorja – Blaž Kovač in Jošt Kadunc.

Tekom dopoldneva smo preizkusili različne scenarije stabilizacije vozil, razreza in reševanja ponesrečencev. Inštruktorja sta nam predstavila nove smernice, pred vsako vajo smo skupaj predebatirali postopek, ki smo ga izbrali za reševanje, po vsaki vaji pa je sledila analiza. Namen te je bil, da opazimo morebitne napake ter se pogovorimo o tem, kaj bi še lahko naredili. Reševanja smo opravljali iz vozil, ki so bila postavljena na kolesih, boku ali strehi. Pri tem smo pazili na varne in pravilne postopke razreza ter pravilno oskrbo ponesrečencev. V popoldanskem času smo izvedli

še dve daljši vaji, kjer je ekipa dobila le osnovne informacije o prometni nesreči, tako kot se to dogaja na realnih intervencijah. Na zaključnih vajah se nam je pridružila Katarina Žirovnik Kuster, dr. med. spec. družinske medicine, vodja nujne medicinske pomoči v ZD Ivančna Gorica, ki je prvo vajo opazovala, pri drugi pa tudi aktivno sodelovala. Izobraževanje je bilo tudi idealna priložnost za preizkus novega baterijskega hidravličnega orodja HOLMATRO, ki smo ga prejeli pred slabima dvema mesecema. Orodje nam omogoča lažje posredovanje in hitrejše delo.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili še Avtovleki Borut Mesojedec s. p. in AVTO-TEK Kavšek Branko s. p. za izposojajo avtovleke, Avtoprevoznik Finec Avguštin s. p. za izposojajo kamiona ter podjetju ITRANS d. o. o. za izposojajo betonskih blokov. Vsi so veliko pripomogli pri pripravi enodnevnega usposabljanja.

Nastja Štepec
Foto: PGD Stična

Na pomoč prizadetim v neurju priskočili tudi gasilci iz ivanške občine

Pozivu za pomoč pri odpravi posledic nedavnega neurja v Črnomlju se je odzvala tudi Gasilska zveza Ivančna Gorica. Prostovoljna gasilska društva Stična, Ivančna Gorica in Ambrus so se že v sobotnih jutranjih urah, skupaj z ostalimi enotami v konvoju regije Ljubljana II, odpravila proti Črnomlju. Ivanške gasilce kot tudi celo regijo Ljubljana II je vodil in koordiniral poveljnik GZ Ivančna Gorica Slavko Zaletelj.

Po prihodu na sprejemno mesto jim je bilo dodeljeno delovišče v ulicah nad vrtcem Čarda v Črnomlju, kjer so na stanovanjskih objektih prekrivali strehe s folijo. Na pomoč pri sanaciji so odšli tudi v nedeljo. Iz GZ Ivančna Gorica so na pomoč odšli gasilci PGD Stična, Ivančna Gorica, Zagradec, Šentvid pri Stični, Hrastov Dol, Kriška vas in Vrh pri Višnji Gori. Ekipo ivanških gasilcev je vodil predsednik PGD Stična Rok Oven. Prav tako so na teren naslednji dan odšle ekipe gasilcev iz PGD Hrastov Dol, PGD Muljava, PGD Ivančna Gorica in PGD Stična, vodil jih je poveljnik PGD Ivančna Gorica, Rafael Radelj. Gasilce, ki so se v tako velikem šte-

vilu in z vso gasilsko mehanizacijo odzvali na pomoč v Belo krajino, je pohvalil tudi župan Dušan Strnad, ki je ob tej priložnosti poudaril, da

se vsak evro, ki ga občina nameni gasilstvu, 100-krat povrne.

Gašper Stopar

Zahvala po uspešnem oživljanju

Na to, da je življenje nepredvidljivo, nas večkrat spomni kakšen nepričakovan dogodek. Življenje se lahko konča v vsakem trenutku, ko to najmanj pričakujemo. Nihče od nas ni izjema, le upamo lahko, da nam življenje nameni novo priložnost, ko jo potrebujemo.

Meni je življenje dalo novo priložnost, ki je po navadi nima vsak. Čeprav mi je za nekaj trenutkov zastalo srce, sem še vedno živ. Dobil sem priložnost, da sem na svetu še naprej, se veselim s svojimi domačimi in prijatelji. Posebna zahvala za to, da mi danes srce bije

normalno naprej, pa gre mojemu vnuku Primožu Kastelicu. Primož je bil prvi, ki mi je priskočil na pomoč in mi s tem rešil življenje. Za to, da se je moje srce popolnoma prebudilo pa bi se poleg Primoža rad zahvalil tudi prvim posredovalcem iz prostovoljnih gasilskih društev Vrh in Višnja Gora, ki so s hitrim odzivom in hitro defibrilacijo prvotni masaži srca dodali zelo pomemben košček mozaika za to, da sem se prebudil in še vedno živim. Zahvala gre tudi zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, reševalcu motoristu ter ostalemu zdravstvenemu osebju UKC Ljubljana.

Kot pravi neznani avtor: »Ko svet reče obupaj, upanje reče poskusi samo še enkrat - ne izgubi upanja, kajti čudeži se dogajajo.« V življenju nikoli ne smemo izgubiti upanja, saj nikoli ne vemo, kdaj nam le ta da novo priložnost, za katero smo lahko neizmerno hvaležni.

Marjan Gros

Grosupeljski veterani vojne za Slovenijo na pomladanskih pohodih

Ko v deželo pride pomlad, se ljubitelji pohodništva v okviru Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje podamo na različne pohode. Ti pohodi niso sami sebi v namen, ampak so običajno posvečeni pomembnim osebam ali dogodkom iz slovenske zgodovine.

Eden takšnih je bil tudi pohod imenovan: « Po poti od generala Rudolfa Maistra do Osamosvojitve - Sveta Trojica 2018 ».

Veterani OZVVS Grosuplje smo se 26. maja 2018 zgodaj zjutraj zbrali pred Gasilskim centrom ter se z avtobusom odpeljali do Sv. Trojice v Slovenskih goricah.

Po jutranjem okrepčilu nas je nagovoril župan občine Sv. Trojica Darko Fras in nato še predsednik OZVVS Lenart Andrej Kocbek, nato pa smo krenili na 9 kilometrski pohod v smeri Sv. Trojica - Verjane - Osek - Sv. Trojica.

Pot nas je vodila po slikoviti, rahlo valoviti slovensko-goriški pokrajini, med travniki, polji, sadovnjaki in vinogradi, brez težjih vzponov. Vmes smo imeli nekaj postankov z osvežilnimi napitki in prigrizki ter predstavitev posameznih kulturnih in arheoloških znamenitosti tistega kraja.

Po končanem pohodu nas je čakala okusna enolončnica, ki so jo skuhal kuharji slovenske vojske iz vojašnice v Slovenski Bistrici. Domači vinogradniki pa so prispevali kapljico rujnega iz tamkajšnjih vinogradov, ki slovi tako doma kot na tujem.

Ob tem smo obujali spomine na leto 1991, ob zvokih harmonike tudi zaplesali ter obljubili gostoljubnim domačinom, da se drugo leto ponovno srečamo.

Naslednji pohod pa nas je že čez sedem dni vodil na drugi konec Štajerske. Udeležili smo se namreč pohoda, ki ga je organiziralo Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Ruše.

Pohod se je začel na domačiji Korman v Rutu. Tudi tu nas je pozdravil domači župan. Postanki z ogledi zanimivosti trdnih pohorskih kmetij so si kar sledili. Še posebno zanimiv pa je bil ogled romarske cerkve na Puščavi. Zaključek s toplim obrokom, domačo štajersko kapljico ter obvezno harmoniko se je potegnil v pozno v popoldan. Pohod smo namreč zaključili na kmetiji Šlaus, po domače »Trnjev« v Lovrencu na Pohorju. Zunaj je deževalo, pod nami v hlevu so bile krave, mi pa na skednju, kjer se je prepevalo, tudi zaplesalo, skratka bilo je pravo tovariško druženje.

Zahvaljujemo se predsedniku Maksu Wolfruberju in sekretarju Rajku Todorovskemu za odlično organizacijo pohoda.

Poleg domačih veteranov iz Ruš, smo se pohoda udeležili še predstavniki OZVVS Grosuplje, Maribor, Kočevje in Ribnica.

Tekst: Jože Erjavec

Fotografije: Jože Erjavec in Stane Žveglja

Vremščica

Tokrat smo se 22. 4. 2018 podali na Primorsko, v Senožeče, kjer smo nadaljevali v smeri Vremščice (1027 m). Cesta nas je pripeljala do manjšega spominskega parka, kjer so sledile planinske oznake. Kolovoz nas je peljal v strnjen gozd, kjer se pot nadaljuje po manjši dolinici. Pot skozi gozd se je postopoma začela vse bolj vzpenjati in nas pripeljala na neporaščena pobočja Slatne (914 m). Sledil je počitek in okrepitev ter klepet. Nato smo šli skozi krajši pas gozda, ki nas je pripeljal na vršna pobočja Vremščice.

Vremščica je slikovito pogorje, ki se razteza med območjem Pivke, Divače in Senožeč. Razgled z vrha sega v jasnih dneh vse do zasneženih vrhov Julijskih Alp, Dolomitov, prek Nanosa do Kamniško Savinjskih Alp ter prek Snežnika, Javornikov in Slavnika vse do modrine Jadranskega morja. Blizu vrha Vremščice stoji cerkev sv. Urbana. Cerkev ima zvonik na preslico, v celoti je iz klesanega kamna, zunanji del krasijo čudovite oblike in napisi, ob njej pa so postavljene kamnite klopi. V cerkveni notranjstini smo občudovali lepo zidarsko delo iz sklesanega kamna. Cerkev se prvič omenja leta 1936 in je bila zaradi starosti v razvalinah. Ob našem obisku je bila cerkev odprta, kjer nam je pobudnik in krajan Lado povedal zgodovino in graditev nove cerkve. Na teže dostopnem in odročnem kraju so radodarni in dobrovoljni ljudje v kratkem času pozidali novo cerkev, in sicer leta 2008.

PD Polž, Anica Košak

Generacija '98 se je ponovno srečala v SŠJJ

Po 20-ih letih različnih življenj smo se ponovno srečali - dijaki generacije '98

V Srednji šoli Josip Jurčič Ivančna Gorica smo se dijaki letnika 1998 ponovno srečali. Ravnatelj g. Jevnikar nas je z veseljem sprejel in nam razkazal šolo. Ja, kar nekaj stvari se je spremenilo, a par stvari je ostalo popolnoma enakih. Na primer velika predavalnica, v kateri nam je ravnatelj na zabaven in zanimiv način predstavil dejstva o šoli nekoč in danes. Ste vedeli, da je bilo včasih 800 dijakov, danes pa jih je le 200? Lansko leto ni bilo prvega letnika srednje ekonomske šole, letos je vpisanih 8 dijakov? Kar zaskrbljujoče, kajne?

Kljub dejstvu, da se je kar nekaj veljakov izšlo v SŠJJ, uspeh na maturi je 98-odstoten, v šoli se res trudijo, da je dijakom udobno, da imajo menjave študentov z tujimi šolami ... Kakorkoli, dijaki generacije '98 smo z veseljem prislunili ravnatelju, si ogledali šolo in nostalgичno čebljali o tem in onem izpred 20 let. Po fotografskem vložku pred šolo smo se odpravili na Gradišče nad Stično, z nami tudi naša profesorica Ana Godec, kjer smo spomine iz srednješolskih let še bolj nostalgичno oživeli in se nasmejali marsikateri dogodivščini.

Vsi prisotni se zahvaljujemo organizatorju Mateju Galetu in soorganizatorjem, fotografijni Aniti Zupančič ter seveda velika hvala ravnatelju g. Jevnikarju, ker si je vzel čas in z nami delil delček sodobnosti SŠJJ.

Zapisala: Petra Borštnar

Spominska proslava na Krki

Na zadnjo majsko soboto smo se na pobudo in v organizaciji KO ZB za vrednote NOB Krka ter ob sodelovanju PŠ Krka, zbrali na spominski proslavi pri spomeniku narodnega heroja Žana Hrovata pred šolo na Krki. Prireditev je bila posvečena spomenu na pogumna dejanja heroja Žana Hrovata v narodnoosvobodilni borbi, kot tudi poklonu vsem tistim, ki so svoja življenja darovali za svobodo. Bilo jih je 56; mladih fantov, deklet, mož in žena ... Padli so bodisi kot borci s puško v roki, bili ustreljeni kot aktivisti OF ali umrli kot interniranci na Rabu in v nemških taboriščih ali pa bili ustreljeni kot talci.

Narodni heroj Žan Hrovat je simbol boja za svobodo ter hkrati simbol miru. Rojen leta 1915 v Clevelandu, slovenskima izseljencema, leta 1921 se je s starši vrnil v domovino, in sicer v Krško vas na malo kmetijo. Pozitivne in napredne vrednote so ga kmalu povezale z ljudmi, ki so se borili za delavske pravice.

Po napadu na Jugoslavijo leta 1941, je bil med prvimi organizatorji narodnoosvobodilnega gibanja na Krki in kmalu kot komandir odpeljal četo kmečkih fantov v partizane. Leta 1942 je postal komandir zaščitne čete v Glavnem štabu NOV Slovenije. S svojo skupino je bil tudi v Drvarju prav v času, ko je z ostalimi branil umik Vrhovnega štaba NOV Jugoslavije in vrhovnega poveljnika Tita.

Po vojni je bil leta 1953 razglašen za narodnega heroja. Umril je leta 1970 v Ljubljani.

V krajšem kulturnem sporedu je navzoče najprej nagovoril Miloš Šonc, član ZB za vrednote NOB Grosuplje, z recitacijama je nastopila Tatjana Zadel, slavnostno vzdušje je s harmoniko pričaral Vasja Kos, otroški pevski zbor učencev PŠ Krka pa je s svojo razigranostjo in prešernostjo vnesel svežino in novo mlado energijo v slavnostni dogodek.

Za KO ZB Krka Milica Mihelčič

Srečanje nekdanjih osnovnošolcev OŠ Stična

Minilo je petdeset let, odkar smo v Stični končali osnovnošolsko šolanje. Nekaj sošolcev se je zelo potrudilo, da so pridobili naslove in nas spet »povezali«.

Naše srečanje se je začelo v Stični. Prirčnih stiskov rok in objemov kar ni bilo konca. Malo smo se spremenili, kakšna srebrna nitka je že v laseh. Ko so na obrazih zasijali nasmehi, smo se prav vsi prepoznali in se razveselili srečanja.

Najprej smo si pod strokovnim vodstvom ogledali Muzej krščanstva na Slovenskem in samostanske prostore, v katerih je bila nekoč osnovna šola. Poleg zanimivega ogleda muzejske zbirke in umetnin so se v nas prebudili spomini na šolske dni. Prostori so nam oživeli v prejšnji podobi in z nostalgijo so se prebudili lepi dogodki izpred 50-ih let. Druženje smo nadaljevali v gostilni Pri Antonaču v Gorenji vasi. Ustavil se je čas. Nič več se nam ni mudilo. Prijetno smo kramljali in oživljali stara prijateljstva. Obljubili smo si, da se kmalu spet srečamo.

Organizatorjem srečanja: Ivici, Janezu, Hedi, Nuši, Joži in Juretu pa se zahvaljujemo za njihov trud, ki so ga vložili, da je naše srečanje uspelo.

Mimi Tratar

Teden Rdečega križa: 8. do 15. maj

8. maja, na rojstni dan ustanovitelja Rdečega križa Henrija Dunanta praznujemo svetovni dan Rdečega križa. Že pred 155 leti je bil na njegovo pobudo ustanovljen odbor za pomoč ranjenim po strašni moriji, ki jo je doživel v bitki pri Solferinu. Z Ženevskimi konvencijami se je začelo mednarodno humanitarno pravo, da bi lajšali trpljenje ranjencev, vojnih ujetnikov in civilnega prebivalstva v vojni in ob naravnih in drugih nesrečah, pomagali poiskati pogrešane osebe ... V Mednarodno gibanje Rdečega križa in Rdečega polmeseča je danes vključenih 190 nacionalnih društev RK. Henri Dunant je bil leta 1901 prvi prejemnik Nobelove nagrade za mir, Mednarodna federacija Rdečega križa in Rdečega polmeseča pa je tudi kar trikrat prejela to visoko priznanje (leta 1917, 1944 in 1963).

Letošnje mednarodno geslo Dneva Rdečega križa je NASMEH, ki nam želi sporočiti, da lahko pomoč človeku v stiski pričara na njegov obraz nasmeh. Tudi iskrica upanja je enaka nasmehu. Prizadevamo si za manj obupa, strahu, občutka osamljenosti in jeze pri vseh okrog nas.

V čudoviti Koščakovi sobi knjižnice Grosuplje smo 8. maja na dan RK izvedli brezplačne meritve krvnega sladkorja in tlaka, prikazali oživljanje z uporabo defibrilatorja ter se pogovarjali o prvi pomoči in krvodajalstvu. Pa tudi vaj za preprečevanje padcev nismo izpustili.

Ob svetovnem dnevu Rdečega križa izrekamo iskrene čestitke in zahvalo vsem prostovoljcem, podpornikom, donatorjem, krvodajalcem in veliki družini članov Rdečega križa.

Anica Smrekar, sekretarka
in Franc Horvat, predsednik RKS – OZ Grosuplje

Prva pomoč

V RKS – Območnem združenju Grosuplje imamo tri ekipe prve pomoči vpisane v evidenco Uprave za zaščito in reševanje Republike Slovenije, ki jih sestavljajo mladi prostovoljci, ki so opravili 70-urni tečaj za bolničarje prve pomoči. Ker pa se zaradi selitve, študija, materinstva in drugih razlogov nekateri ne morejo več vključevati, vabimo nove prostovoljce, da se nam pridružijo. Člani ekip morajo skrbeti za svoje znanje in pripravljenost, da bi ob večjih nesrečah, ko zdravstvena mreža ne more pomagati večjemu številu poškodovanih, priskočili na pomoč. Ves čas pa tudi širijo znanje prve pomoči, še posebej na otroke in mlade ter na vse zainteresirane na javnih prireditvah in dogodkih. Trije člani naših ekip so letos sodelovali pri zagotavljanju prve pomoči na smučarskih poletih v Planici, v soboto, 24. 3. 2018, v nedeljo, 22. 4. smo izvajali meritve krvnega sladkorja in tlaka ter prikaz temeljnih postopkov oživljanja na Vseslovenskem sejmu v Šentvidu pri Stični, sodelujejo pa tudi na prireditvah v Grosupljem in okolici.

Na štirih šolah našega območja delujejo krožki prve pomoči: OŠ Brinje Grosuplje, Dobropolje, Stična Ivančna Gorica in Šentvid pri Stični. 5. aprila smo pripravili lokalno

preverjanje znanja prve pomoči za osnovnošolske ekipe. Sodelovale so 4 ekipe iz OŠ Stična, 6 poškodovancev in 5 bolničarjev, ki so pripravili poškodovance in ocenili nudenje prve pomoči na realno pripravljenih poškodovancih, da bi se udeleženci iz napak čim več naučili. Čeprav otroci hodijo šele v 3. in 4. razred, so pokazali veliko zavzetost, znanje in navdušenje. V naslednjih letih pa se bodo z vztrajnim delom lahko naučili še več znanja in spretnosti. Upamo, da se bodo naslednjič udeležili preverjanja učenci z vseh naših šol. Prizadevamo si namreč, da

bi krožek prve pomoči deloval tudi na ostalih šolah.

V soboto, 7. aprila, je šest naših bolničarjev – članov ekip prve pomoči RKS - OZ Grosuplje poučevalo nujne ukrepe prve pomoči na OŠ L. Adamiča Grosuplje. V šestih šolskih urah se je zvrstilo 17 oddelkov - 260 otrok višjih razredov. Pouk so otroci v kratki anketi ocenili odlično in 43 bi se jih vključilo v krožek prve pomoči, če bo deloval na šoli. Upajmo, da bo zaživel v naslednjem šolskem letu.

Anica Smrekar,
sekretarka RKS - OZ Grosuplje

Prostovoljci CSD Grosuplje prejeli priznanje za sodelovanje na natečaju Prostovoljec leta 2017

4. junija 2018, je na Brdu potekala zaključna prireditev natečaja Prostovoljec leta, na kateri so bila podeljena priznanja in t. i. Naj nazivi izbranim prostovoljcem in prostovoljskim projektom. Natečaj je letos že šestnajstič zapored izvedel MSS - Mladinski svet Slovenije, častni pokrovitelj natečaja pa je že vrsto let predsednik RS g. Borut Pahor, ki je tudi letos gostil zaključno prireditev ter izročil plaketo nosilcu Naj prostovoljskega projekta.

Med prejemniki priznanja so tudi prostovoljci CSD Grosuplje, ki opravljajo prostovoljno delo v preventivnem programu »Prostovoljno delo z otroki in mladostniki« iz občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančne Gorice in ti so: Jan Einspieler (tajnik KS Polica), Marica Kovačič, Nina Starič, Mojca Komadina, Alenka Hrvatin Škerjanc in mentor mag. Brane Škerjanc.

Prostovoljstvo je družbeno koristna brezplačna dejavnost posameznikov, ki s svojim delom, znanjem in z izkušnjami prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja posameznikov in družbenih skupin ter pospešujejo razvoj solidarne, humane in enakopravne družbe.

Čestitke!

Jan Einspieler

Zahvala krvodajalcem

Tridnevna spomladanska krvodajalska akcija od 16. do 18. aprila je za nami. Z veseljem sporočamo, da se je v Grosupljem, Dobropolju in Ivančni Gorici odzvalo 400 krvodajalcev, nekateri pa so šli tudi na Zavod za transfuzijsko medicino v Ljubljano. Prav nekaj dni prej je namreč potekala študentska krvodajalska akcija, ki so se je udeležili mnogi mladi iz naših krajev. Veseli smo tudi dijakov Srednje šole Josipa Jurčiča, ki so darovali kri prvič in dobrega sodelovanja s študentskim klubom Groš pri motiviranju mladih krvodajalcev.

Vsem krvodajalcem, prostovoljcem in sodelavcem pri pripravi in izvedbi krvodajalske akcije se iskreno zahvaljujemo!

Anica Smrekar, sekretarka
in Franc Horvat, predsednik RKS – OZ Grosuplje

Priznanja krvodajalcem v KORK Zagradec

Krvodajalci z območja Krajevne skupnosti (KS) oziroma Krajevne organizacije Rdečega križa (KORK) Zagradec, ki so 10 ali večkrat pokazali svojo humanost in darovali kri, so v petek, 18. maja prejeli priznanja za leto 2017. Na skromni slovesnosti v Gostišču na Pajčni v Malih Rebrcah sta jih podelila Franc Horvat, predsednik Območnega združenja RK Grosuplje, ter Matjaž Marinček, član Upravnega odbora RK Slovenije in predsednik KORK Zagradec. Oba sta v svojih kratkih nagovorih poudarila pomen in pomembnost krvodajalstva, se prejemnikom zahvalila za njihovo osveščenost in jih povabila, naj nadaljujejo s svojim poslanstvom. Sledilo je druženje, na katerem ni manjkalo koristnih in zanimivih tem iz vsakdanjega življenja.

Matjaž Marinček

Od leve proti desni: Franc Horvat, predsednik Območnega združenja RK Grosuplje, Helena Kastelic iz Valične vasi (kri dala 20-krat), Marko Glavič iz Valične vasi (10-krat), Jožica Erjavec s Kitnega vrha (30-krat), Matjaž Marinček, član Upravnega odbora RK Slovenije in predsednik KORK Zagradec.

AVTOUSLUGE
DRATA

Popravila vozila
za vse zavarovalnice!

AVTOKLEPARSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOVLEKA
VULKANIZERSTVO
HITRI SERVIS

Drata d.o.o.
Velike Češnjice 19a
1296 Šentvid pri Stični
T: 041 650 203
www.avtodrata.si

»Zvok in slika – na Ferdu kot se šika«

V soboto, 19. maja, so v avli Osnovne šole Ferda Vesela priredili koncert šolskih pevskih zborov in instrumentalistov ter pripravili priložnostno razstavo likovnih del učencev. Pomladanske prireditve z naslovom »Zvok in slika – na Ferdu kot se šika« se je udeležil tudi podžupan Tomaž Smole.

Številni obiskovalci in starši otrok so na prireditvi podrobneje spoznali delo učencev in strokovnih delavcev na glasbenem in likovnem področju. V letošnjem letu so med drugimi tudi na teh dveh področjih dosegli omembe vredne dosežke. Zlato priznanje z odliko so na reviji otroških in mladinskih pevskih zborov prejele pevke mladinskega pevskega zbora. Priznanje je prejela tudi učiteljica zborovodkinja prof. Simona Zvonar, kot najboljša debitantka zborovodkinja mladinskih zborov. Prav tako je zbor prejel nagrado za najboljši pevski zbor revije in najboljši nastop zbora debitanta. Učenke in učiteljica so s svojim delom dokazale, da jasno postavljen cilj in vztrajnost peljeta k uspehu. Publiki sta se predstavila tudi Cici otroški pevski zbor in Otroški pevski zbor ter učenci interesne dejavnosti flavte in orffova glasbila pod mentorstvom Polone Lampret. Učenci od 1. do 9. razreda so predstavili tudi svoje likovno ustvarjanje, na ogled pa je bila postavljena

razstava likovnih del učencev, ki so jo pripravile mentorica Jelka Rojec in učiteljice likovne umetnosti. Zbrane je z naslednjimi besedami nagovoril tudi podžupan Tomaž Smole: »Ko sem se peljal proti Šentvidu, se je ves čas pred menoj razprostirala prečudovita mavrica. Legenda pravi, da tam kjer se mavrica konča, tam je skrit zaklad. Pa ni

skrit. Ta zaklad je tukaj med nami. To so pevke Mladinskega pevskega zbora OŠ Ferda Vesela«. Podžupan je ob tej priložnosti mladinskemu pevskemu zboru za tekmovalni uspeh podelil županovo priznanje v podobi spominskega kovanca Prijetno domače.

Gašper Stopar

Učni čebelnjak v Višnji Gori

V letošnjem šolskem letu smo prvič praznovali svetovni dan čebel. Za ta dan je izbran prav 20. maj, rojstni dan slovenskega čebelarja Antona Janša. V Višnji Gori so se v spomin na ta dan odvijali slovesni dogodki. Med drugim je bilo tudi slovesno odprtje učnega čebelnjaka. Pri nastanku panjskih končnic, ki krasijo čebelnjak, so sodelovali učenci PŠ Zagradec od sedmega do devetega razreda pod mentorstvom učiteljice Anke Švigelj Koželj.

Panjske končnice so naslikane na les z akrilnimi barvami. Sklop dvajsetih panjskih končnic, predstavlja ilustracije Jurčičevega dela »Kozlovska sodba v Višnji Gori«. Na devetih panjskih končnicah je predstavljena zgodba in usoda ubogega kozla Lisca, na ostalih posameznih panjskih končnicah pa se ponovi napis »Kozlovska sodba v Višnji Gori« v vseh desetih jezikih, v katere je bilo Jurčičevo delo do zdaj že prevedeno.

Učenci se ob tem zavedajo pomena čebel, naravnih virov in ohranjanja narave za naš obstoj. Hkrati pa se ozaveščajo tudi o pomenu naše slovenske kulturne dediščine.

Poleg tega smo slikali panjske končnice tudi na matični šoli OŠ Stična in so namenjene samostojni razstavi. Slikali so jih posamezni učenci ali učenci v dvojicah. Motive, povezane s čebelami in naravo, so si učenci izbrali sami. Izbrana dela so naslikali naslednji učenci: Špela Erjavec, Rebeka Zajc, Maruša Vovk, Nika Kastelic, Nejc Erjavec, Alja Štaudohar, Alja Ratajec, Lara Gračner, Ana Kavšek, Anja Jordan, Mojca Habjan, Ema Adamlje, Ana Valič, Pia Pajk, Nina Bregar, Ana Pevec, Milica Sekulić, Lia Kamenšek, Urška Novinc Čeferin in Zoja Peteh.

Te panjske končnice so nastajale pod mentorstvom učiteljic Anke Švigelj Koželj in Vesne Kovač. Z učenci smo izdelovali tudi druge izdelke, povezane z motivom čebelarstva. Tako so nastali tudi odlički v mavec, glineni reliefi, poslikani lončki, risbe in grafike. Razstave v spomin na 20. maj, svetovni dan čebel, so bile tudi na matični šoli, PŠ Višnji Gori in PŠ Zagradec.

Anka Švigelj Koželj (prof. likovne umetnosti)

Sprejem drugošolcev med »Zelene bralce« z županom

Lani so v knjižnici v Ivančni Gorici posvojili idejo kolegice Tanje Zavašnik, da bi sprejemali drugošolce med bralce, v smislu »inicijacije«. Projekt so razvili popolnoma po svoje in ga poimenovali »Zeleni bralec«. Vodenje je prevzela bibliotekarka Petra Volkar, izvaja pa ga dobredno celotna skupnost. Župan je kar najhitreje obljubil svojo pomoč in tako postal ambasador branja. Odobrena so bila sredstva za nakup majic, ki se letos podeljujejo že drugič in so unikatna županska podpora mladih bralcev v slovenskem prostoru. Gre za zelene majice (ki so del občinske podobe »Prijetno domače«), na katerih je lik Palčka Bralčka in na katerih piše »Že berem sam«.

V naši občini je letos 12 drugih razredov, ki jih obiskuje 213 učencev. Na začetku leta se knjižničarji srečajo s starši na roditeljskih sestankih. Zanje so pripravili model knjižne in knjižnične vzgoje, kjer izvedo marsikaj o pomenu branja, bralni vzgoji, o tem, kako lahko sami spodbujajo svoje malčke. Ob tem prejmejo zloženko s koristnimi nasveti tudi za domov in pravljico o Zelenem Bralcu, ki jih je pripravila Ksenija Medved. Nato vsi učitelji tekom leta pripeljejo drugošolce v knjižnico na uro knjižne in knjižnične vzgoje. Skupaj je to skoraj 40 srečanj.

Ob zaključku otroke spet obiščejo knjižničarke in Zeleni Bralček (Anita Globokar in Anja Thaler – Zupan) s kulturnim programom in podelitvijo majic. Obstaja pa tudi uradni zaključek in slavnostna podelitev majic z županom, promotorjem branja, ki se izvaja na regijsko; lani v stiškem koncu, letos v šentviškem, naslednje leto zagraškem itd. Otroke obišče tudi pisatelj, letos je to bil Tadej Trnovšek, ki je spregovoril o rokopisnem nastajanju knjig. Njegovo pravljico »Zaklad pisarja Bernarda« je ob kamišibaju pripovedovala Maruša Pušnik. Otrokom so spregovorili tudi župan, ravnatelj Janez Peterlin in Zeleni Bralček. Letos smo na zaključni prireditvi odprli tudi šolsko knjigobeznico. Otvoritve knjigobeznic in skupna občinska podoba ter zemljevid le-teh, je novo dogajanje v naši »Branju prijazni občini«, ki ga vodi ZKD Ivančna Gorica. Župan je simbolično podelil prvo tablico z občinsko oznako za knjigobeznice, Maja Lampret, vodja projekta in Jelka Rojec sta nekaj besed namenili pomenu knjige v javnem prostoru. Naj se projekt nadaljuje. Podprimo bralski ponos kot skupnost.

Ksenija Medved

V projektu »Že berem sam« ali »Zeleni bralček« podpira bralski ponos celotna skupnost. Podprite branje tudi sami. Kupujte knjige, izposojajte si jih, berite.

OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

Povabilo k izvajanju interesnih programov v šolskem letu 2018/2019

Društva in posameznike vabimo, da z nami ponovno oblikujete pestro in kakovostno ponudbo interesnih dejavnosti na naši šoli, tako da se v čim večji meri vključite v naš razširjeni program dela in na ta način delite svoja znanja z našimi učenci.

Če imate znanja, sposobnosti in željo po delu z osnovnošolci, nam svojo ponudbo posredujte na naslov šole. Ponudba naj vsebuje vsebino, s katero želite sodelovati z nami oziroma našimi učenci, ter starost učencev. Navedite tudi okvirni čas in ime strokovnega delavca, ki naj bi izvajal dejavnost. Strokovni delavec mora imeti vsaj srednješolsko izobrazbo in mora biti usposobljen za izvajanje programa. Ponudbo nam posredujte do 15. 8. 2018.

Najem šolskih prostorov v šolskem letu 2018/2019

Društva, zasebnike in posameznike, ki želite najeti šolske prostore za izvajanje različnih dejavnosti (športne, plesne, pevske, igralske, likovne ...), vabimo, da nam do 31. 8. 2018 posredujete vlogo za najem prostorov. Prosimo, da v vlogi navedete:

- vsebino, ki jo nameravate izvajati,
- prostor (učilnico, avlo, športno dvorano, plesno dvorano, prostor z nizko plezalno steno, fitnes), ki ga želite najeti,
- dan in uro izvajanja dejavnosti.

Ponudbe pošljite na naslov Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Šentvid pri Stični 46, 1296 Šentvid pri Stični.

Po zaključku zbiranja ponudb bomo povabili ponudnike in se dogovorili o vseh podrobnostih sodelovanja.

Vodstvo OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

V Virskem mestu se je po 2500 letih spet kadilo iz talilne peči

»Po sledih virskih knezov in železarjev« smo poimenovali že drugi prazgodovinski dan, ki ga je v soboto, 14. aprila 2018, pripravilo 96 učenk in učencev ter 19 učiteljev in učiteljev z OŠ Stična, matične šole, PŠ Zagradec in PŠ Višnja Gora.

Naključje je hotelo, da smo datum našega srečanja izbrali prav na dan, ko je pred 105 leti vojvodinja Mec-klenburška, pripadnica visokega nemškega plemstva in ljubiteljska arheologinja, ki je na začetku 20. stoletja živela na gradu Bogenšperk, izkopala oklep iz gomile v virski nekropoli. Bronast oklep, čelado, bodalo in dragocene posode je podarila bratrancu, nemškemu cesarju Wilhelmu II. Tako so virske izkopenine več let krasile vitrine berlinske kraljeve palače.

Železna nit letošnjih dejavnosti je bilo železo, ta sijajna kovina, ki je sloves Virskega mesta ponesla daleč preko meja dolenske železno-dobne skupnosti. V obdobju od 8. do 2. stoletja pred našim štetjem je bilo železarstvo na Dolenjskem v polnem razmahu. Z železovo rudo, ki je ležala kar v ornici vsenaokrog, so se znali okoristiti tudi železno-dobni prebivalci naših krajev in prav oni so bili pomemben člen razvezane trgovine z železom na dolge razdalje. Z železom in livarskimi izdelki so kupčevali v sredozemskih, alpskih, panonskih ter balkanskih deželah in jih menjavali za druge žlahtnine tedanjega časa.

Učenke in učenci so se tega dne zbrali na Turistični kmetiji Grofija, kjer je nekoč stalo Virsko mesto, v starejši železni dobi eno najpomembnejših postojank halštatske kulture v Srednji Evropi. Vživali so se v železnodobne livarje, kovače, krojače ter bojevnike in z malce domišljije skozi dramsko igrico osvetlili prve železarske obrti na slovenskih tleh.

Udeleženci so ustvarjali v desetih delavnicah, v katerih so – v vsaki na svoj način – spoznavali, kako je železo spremenilo življenje takratnih prebivalcev.

Velike pozornosti je bila deležna železarska delavnica. Železarja in kovača samouka, Jernej Cortese in Timotej Kruška, sta postavila talilno peč prazgodovinskega tipa.

Vsi smo nestrpnost čakali na trenutek, ko je iz peči pricurjalo žareče železo. Trenutek, ki je očaral prav vse! Tako je tisočletja zarjavelo virsko železo ponovno zasijalo, Virsko mesto pa postaja prizorišče naših srečanj tudi v prihodnje.

Velik dogodek, ki ga je soustvarjalo sto in več šolarjev ter mentorjev, žal ni pritegnil pozornosti lokalnih skupnosti in medijev. Vabilu pa so se odzvali priznani arheologi in domačini, ki znajo ceniti kulturno dediščino stiške pokrajine. Z očitnim navdušenjem nad programom so podprli naša prizadevanja z željo, da z novimi projekti nadaljujemo tudi z bodočimi generacijami.

Vsem tistim, ki so ta veseli dan zamudili, pa spodaj zapisane besede Saša Porenta, ki je organizatorjem prazgodovinskega dne velikodušno ponudil strokovno pomoč: »Danes je bil res prekrasen dan. Virsko mesto je spet prekipevalo od življenja in energije. Starodavna energija v novi preobleki! Vesel sem, da sem bil lahko del te zgodbe.«

Mojca Hrvat in Katja Tomažin, OŠ Stična
Fotografije: foto arhiv OŠ Stična

V novo zgodbo sta nas popeljala kneginja Virna, junakinja lanskega prazgodovinskega dne, in knez Virej.

Knežji par se je odločil omožiti hčerko Viro.

Med snubci iz daljnih dežel so bili pretkani in pohlepni bojevniki.

Kateremu snubcu je uspelo osvojiti srce mlade Vire?

Knez Virej je zaprosil šolarje, da Virskemu mestu okrepijo moč.

Lokostrelci in suličarji so izdelali sulice in loke.

Konjeniki so po težkih preizkušnjah na terenu našli knezovega konja.

Naostriili so puščice in sekire.

Krojači so sešili oblačila za knežjo družino in goste.

Nevesta Vira je oddana!

Jernej Cortese in Timotej Kruška sta prikazala starodavni postopek taljenja železove rude. Talili smo domačo železovo rudo iz Škrjanč.

Razžarjena gmota železa, »kovaški volk«. V peči smo stali 22 kg rude in dobili 2,2 kg železa.

Železo se kuje, dokler je vroče.

Iz železa so kovači skovali rezilo sekire.

SVIT-ov dogodek na PŠ Zagradec

V ponedeljek, 28. maja, je v sodelovanju ZD Ivančna Gorica in PŠ Zagradec na šoli potekal tako imenovani SVIT-ov dogodek. Na pobudo Mateje Kocjan, diplomirane medicinske sestre v referenčni ambulanti ZD Ivančna Gorica, so učenci izdelovali plakate, pisali pesmi in izdelovali izdelke, povezane z zdravjem in spodbujanjem k skrbi za preprečevanje bolezni. Učenci so se pod vodstvom učiteljev in učiteljic zelo lepo odzvali na povabilo in tako je prireditev pospremila tudi razstava njihovih izdelkov. Obiskovalci so se pred šolo lahko sprehodili skozi model črevesja, ki so ga postavili Program SVIT in se v pogovoru s študenti medicine seznanili z možnostmi bolj zdravega načina življenja in prehranjevanja. Prireditev, ki sta jo povezovali Nika Prašnikar in Mojca Zupančič, učenki sedmega razreda, smo začeli s himno, nato nas je pozdravila Marta Praznik, pomočnica direktorja ZD Ivančna Gorica. V svojem nagovoru je predstavila državni program SVIT, ki skrbi za zgodnje odkrivanje predrakavih sprememb in raka, na debelem črevesu in danki. Poudarila je, da se moramo za odzivnost na program truditi vsi, saj je zdravje temeljna vrednota našega skupnega bivanja.

dravila tudi vodja šole prof. Slavka Nahtigal, ki je stare starše imenovala kar čarobni prah za naše otroke. Spodbudila je navzoče k aktivnemu življenju in vključevanju v dejavnosti, ki jih šola izvaja v sodelovanju s krajevnimi skupnostmi Zagradec, Ambrus in Krka. Vse navzoče je pozdravil tudi ravnatelj OŠ Stična Marjan Potokar, ki se je direktorju ZD Ivančna Gorica dr. Janezu Zupančiču zahvalil za pobudo in zgledno sodelovanje ter poudaril, da je vzgoja za zdravje eden od pomembnejših zgledov, ki jih odrasli lahko dajejo svojim otrokom.

O svoji izkušnji s programom SVIT in prebolevanjem raka je z vedrino in

optimizmom spregovorila tudi Marija Hrvatina, ambasadorica SVITa. Izrazila je veselje, ker je bila prireditev zasnovana kod druženje treh generacij in z osebno izkušnjo skušala pokazati, kako pomembno je pravočasno odkrivanje bolezenskih stanj.

Seveda pa na prireditvi ni manjkala pester in zabaven kulturni program. Zapeli so člani otroškega pevskega zbora PŠ Zagradec, pod vodstvom prof. Slavke Nahtigal in pevci ljudskih pesmi Studenček, pod vodstvom g. Borisa Klemenčiča. S humoristično točko sta se predstavila učenec Žan Hren in učenka Maša Žnidaršič, pod mentorstvom prof. Vesne Zimic Gluvić. Za zaključek pa je zapel in zaigral še ansambel Divja Kri, ki je poskrbel tako za ozvočenje prireditve kot za izvrstno odigrane pesmi.

Ob sklepu prireditve se je vodja projekta Mateja Kocjan zahvalila vsem sodelujočim in vsem, ki so se v zares velikem številu udeležili prireditve. Med pomembnejšimi gosti so bili tudi podžupan občine Ivančna Gorica Tomaž Smole, pomočnica ravnatelja prof. Mojca Malovrh in predsednica KS Zagradec Biljana Gartner.

*Dragica Šteh, prof.,
Podružnična šola Zagradec*

Učenci iz Straßa v Avstriji in OŠ Stična so okrepili prijateljstvo

Tudi na OŠ Stična (PŠ Višnja Gora) smo ob 540. obletnici mestnih pravic Višnje Gore in praznika čebelarstva organizirali v mesecu maju različne dejavnosti za učence. Ob tej priložnosti so nas iz Straßa na avstrijskem Štajerskem obiskali učenci, s katerimi so se povezali učenci iz sedmega razreda Podružnične šole Višnja Gora. Pomerili so se v športu, v likovnih veščinah, na natečaju za najboljšo risbo čebele in v ogledu mestnih znamenitosti v nemškem in angleškem jeziku.

Učenci obeh šol so ponovno dokazali, da je eno in edino sredstvo sporazumevanja na različnih področjih jezik in da ga moramo krepiti in uporabljati v vsakdanu. Die Brücken und Sprachen verbinden oziroma po slovensko Mostovi in jeziki povezujejo.

Prijatelji s prijateljske šole v Straßu so se z lepimi vtisi poslovili in nas pričakujejo prihodnje šolsko leto na povratnem obisku v Avstriji.

Igor Rajner, prof.

Planinski krožek na dvodnevem izletu

Kar nekaj časa je trajalo, a smo ga le dočakali, naš planinski dvodnevni izlet. Sredi aprila je bil v visokogorju še sneg, zdaj pa nam je kazalo, da bomo mokri. A 12. in 13. maja nismo niti gazili v snegu niti nismo bili premočeni do kosti, smo pa nevihto lahko spremljali na varnem pod streho Valvasorjevega doma.

Pa pojdemo od začetka. V soboto smo kot pravi planinci zgodaj vstali. Ob sedmih smo se dobili na železniški postaji v Višnji Gori in se z vlakom odpeljali v Ljubljano. Tam smo na bližnjem igrišču že malicali in se ogreli na igralih, da smo počakali na hitri vlak, ki nas je pripeljal do Žirovnice. Po kratkih navodilih vodnikov se je hoja navkreber lahko začela. Naš cilj, Valvasorjeva koč pod Stolom, se je ob opazovanju okolice hitro bližal. Na koncu smo celo pospešili, ko so nam planinci, ki smo jih srečali, zagotovili, da nas kosilo v domu že čaka. Najbolj zaslužen za to, da smo vsi z nasmehom končali prvi del pohoda, je bil vodnik Janez. S svojo pozitivno energijo je uspel pregnati misli na utrujenost, slabost in žuljave noge nekaterih otrok.

Po kosilu smo nekateri počivali, nekateri pa so pokazali, da imajo še veliko zalogo energije. Popoldne je bilo namenjeno obisku bližnje Žirovniške planine, s katere smo se vrnilo tik pred nevihto. Kako je treskalo!

Pred večerjo nam je Aleš, predsednik Planinskega društva Polž, zavrtil in komentiral film o gorah. Spoznali smo tako lepo kot nevarno stran gora. Po večerji pa je s kolegom Boštjanom in Milanom opisoval skupne planinske podvige, ki smo jih občudovali na slikah.

Po prekratki noči nas je čakal obilen zajtrk in hoja proti domu. Pot nas je vodila proti Ajdni, kjer smo si ogledali arheološko najdišče naselja iz petega stoletja. Bolj kot najdišče pa nas je prevzel prelep sončen razgled na okoliške planine (Golico imamo namen obiskati naslednje leto) in dolino med Žirovnico ter Jesenicami. Na Ajdni smo se zadržali kar nekaj časa, saj se nas je večina preizkusila v plezanju in spuščanju z vrvjo. V rokah naših vodnikov smo bili popolnoma varni.

Sledil je še spust v dolino do Završniškega jezera, kjer smo si privoščili piknik s pico. Še dobro, da je začelo deževati ravno, ko smo se z avtobusom odpeljali domov.

Pohoda se je udeležilo 28 otrok Osnovne šole Stična, z matične šole in Podružnične šole Višnja Gora; vodniki: Janez Čebular, Aleš Erjavec, Boštjan Skubic in Milan Sirk; učiteljice: Bernarda Kunstelj Lepojič, Tanja Črnivec in Darja Bregar.

Darja Bregar

Popravek

V majski številki Klasja smo objavili članek z naslovom *70 let Vzgojno izobraževalnega zavoda Višnja Gora*, v katerem je bil naveden napačen datum prireditve. Slovesnost je bila 20. aprila 2018. Za nastalo napako se uredništvo opravičuje.

Uredništvo

Mali oglasi

Prodaj vikend/zidanico z vinogradom na Debelem hribu nad Temenico. Približno 1700 m² vinograda in sadovnjaka, voda in elektrika, čudovita narava. Primerno za mlajšo družino ali dva mlajša upokojenca z željo živeti v neokrnjeni naravi s solidnimi sosedi. Več informacij na Bolha.com (»zidanica - bivalni vikend - vinograd Debeli hrib - Temenica«). Informacije: 041 550 952 (Andrej)

URARSTVO LUPŠE

URARSTVO IN IZDELAVA KLJUČEV
 Stantetova Ulica 9
 Ivančna Gorica
 GSM: 040 242 950

DELOVNI ČAS:
 PON-PET: 09.00 - 12.00
 14.00 - 17.00

Koncert srednješolskega mešanega pevskega zbora

Kot že vrsto let doslej smo na Srednji šoli Josipa Jurčiča Ivančna Gorica tudi letošnje dneve kulture v Občini Ivančna Gorica sredi maja obogatili s tradicionalnim letnim koncertom. Letos so se na koncertu v sredo, 16. maja, Mladinskemu mešanemu pevskega zboru pridružili še dijaki violinisti in dijakinja flavtistke, ki obiskujejo Glasbeno šolo Grosuplje.

Pred skoraj polno dvorano so se vrstile zborovske pesmi izmenjaje z instrumentalnimi vložki. Zbor je zapel 17 pesmi, večino slovenskih narodnih, instrumentalisti pa so zaigrali 5 skladb. Med zborovskimi skladbami, uveljavljenimi in prepoznanimi slovenskimi narodnimi pesmimi, kot so Pa se sliš', Pod oknom, Stoji mi polje, Po jezeru, Bratci veseli, Dajte, dajte ... so bile tudi slovenska popevka v zborovski priredbi in dve sodobnejši angleški zborovski skladbi. Pri nekaj skladbah je imel zbor za podporo odlično pianistko Danijelo Slana, ki je sicer tudi sopranistka šolskega zbora.

Nastop sta vodila voditelja Iza in Julij, obiskovalci pa so dobili tudi ličen koncertni list, s katerim so spremljali nastop.

Priča smo bili zelo lepemu glasbenemu dogodku, ki ga je posebej oplemenitila mladost nastopajočih. Izredno lepo je bilo videti toliko mladih pevcev, ki so z navdušenjem in zelo ubrano sledili zborovodji Milanu Jevnikarju. Zagotovo se v našem okolju ni bati, da bi slovenska

ljudska in narodna pesem zamrla, dokler bomo imeli toliko navdušenih mladih pevcev.

Publika je nastop mladih pevcev in glasbenikov nagradila z bučnim aplavzom. V prijetnem prijateljskem druženju ob klepetu smo se zadržali še lep čas po koncertu. Razšli smo se z zavezo, da se spet snidemo, najkasneje ob letu osorej!

Milan Jevnikar

Cici planinci na Golici

Vremenska napoved je obetala nestanovitno vreme, možnosti neviht in ploh, z večjo možnostjo dežja po 14. uri. Vendar nas nadobudne »Cici planince« to ni prestrašilo in odvrnilo od prvotnega namena, in sicer da se odpravimo občudovat poljane narcis na poti na pravljico Golic. Ideja o izletu se nam je porodila že na prejšnjem našem druženju, ko smo vsi želeli ogledati in uživati v tem prelepem čudežu narave. In tako se nas je v soboto, 19. 5. 2018, v jutranjih urah kar 33 planincev odpravilo na pot proti Gorenjski. Med potjo smo se že tradicionalno ustavili na jutranji kavici in čaju ter ugotovili, da imajo naši otroci veliko več energije od nas ter da res vsi komaj čakamo, da parkiramo svoje avtomobile in začnemo s pohodom.

Avtocesto Ljubljana–Jesenice smo zapustili pri izvozu Lipce, nadaljevali preko Javorniškega Rovta do Križevca, kjer smo parkirali svoje avtomobile, nato pa se po makadamski poti odpravili proti koči na Golic.

Tako kot vedno, nas je tudi tokrat vodil Janez Čebular iz PD Polž. Kmalu smo na poti proti koči v daljavi na travniku zagledali nekaj belega. Na prvi pogled nam je delovalo, kot da bomo kmalu prišli do ostankov zimskega snega. Ko pa smo prišli bližje, smo lahko le obstali odprtih ust in občudovali travnike, odete v beli pajčolan narcis, ki so v vetru plesale svoj ples, nam pa je v ušesih odmevala znamenita svetovno znana Avsenikova melodija Na Golic. Idealna kombinacija, da človek ne čuti drugega kot sprostitve in mir.

Ko smo prišli do Koče na Golic, smo

se okrepčali z malico iz nahrbtnikov, uredili planinske dnevnike, sledilo je obvezno skupinsko slikanje za arhiv ter po pogledovanju v nebo in napovedi dežja je sledila skupna odločitev, da jo družno mahujemo nazaj v dolino. Vreme je »zdržalo«, dišeče narcisne poljane so nas spremljale na poti proti avtomobilom, slike so se nam shranjevale v spomin, zaželeli smo si še srečno pot domov in si obljubili, da se kmalu spet vidimo, na naslednjem »Cici planinskem pohodu«.

Andreja Zupančič

Srečanje babic in dedkov v vrtcu v Stični

V petek, 25. maja, je na vhodu vrtca v Stični visel napis DOBRODOŠLI BABICE IN DEDKI. Pričakovanja otrok vrtca na hribčku so bila velika, vznemirljiva in pristna. Babice in dedki, ki smo pred leti na ta dan praznovali dan mladosti, smo bili nasmejani, srečni in mladostni kot takrat. Marsikomu so oko orosile solze sreče ob gledanju svoje vnučkinje ali svojega vnuka. Ti so prepevali, plesali in recitali pesmice ob umetniško izdelani sceni izpod rok pridnih in ustvarjalnih vzgojiteljic. Kako prisrčno je bilo slišati klice babi, babi ... kar med nastopanjem malčkov. Seveda smo tudi babice in dedki »kul«, znano fotografirati in snemati s telefoni, da si bomo lahko še dolgo ogledovali priske spomine. Na koncu smo skupaj plesali in

pelj s svojimi vnuki in vnučkinjami. Bilo je vse kot se spodobi na tako pomembnih srečanjih. Dišalo je po kavici in odličnih sveže pečeni flancatih, kakršne zna narediti samo kuharica »Bili« v stiškem vrtcu. Po okusni pogostitvi smo se sku-

paj družili in uživali v prijetni družbi različnih generacij.

Vsem zaposlenim Vrtca v Stični, ki ste za nas pripravili nepozabno doživetje, se zahvaljujemo.

V imenu babic in dedkov zapisala

Marta Okorn

Čestitke nagrajenkam natečaja "Mlad, vesel in pogumen - brez alkohola"

Slovenska Karitas je letos spomladi že drugič razpisala literarno – likovni natečaj za mlade, s katerim v sodelovanju z Javno agencijo za varnost prometa in Zavoda Med. Over. Net ozavešča mlade in širšo javnost o mnogokrat tragičnih posledicah alkohola. Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča so tudi letos sodelovali na natečaju in s svojo ustvarjalnostjo in talentom prepričali strokovno komisijo.

Nagrade so bile podeljene v ponedeljek, 11. junija 2018, na krajši slavnostni prireditvi pod pokroviteljstvom generalnega tajnika Slovenske karitas Cveta Uršiča, direktorja Agencije za varnost prometa Igorja Velova, Andreje Verovšek, predstavnice Zavoda Med. Over. Net in sodelavcev Slovenske Karitas. Med 173 prispevki iz cele Slovenije oz. 43 šol, so nagrajena tudi dela naših dijakinj:

- Anja Pajek, dijakinja 1. a, je s svojo odlično zgodbo 'Mlad vesel in pogumen – brez alkohola' zasedla 6. mesto v državi. Zgodbo lahko preberete na: <http://www.karitas.si/rezultati-nagradnega-literarnega-natecaja-mlad-vesel-in-pogumen-brez-alkohola/>
- Manca Jeršin, dijakinja 2. d, ji sledi na sedmem mestu z literarno izpovedjo 'Mladost je več kot le norost'.
- Brina Dolores Omahen, dijakinja 1. a, pa je nagrajena za izvirno likovno zgodbo.

Iskrene čestitke nagrajenkam – za umetniško izvirnost, ki je prepoznana v državnem merilu in za iskrenost, ki jo v besedi in sliki delijo z mladimi v Sloveniji!

Mentorica: Maja Zajc Kalar, prof.

Maturantje ivanške srednje šole odplesali četvorko

Letošnji maturanti in maturantke Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so tudi letos pred amfiteatrom srednješolskega centra zaplesali tradicionalno maturantsko četvorko. S plesom so tako na simbolični način zaključili svojo srednješolsko pot, a jih že v naslednjih dneh čakal začetek mature.

Kot je dejal ravnatelj šole Milan Jevnikar, šolsko leto 2017/2018 uspešno zaključuje že 64. generacija maturantov Srednje šole Josipa Jurčiča. »Res, da generacija ni preveč številčna, vendar s seboj odnašajo odlične potencialne, o katerih bomo v prihodnosti zagotovo še slišali.«

Zbrane je nagovoril tudi podžupan Občine Ivančna Gorica, Tomaž Smole. Slednji se je uvodoma zahvalil celotnem učiteljskem zboru nato pa prisotnim maturantom povedal: »Vsak konec je začetek nečesa novega. Štiri leta ste varno gnezдили v zavetju ivanške srednje šole. Kmalu boste razprostrli svoja krila in iskali nove izzive širom naokoli. Prepričan sem, da vam bo šola ostala v lepem spominu, in se boste radi vračali v Ivančno Gorico,« je zaključil Smole. Zaželel jim je še vso srečo na maturi in nadaljnji poti.

Povorko, ki je potekala v organizaciji Plesne šole Urška, so si ogledali tudi osnovnošolci OŠ Stična.

Gašper Stopar

»Obstaja pa ena pridna in utrjena čebela, taka je kranjska«*

Čebelarji družine Rothschütz z gradu Podsmreka pri Višnji Gori

Emil Rothschütz član Kranjske kmetijske družbe (1865) in ustanovitev Kranjskega društva za umno čebelarstvo (1873) (VI. del)

Emil Rothschütz član Kranjske kmetijske družbe (1865)

Čebelarstvo na Kranjskem je bilo dobro razvito že v času ustanovitve tedaj imenovane Družbe za poljedelstvo in koristne spretnosti v letu 1767. Poudarili so ga tudi v grbu družbe.

Grb Kranjske kmetijske družbe

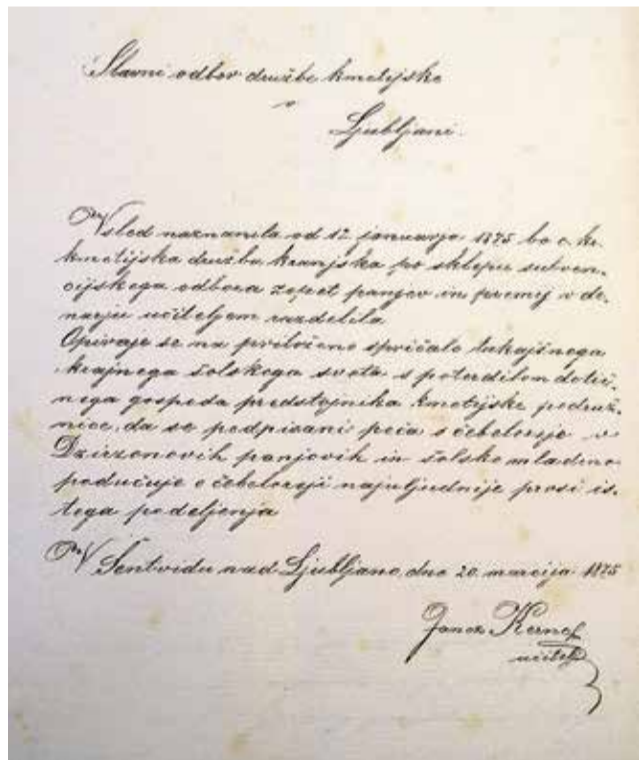
Zapis v grbu »Omnis in hac certam regio iacit arte salutem«
v prevodu mag. Baraga pomeni:

»Vsa dežela polaga svojo rešitev v to veččino«

Emil Rothschütz je bil član Kranjske kmetijske družbe. Sprejeli so ga na splošnem občnem zboru 22. novembra 1865. Že na tej skupščini je v razpravi sodeloval tudi baron Rothschütz. Kmetijski družbi je ponudil, da preizkusi njegovo sorto krompirja, ki je odporna proti gnilobi. Seme te sorte je pred štiridesetimi leti prispelo za poskuse iz New Yorka. To je blede rdeč okrogel krompir, ki uspeva na različnih tleh, ne gnije in dozori ter obilno rodi na začetku meseca septembra. Opozoril je tudi na posebno sorto ječmena, ovsu, na pomen nokote za krmo in drugo. Na koncu pa še na ročno sejalnico, s katero se lahko enakomerno poseje seme.

Predlogi in delo Emila Rothschütza pri Kranjski kmetijski družbi so povezani predvsem s čebelarstvom, kot na primer:

- Pismo Emila Rothschütza kmetijski družbi z dne 20. septembra 1868 o ustanovitvi Krainer Handelsbienenstand
- Predlog Emila Rothschütza kmetijski družbi za premije ljudskim učiteljem čebelarjem:

Prošnja, 1875, SI AS 533, SB/10 5, Bienensubventionen

Prodajni katalog 1889

(prikaz številnih odlikovanj, nagrad in priznanj; v sredini s svetovne razstave na Dunaju (1873) in Pariza (1878))

Slovenska čebela, 1873, str. 8

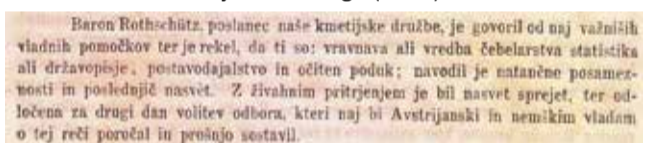
V Laibacher Zeitung (1870) je o Rothschützovem predlogu Kranjski kmetijski družbi obsežen sestavek Prämie für Bienenzucht (Premije za čebelarjenje), s katerim bi pospešili kranjsko čebelarstvo.

- Predlog in program za čebelarstvo šolo na gradu Podsmreka pri Višnji Gori (glej naslednje nadaljevanje)

- Emil Rothschütz zastopa Kranjsko kmetijsko družbo na čebelarstvenih zborovanjih in razstavah:

Emil Rothschütz se je v imenu Kranjske kmetijske družbe, Kranjskega društva za umno čebelarstvo ali svojega Kranjskega trgovskega čebelnjaka udeleževal številnih čebelarstvenih razstav, shodov in zborovanj. Na spremljajočih ali posebnih razstavah je razstavljal kranjske čebele in čebelarstvena orodja, ki so jih izdelovali v delavnicah na gradu Podsmreka. Pri tem je dobil tudi številna priznanja.

Čebelarstvo zborovanje v Salzburgu (1872)

Slovenska čebela, 1873, str. 14

Ustanovitev Kranjskega društva za umno čebelarstvo (1873)

Skupaj z duhovnikom Josipom Jeričem in posestnikom ter odvetnikom dr. Razlagom je dal Emil Rothschütz pobudo ter tudi soustanovil (30. julij 1873) kranjsko društvo za umno čebelarstvo, ki mu je predsedoval v letih 1873–1875. Z ustanovitvijo društva sta začeli izhajati reviji Slovenska čebela (1873–1882) in Die Krainer Biene (1873–1875), ki jo je tudi urejeval.

V Pravila (Pravila ..., 1873) društva so v drugi člen med drugimi zapisali: »... izdajanje podučnih spisov, zlasti v družtven-

nem listu; večkratni shodi čebelarjev zapored po raznih krajih in mestih sklenjeni z razstavami in darili; naprava družtvene zbirke podučnih spisov, knjig in čebelarstvenega orodja, ter tudi bralnega društva; obdarovanje pridnih čebelarjev v spodbudo drugim,...; preskrbljevanje pripravnih panjev in drugega orodja, kolikor mogoče po nizki ceni; deljenje dotičnih semen; naprava zgledne čebelarije za poduk ...«. Vabilo na pristop k čebelarstvenemu društvu za Kranjsko in sosedne dežele so podpisali pobudniki:

Vabilo, 1873

Vabilo in dnevni red prvega občnega zбора in znak slovenskega čebelarstvenega društva

Prvi predsednik kranjskega društva za umno čebelarstvo je bil v letih 1873–1875 Emil Rothschütz. Odbor kranjskega društva je kranjsko kmetijsko družbo večkrat zaprosil za denarno pomoč novoustanovljenemu društvu in predlagal povečanje sredstev za nakup čebeljih panjev za učitelje in revne kmetovalce. Članarina za članstvo v kranjskem čebelarstvenem društvu je bila za učitelje in revne kmetovalce polovična.

Zasl. prof. dr. Andrej Šalehar
Biotehniška fakulteta, Univerza v Ljubljani
(se nadaljuje)

Znak slovenskega čebelarstvenega društva 1873 - v slovenskem in nemškem jeziku - na diplomi, ki jo je prejel Jožef Lomberger. Fotografirano v knjižnici Petra Pavla Glavarja v Komendi dne 3. 12. 2013. Foto: Andrej Šalehar

PRAVO NA VAŠI STRANI

Podjemna pogodba

Na uredništvo Klasja je prispelo vprašanje občanke:

Pozdravljeni. Imam vprašanje za rubriko Pravo na vaši strani. Zanima me, kdo je tukaj kaj kriv in kaj lahko. In sicer: z izvajalcem smo se dogovorili za izdelavo strehe (tesarstvo + kleparstvo). Po ogledu na hiši je postavil ceno 15.000 €. Dogovorili smo se, da bo 10.000 € gotovine, brez računa, 5.000 € pa na račun in z DDV. 10.000 € je že dobil (plačevali smo po fazah). Vmes so nastale težave: ker niso naredili izmere strehe, so naročili prekratke špirovce in so na hiši in garaži naredili drugačen naklon. To smo opazili, ko je bilo ostrešje narejeno (ker nas o tem niso obvestili). Rekli smo, da mora biti naklon na obeh strehah enak, zato so to rešili tako, da so naklon na hiši znižali. Tri zunanje - vidne špirovce so zamenjali z novimi, ker bi se sicer videlo, da so 2x urezani. Sedaj mi je poslal račun za 9.000 €, za 60 ur dodatnega dela, prevoz in 3 dodatne špirovce. O tem se nismo nič dogovorili, niti nas ni o tem obvestil samo poslal za 4.000 €

večji račun. Glede na to, da je naklon njegova napaka, se mi zdi, da je to neupravičen strošek. Sedaj pa me zanima, kdo je tukaj dejansko česa kriv in kaj lahko naredimo oz. se rešimo iz tega? Najlepša hvala za odgovor.

Glede na navedene podatke menim, da bi bilo v vašem primeru možno uporabiti 643. člen Obligacijskega zakonika, ki določa po posameznih odstavkih:

- (1) Če je bilo plačilo dogovorjeno na podlagi izračuna z izrecnim jamstvom podjemnika za njegovo pravilnost, ta ne sme zahtevati večjega plačila, celo če je v posel vložil več dela in če je izvršitev terjala večje stroške, kot je pričakoval.
- (2) S tem ni izključena uporaba pravil o razvezi in spremembi pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin.
- (3) Če je bilo plačilo dogovorjeno na podlagi izračuna brez izrecnega podjemnikovega jamstva za njegovo pravilnost in se med delom izkaže, da je prekoračitev neobgibna, mora podjemnik o tem nemudoma obvestiti naročnika,

sicer izgubi kakršnokoli terjatev zaradi večjih stroškov.

Torej, če vas izvajalec ni obvestil pred izvedbo popravilnih in dodatnih del, s katerimi je prekoračil v začetku podano ceno, potem ni upravičen do plačila za dodatno delo oz. do plačila dodatnih stroškov. To velja tako za dodatna dela glede kasneje ugotovljene večje površine, sploh pa za dela, s katerimi je odpravljal svoje napake.

Glede na navedene okoliščine menim, da niste dolžni plačati dodatno zaračunanega, kljub temu pa vam svetujem, da poskusite najti s podjemnikom sporazumno rešitev in se na ta način rešiti morebitnega sodnega postopka. Upam, da sem vam odgovoril dovolj natančno, v kolikor imate še kakšno (pod) vprašanje, pa pišite ponovno. Vljudno vabljeni k spremljanju rubrike Pravo na vaši strani v Klasju še naprej.

Odvetniška pisarna
Tadeja Erzin Potočnik
Odvetnik Jože Petek

50-letnica neprekinjenega delovanja ženskega in moškega pevskega zbora Vidovo

Že 50 let se sliši pesem ženskega in moškega pevskega zbora Vidovo. 50 let od trenutka, ko je naš krajan, slavni baritonist Tone Kozlevčar predlagal, da se ustanovi zbor. 50 let nepretrganega spoštovanja, ljubezni do slovenske pesmi. 50 let neprekinjenega sodelovanja, druženja. 50 let dajanja svojega prostega časa za ohranjanje dediščine naših babic dedkov, ljudskih snovalcev, umetnikov, kulture. 50 let domoljubnosti, pripadnosti Sloveniji, Šentvidu.

V 50-ih letih se je zamenjalo veliko pevk, pevcev in tudi zborovodij. Odpelo se je veliko čudovitih koncertov na domačem odru, na gostovanjih. S pesmijo smo sklenili veliko novih prijateljstev v domovi-

ni in tujini. Bili smo promotorji svoje domovine, naše občine in našega Šentvida.

V 50 letih smo bili radodarni in dobrodelni. Sodelovali in organizirali smo dobrodelne koncerte. Bili smo gostitelji in gostje.

In letos, ko praznujemo 50-letnico, smo pripravili slavnostni dogodek. V programu, ki ga je pripravil zborovodja profesor Urban Tozon, smo se predstavili pevke in pevci ženskega in moškega pevskega zbora Vidovo. Najprej vsak zbor posebej, nato še v združenih zasedbi skupaj s Folklorno skupino Vidovo, ko smo odpeli in odplesali Ziljsko ohcet. To je sklop pesmi, ki ponazarjajo šege in navade poroke v Ziljski dolini. Program je povezovala Nuša Volkar.

Slavnostni govornik na naši prireditvi je bil župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad. Svoje čestitke so nam ob visokem jubileju izrekli še vodja območne izpostave Javnega sklada za kulturne dejavnosti Ivančna Gorica Simona Zorko in župnik Izidor Grošelj. Svoje misli in priznanje za naše delo nam je podal tudi predsednik Kulturnega društva Vidovo Franjo Čuček.

Ker je 50 let tako pomemben in edinstven dogodek, smo ga zaključili s podelitvijo Gallusovih značk Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti za dolgoletno delovanje v zboru, ki sta jih podeljevali predsednica sveta JSKD izpostave Ivančna Gorica Anica Čuček in vodja območne izpostave Simona Zorko. V zboru imamo dva pevca, ki pojeta celih petdeset let – brata Peček. Posebno mesto med nami je imel Stane Peček, ki od samega začetka poje v našem zboru, za kar je dobil častno priznanje. Oba zbor sta prejela občinski spominski kovanec Prijetno domače in jubilejno priznanje Javnega sklada za kulturne dejavnosti. V dneh pred koncertom smo pripravili razstavo fotografij o delovanju zbora skozi vseh 50 let. Osnovni smo tudi plakati, na katerem se dve drevesi, ki predstavljata moški in ženski pevski zbor, združita v eno

krošnjo. Drevo ima veliko listov in na vsakem so imena vseh pevcev, ki so kadarkoli v 50 letih peli v naših zborih. V tednu pred koncertom je dobil častno mesto v središču Šentvida.

Sedanje pevke in pevci smo ponosni, da smo del močne skupine posameznikov, ki nadaljuje delo svojih predhodnikov. S prav takim veseljem, energijo in zanosom nadaljujemo, kar so oni začeli.

Petdeseta obletnica je priložnost, ko smo se vsi ozrli nazaj, ocenili naše delo, rezultate. Pogled nazaj in druženje z vsemi nekdanjimi pevkami in pevci po koncertu nas je razveselil. Želimo si, da bi tudi v prihodnje generacije pevcev in pevk sodelovale in nadaljevale naše dosedanje delo. Naj bo naš koncert motivacija za naslednjih 50 let!

Tanja Lušina

Prietno kulturni maj v občini Ivančna Gorica

Letos smo v občini Ivančna Gorica izvedli 4. dneve kulture v občini Ivančna Gorica. Z raznolikim programom kulturnih dogodkov smo se znova poklonili vsem ljubiteljskim kulturnim ustvarjalcem in njihovem ustvarjanju ter s tem želeli znova poudariti, kako pomembna za družbo je kultura.

Program so skupaj z Zvezo kulturnih društev občine Ivančna Gorica, Občino in Knjižnico Ivančna Gorica oblikovala številna kulturna ter druga društva, šole in nekateri posamezni kulturni ustvarjalci iz občine Ivančna Gorica.

Začelo se je 11. maja ob 11. uri z odprtjem fotografske razstave udeležencev foto-krožka Univerze za

tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica. Na fotografijah smo lahko občudovali lepote sveta okrog sebe. Tako kot smo v teh lepih majskih dneh in večerih videli, slišali, ustvarili mnogo lepega, zanimivega, včasih zabavnega ter ob tem tudi uživali. Nekateri kot ustvarjalci, spet drugi kot obiskovalci ali občudovalci. Do konca maja so se zvrstili pevski in instrumentalni koncerti, gledališke predstave za velike in male, folklorni in tamburaški koncert, ustvarjalne delavnice, kjer se je slikalo in peklo, kmečke igre ter sejem v Stični, ki je očaral z bogato ponudbo zanimivosti na raznolikih stojnicah zgodovinsko bogate Stične. Še posebej slovesno je bilo 18.

maja, ko smo v Višnji Gori svečano odkrili obeležje kranjski čebeli, in 25. maja v Višnji Gori, kjer smo na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku proslavili 540 let pridobitve mestnih pravic mesta Višnja Gora.

Bilo je kulturno in bilo je bogato, predvsem pa je bogatilo. Zato naj bodo letošnji Dnevi kulture spodbuda za vse, ki si želijo ustvarjati in biti kulturni. Naj jih letošnje, s čebelicami obarvano leto navdahne in jim razpre obzorja ter da idejam krila. Naj kulturni mesec maj mediji tudi v letu 2019.

Polona Hrovat,
ZKD Ivančna Gorica

Otroška folklorna skupina Vidovo iz Šentvida pri Stični med najboljšimi skupinami v Sloveniji

V soboto, 2. junija 2018, so se člani Otroške folklorne skupine Vidovo iz Šentvida pri Stični udeležili državnega srečanja otroških folklornih skupin Ringaraja 2018, ki je potekalo v kulturno poslovnem centru v Majšperku. Na tem srečanju je nastopilo deset skupin, ki so se v tristopenjskem sistemu selekcije dokazale z zanimivimi in kakovostnimi odrskimi postavitvami. Prireditve je potekala pod okriljem Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti.

Izbor za državno srečanje sta pripravili selektorici regijskih srečanj otroških folklornih skupin, dr. Metka Knific Zaletelj in Maja Miklavž Sintič. Šentvidski mladi folkloristi so z odrsko postavitvijo »RIB'NČAN IN KOBILJE JAJCE« prepričali selektorici in dobili priložnost nastopanja na državnem srečanju, kar pomeni, da spadajo med deset najboljših otroških folklornih skupin v Sloveniji, za kar so prejeli najvišje zlato priznanje.

Preko igre, plesa in pesmi so prikazali šaljivo zgodbo o Ribničanu, ki je mislil, da je buča kobilje jajce in se bo iz nje izvalilo žrebe, ki jo je povedal Anton Dremelj – Resnik, pripovedovalec iz Petrušnje vasi. Avtorica odrske postavitve je Anita Kotar. Piko na i pri izvedbi pa so s svojimi idejami dodali folkloristi sami, kar je celotno postavitev naredilo še prepričljivejšo. Prav tako so otroci sami izdelali velikansko bučo, ki jo uporabljajo kot rekvizit. Ljubo Zidar in Anamarija Tušar pa sta pomagala, da buča izgleda kot prava. Otroško folklorno skupino Vidovo vodi Anita Kotar in Katarina Kotar. Vodji skupine s svojim pozitivnim in navdušujočim pristopom v naših otrocih vzbujata čut in veselje za ohranjanje slovenske kulturne dediščine. Tu velja še omeniti, da ima Otroške folklorne skupine Vidovo tudi podmladek (5-8 let), ki so tudi zelo uspešni, saj so v letošnji sezoni dosegli regijsko raven in srebrno priznanje.

Vodjema in mladim folkloristom, na katere smo neizmerno ponosni, čestitamo in jim želimo še veliko uspešnih nastopov tudi v prihodnje!

KD Vidovo

Knjiga v javnem prostoru vabi k branju: župan poddelil prvo tablico za knjigobežnico

Občina Ivančna Gorica je v letu 2017 prejela naziv »Branju prijazna občina«. K različnemu dogajanju, s katerim se promovira branje in knjige, se pridružuje akcija popisa obstoječih in postavljanje novih knjigobežnic. Akcija poteka pod okriljem ZKD -ja in knjižnice iz Ivančne Gorice.

KAJ SO KNJIGOBEBŽNICE

Knjigo v knjigobežnico lahko prinesete, si jo iz nje izposodite in vrnete ali vzamete za vedno. Namen je, da knjige krožijo. Občina Ivančna Gorica je nosilka priznanja »Branju prijazna občina«, župan Dušan Strnad pa je promotor branja. Knjige zdaj tudi v javnem prostoru vabijo in opozarjajo na pomen branja. Berimo, da bomo več razumeli, znali, se razvijali, imeli in skupaj doživeli.

PODELJENA PRVA MARKIRNA OBČINSKA TABLICA ZA KNJIGOBEBŽNICO

Župan občine Dušan Strnad, je v počastitev občinskega praznika, 24. 5. 2018, simbolično poddelil prvo markirno tablico za knjigobežnico v OŠ Ferda Vesela učencem oz. ravnatelju Janu Peterlinu in pomočnici ravnateljice Jelki Rojec. Njihova knjigobežnica je mozaična in tako nadaljuje zgodbo, poimenovano »Zgodba našega drevesa«. Podelil jim je tudi knjigo, ki bo v hišici čakala prvega lastnika.

KNJIGOBEBŽNICE

Branju prijazni: Občina Ivančna Gorica
Podari knjigo - vzemi knjigo!

POTEKA POPIS KNJIGOBEBŽNIC PO OBČINI

Ta čas poteka popis vseh knjigobežnic, ki so jih ustanovljali posamezniki, šole, društva. Popis izvaja ZKD občine Ivančna Gorica. Pod njihovim okriljem je nastalo tudi nekaj novih knjižnih hišic po Ivančni Gorici. Postavljene so v zdravstveni dom, na železniško postajo, v občinski prostor. So idejni projekt arhitektke Mojce Vasle Cejan. Z zelenimi notranjimi stranicami izredno lepe knjigobežnice v naravnem lesu sledijo celostni občinski podobi »Prijetno domaček«.

BRALSKA DRUŽINA JE OZNAČENA S TABLICAMI IN BO NA ZEMLJEVIDU

Organizatorji vsem lastnikom izročijo tablico z napisom Branju prijazni: Občina Ivančna Gorica in kazalke oz. informacijski material. Tako hišice dobijo, kljub raznolikosti, skupno podobo oz. so del iste bralske družine in bodo v kratkem umeščene na skupni zemljevid, ki bo dostopen na spletu.

KAKO NAJ IZGLEDAJO NOVE KNJIGOBEBŽNICE

V Sloveniji obstaja že uradna stran uporabnikov in ljubiteljev knjigobežnic. Na strani je načrt za izdelavo, a sicer so prepuščene domišljiji. Po navadi izražajo duha kraja, društva, šole, posameznika, raznolikost je zaželena. Za to, kam jih postavite, se morate uskladiti na občini oz. lastniki zemljišč, stavb.

ŽELITE POSTATI DEL ZGODBE?

Info: www.zkd.prijetnodomace.si, E: zkd.ivancnagorica@gmail.com, M: 040 525 280

Knjižnica Ivančna Gorica in ZKD Ivančna Gorica

Zaplešimo kot nekoč

Folklorna skupina veteranov Vidovo se je predstavila na 6. letnem folklornem večeru. Zbrali smo se 17. 5. 2018 v Domu kulture v Šentvidu pri Stični. Za to priložnost smo izbrali tri Dolenjske plesne, in sicer: Sejem z Ribnčanom, Po košnji, Abrahama gredo.

Mentorica in vodja skupine je Nataša Hribar. Pod njenim budnim očesom se naučimo prav uporabljati roke in noge in hkrati misliti z glavo. Včasih je to pravo garanje. Vendar nas to ne ustavi, saj želimo sebi in drugim dokazati, da zmoremo. Ob nastopih se oblečemo v obleke, kot so jih imeli včasih na podeželju naše regije oz. šentvidske okolice. Za popestritev večera smo povabili tudi folklorno skupino Vidovo. Predstavili so se s spletom prekmurskih plesov in gorenjski plesi: kovtre šivat.

Mladi s svojo energijo in živahnostjo polepšajo vsak dogodek. Ko pa njihovo izvajanje združimo z nastopom veteranov, dobimo lepo zaokroženo celoto. Pri tem pa ne smemo pozabiti obeh otroških skupin, ki pridno vadijo in nastopajo. Naj omenim še misel prof. Dušice

Kunaver, ki pravi, da ponosni Slovenci ne smemo pozabiti petja in plesov, saj so dediščina preteklosti in dota prihodnosti.

Večer je obogatila podelitev priznanj. Maroltove značke so dobili člani naše skupine, ki aktivno delujejo že od ustanovitve in to je že šesto leto.

Naj jih predstavim: Mira in Janez Bajc, Vilma in Tone Resnik, Anica in Franjo Čuček, Tilka in Janko Jelenčič, Rozi in Anton Černivec, Marta Okoren, Marija Žurga, Nada Stepic, Vera Virant, Tomaž Indihar, Bojana

Dolšina, Emilijan Šeme, Andrej Klemenčič in harmonikar Gašper Černivec.

Zvesta publika nas je nagradila s aplavzom, organizatorji pa smo postregli s hrano, pijačo in sladkimi dobrotami. Prijetno druženje je bila nagrada in poplačilo za ves trud in številne ure vaj. Zaradi dobrih prijateljskih odnosov in sproščenega vzdušja bomo še vadili, nastopali in se veselili na družabnih srečanjih.

Ema Grünbacher

ZAHVALA

Z vsemi dobrimi željami se Vam, sovaščanom Radohove vasi, iskreno zahvaljujem pri nesebični pomoči pri obnovi strehe na hiši. Prav vsem in vsakemu posebej se zahvaljujem.

Udarniški pozdrav!

Boštjan Vaš

Prinesi eno knjigo, vzemi eno knjigo

Majhna hišica, ki smo jo postavili ob otroškem igrišču v Šentvidu pri Stični, je del projekta »Knjigobežnice«, ki ga je leta 2011 začela velika knjigoljubka Nina Kožar z namenom spodbuditi izmenjavo knjig med bralci ter širiti kulturo branja. Knjigobežnice so slovenska različica svetovne pobude »Little Free Library«, ki spodbuja ljudi k branju in izmenjavi dobrih knjig.

Začetna pobuda za postavitve knjigobežnice je prišla s strani Kulturnega društva Vidovo, ki je nato s sodelovanjem Krajevne skupnosti Šentvid pri Stični idejo tudi uresničilo. Hišica je preprosta, naravna in s svojim videzom ne posega v okolje. Za izdelavo knjigobežnice so svoj čas namenili predvsem najmlajši člani kulturnega društva, kot tudi člani krajevne skupnosti. Pomagali pa so nam še lokalni podjetniki, ki so podarili material za izdelavo: les so prispevala podjetja Mizarstvo Ročka Mitja Poljšak s. p., Mizarstvo Tomaž Kastelic s. p. ter Avtoprevoznitvo in razrez lesa Stojan Dremelj s. p., streho je zagotovilo podjetje Inox Žnidaršič d. o. o., podjetje Samastur d. o. o. pa je hiško opremilo z napisi in logotipi. Največja zahvala pa gre članom Otroške folklorne skupine Vidovo, ki so hiško ročno poslikali. Slike izdelave in postavitve najdete na spletni strani kulturnega društva Vidovo www.kd-vidovo.si/galerija.

S to postavitvijo želimo prispevati k prepoznavnosti Šentvida, saj bo lokacija knjigobežnice označena na posebnem zemljevidu. Knjigobežnica je opremljena s tablico, ki izkazuje širino projekta po občini Ivančna Gorica. Tako je naša hišica, kljub raznolikosti, del celostne skupne podobe občinskega projekta oziroma del iste bralske družine.

Knjigobežnica je namenjena predvsem otroški in mladinski literaturi, dovolj velika je celo za otroške slikanice. Kakšna knjiga za odrasle pa je seveda tudi dobrodošla. Vse skupaj deluje na način »PRINESI ENO KNJIGO, VZEMI ENO KNJIGO«. Vabljeni, da vanjo odložite knjigo, ki je ne potrebujete več ali pa si postrežete s kakšno, ki so jo v njej pustili drugi. Lahko ji priložite sporočilce in naslednjemu bralcu polepšate dan.

Alina Cunk Perklič,
Kulturno društvo VIDOVO Šentvid pri Stični

OperArt navdušil do stoječih ovacij

Godalni orkester Kulturnega društva Stična z gosti, v simfonični zasedbi, v sodelovanju z učenci Glasbene šole Grosuplje. Pod naslovom OperArt so se takole zvrstile besede na programskem listu 1. in 2. junija v Kulturnem domu Stična. S štirimi nastopi v razponu petnajstih dni je Godalni orkester KD Stična elegantno zaključil letošnjo sezono in nadvse zahteven projekt, kot po navadi v sodelovanju, z gosti in kot vsakokrat, tudi tokrat navdušil. Letos do stoječih ovacij!

Mladi glasbeniki so se za letošnji projekt začeli pripravljati septembra lani. Kljub zelo zahtevnemu programu oper in uvertur, pod katerimi so podpisani najslavnejši skladatelji, Mozart, Bizet, Puccini, Rosini, Verdi, so se hrabro lotili slehernega takta. Poleg rednih vaj so se udeležili tudi tridnevnih intenzivnih vaj meseca marca, aprila in maja pa dodatnih 13 organiziranih terminov večernih vaj.

Vaja dela mojstra, če mojster dela vajo. Vaja pa je prvič obrodila sadove na praznovanju prvega svetovnega dneva čebel, ko je v Višnji Gori potekalo svečano odkritje spominskega obeležja Kranjski čebeli. 100-članski simfonični orkester, ki je bil sestavljen iz Godalnega in pihalnega orkestra Glasbene šole Grosuplje in Godalnega orkestra Kulturnega društva Stična, je prire-

ditev spremljal z bogatim kulturnim programom. Teden kasneje pa se je 50-članski simfonični orkester predstavil in poskrbel za kakovosten kulturni program s solisti na praznovanju praznika občine Ivančna Gorica v Višnji Gori.

Vrhunec dogajanja je orkestrska zasedba doživela prvi vikend v mesecu juniju, ko je nanizala še zadnja dva koncerta, ki sta bila po mnenju poslušalcev izvrstna in v svoji veličini unikatna in edinstvena za Stično. OperArt se je začel s slavnostnimi fanfarami ob prihodu igralcev gledališke skupine Drzne in lepi, preoblečenih v starodavne poslušalce opere, ki so občinstvo popeljali v operno dvorano z ložami. S svojim izjemnim petjem so se zvrstili solisti mezzosopranistka Polona Kopač Trontelj, sopranistki Katarina Zorec in Elizabeta Košir ter tenorist Sašo

Jelenčič. Na odru so se jim vse štiri koncertne večere pridružili člani Mešanih pevskih zborov Zborallica in Zagradec pod mentorstvom zborovodkinje Janje Omejec Strnad.

Ob poslušanju znanih opernih arij in uvertur v izvedbi kralja zasedb, simfoničnega orkestra, so občinstvo preplavljala čustva in navdušenje. Koncertna večera pa sta se končala s stoječimi ovacijami, odmevom aplavza in zadnje skladbe.

Velika zahvala gre vsakemu, ki je kakor koli pripomogel za uspešno in nemoteno izvedbo koncertov, članom simfoničnega orkestra, pevcem v zboru, solistom, predsednici orkestra Tini Žerovnik za vsa odrekavanja in trdo delo ter dirigentki in umetniški vodji Poloni Udovič za vložen trud in požrtvovalnost.

Žan Pajk

Koncert Okteta fantov Stična – "Je pa sobota večer"

Oktet fantov Stična se je v soboto, 19. 5. 2018, na svojem letnem koncertu pokazal v popolnoma prenovljeni zasedbi. S koroško ljudsko pesmijo Je pa sobota večer, so pevci začeli letošnji koncert, na katerem so se kot gostje predstavile tudi pevke skupine Plamen iz Škocjana.

Oktet je svoj prvi nastop opravil 4. maja 2004. Od takrat z manjšimi nihanji deluje nepretrgoma. Jeseni lanskega leta so dobili novega pevovodjo Urbana Tozona. Skupina je ob koncu lanskega leta skoraj prenehala s prepevanjem, ob pobudi nekaterih članov pa se je nato močno prevetrila in danes nastopa v osveženi zasedbi, v kateri poje le en pevec iz prvotne zasedbe. Cilj skupine je ohraniti moško petje v Stični.

Letos so se predstavili se sklopom rožanskih ljudskih pesmi in tudi dal-

matinskimi, na harmoniki pa jih je spremljal slovenski harmonikar in skladatelj Janez Goršič.

Pevska skupina Plamen je nastala leta 1997 in tako je lani praznovala že 20 let delovanja. Pevke usklajujejo ljubiteljsko petje še z družinskimi obveznostmi zato, število pevk rahlo niha. Od leta 2003 je njihova zborovodkinja Sabina Šoštarec, sicer že dolgoletna članica skupine in edina pevka, ki se tudi poklicno ukvarja z glasbeno dejavnostjo. Prvotna usmeritev skupine je bilo petje slovenskih ljudskih pesmi,

kasneje so svoj repertoar razširile tudi s tujimi ljudskimi, zabavnimi, umetnostnimi ter dalmatinskimi pesmimi. Največji poudarek pa so še vedno slovenske narodne pesmi ter popevke.

Prijeten večer petja se je nadaljeval še po koncertu v prijetni družbi in ob prigrizkih.

Fantje vztrajno nadaljujejo tradicijo moškega petja v Stični, mi pa jih z veseljem poslušamo.

Vabimo vas, da se nam spet pridružite prihodnje leto.

Neža Mikelj

Likovna delavnica z ambruško čebelico

V letošnjem majniku skorajda ni bilo kraja v naši državi, ki se ga ne bi dotaknile čebele. Nič drugače ni bilo v Ambrusu. V soboto, 19. maja, le dan pred svetovnim dnevom čebel, je tako v domačem kulturnem domu potekala likovna delavnica z ljubiteljsko slikarko Pavlo Jakopič – Pavl'co, tudi članico Likovne skupine Kulturnega društva Ambrus. Uganete, kakšna je bila tema delavnice? Čebele, jasno. ☺

Delavnica, ki je bila namenjena otrokom in odraslim, je tudi letos privabila veliko ustvarjalnih navdušencev. Vsak od njih je dobil čisto pravo platno, na katerega je s čopičem in akvareli naslikal svojo umetnino. Zares so se izkazali, ti mali in veliki umetniki, marljivi kot čebele. Ob koncu delavnice so namreč na čelu s svojo mentorico, gospo Jakopič, ponosno občudovali čudovit kolaž cvetočih pomladnih rožic in razigranih čebel, ki letajo s cveta na cvet, še pisan čebelnjak je bil tam.

Poslikana platna bodo vsem udeležencem delavnice zagotovo še dolgo krasila domove in jih spominjala na prijetno majsko dopoldne. Prav tako pa je gotovo, da bo Ambrus tudi v prihodnje gostil kakšen podoben dogodek. Tak, ki poslika platno in hkrati poslika srce. Za novo doživetje in lep spomin.

Špela Zupančič, KD Ambrus

Pomladni koncert v Zagradcu

V okviru tedna kulture v občini Ivančna Gorica je Tamburaška skupina Zagradec priredila v soboto, 19. maja, pomladni koncert ob svoji 5. obletnici delovanja.

Vaja dela mojstra. Res je. Mojstrsko izveden koncert. Prsti so božali strune in naše duše. Kot je rekla simpatična moderatorka »razvajanje glasbenih brbončic«.

Ali se mi vsi sploh zavedamo, koliko ur vadbe je potrebnih, da mi lahko uživamo. Člani tamburaške skupine so sočasno tudi člani MPZ Zagradec. To so ure in ure vaj, uglaševanj. Začeli pa so pred petimi leti. Globok poklon in hvala za vsako odigrano noto fantje.

Otroška folklorna in igralska skupina je s svojim nastopom popestrila koncert, nastopal je še Mešani pevski zbor Zagradec in pa Moški pevski zbor Zagradec ob spremljavi Tamburaške skupine.

Vsi obiskovalci prireditve so bili s slišanim in videnim izjemno zadovoljni, kar so izrazili z dolgim aplavzom.

Komaj čakamo naslednji koncert.

Biljana Gartner

Sonce pomladi za našega Leona

Naša občina v mesecu maju že četrto leto na široko odpira vrata kulturi in jo preko dogodkov, pripravljenih v okviru Dnevov kulture v občini Ivančna Gorica, širi med ljudi. Eden izmed teh dogodkov se je zgodil tudi 12. maja, ko so se vrata ambruškega doma kulture na široko odprla pesmi in soncu. Soncu pomladi, kakor se je glasil naslov letnega koncerta, ki smo ga pevci MePZ Ambrus pripravili v sodelovanju z ostalimi domačimi glasbenimi sestavi in gosti iz ivanjške srednje šole. Koncerta, na katerem smo prepevali številnim poslušalcem, malce tudi sebi, predvsem pa njemu, našemu dragemu Leonu ...

Le kdo ga ne bi poznal. Pevac, prijatelj, sokrajan, bralec beril, glasbenik. Nasmejan fant, poln življenja, ki je s svojimi talenti obogatil že marsikatero prireditev v domačem kraju, tako v vlogi nastopajočega kot voditelja. Fant, ki je prav zares fant od fare. Čeprav tokrat ni prepeval z nami, je bil vseeno ves čas zraven, je ves čas zraven. V naših mislih, molitvah in željah, naj bo z njim vse dobro, naj se kmalu vrne med nas. Večer, kakršnega še ni bilo ... Ko smo vsi, tisti v dvorani in tisti na odru dihali z eno samo mislijo, nanj. Srčno odpete pesmi in zavedanje, da so ob lepi melodiji vselej še besede, ki nosijo globlji pomen, le slišati jih moramo.

Leon je edini, ki se lahko pohvali, da je prepeval v vseh treh ambruških zborih – mešanem in otroškem, ki ju vodi Monika Hočevnar, ter moškem, ki deluje pod vodstvom Cirila Hočevarja. Na koncertnem odru so se tako predstavili vsi trije, navdušila pa je tudi Glasbena skupina Amabile. Kot gostje so se nam pridružili člani Mladinskega mešanega pevskega zbora Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna

Gorica, ki ga vodi Milan Jevnikar in v katerem je več let prepeval tudi Leon. Ubrano zborovsko petje so spremljali številni instrumentalisti: Žiga in Danijela na klavirju, Marko, Maks in Ian na kitari, Manca na flavti ter Špela na klarinetu. Skrbno izbrane pesmi je v celoto prepletla Polona Hrovat, ki je v tercetu z Mašo in Špelo koncert tudi povezovala.

Večer, kakršnega v Ambrusu še ni bilo. Hvaležnost, ki nas prevzema

ob spoznanju, da je življenje neizmerno dragoceno, da vse drugo na koncu sploh ni pomembno, saj štejeta le ljubezen in človeški stik. Sreča in hvaležnost za vsak nov mali čudež, ko na primer nekdo drugič v življenju sam zadira ali zašepeta prvo besedo ali najde moč za dotik in objem. Zaupanje in vera, da sonce pomladi prihaja in bo zasijalo. Ko med nas ponovno pride le on.

Špela Zupančič, KD Ambrus

Obiskali smo grob pisatelja Josipa Jurčiča

Že drugo leto smo na obletnico Jurčičeve smrti, 3. maja, člani Turističnega društva Muljava, Kulturnega društva Josipa Jurčiča Muljava ter Kulturnega društva Kresnička obiskali Navje, kjer je grob Josipa Jurčiča, prvega slovenskega romanopisca in spoštovanega rojaka. Položili smo cvetje in prižgali sveče.

Na pisateljevem nagrobniku piše:

JOSIP JURČIČ,

rojen na Muljavi blizu Krke 4. marcija 1844,
umrl v Ljubljani 3. maja 1881. leta.

Svojemu pisatelju in prvoboritelju postavil hvaležni narod slovenski.

»Tvrđ bodi, neizprosni, mođ jeklen
kadar brani je česti in pravde
narodu in jeziku svojemu!«
(Tugomer V. 8)

Spomenik je bil oblikovan v »starogrškem« slogu in po načrtu »pariškega arhitekta Le Blanca«. Iz sežanskega apnenca ga je izdelal ljubljanski kamnoseški mojster Vinko Čamernik. Stroški za nagrobnik in za železno ograjo so znašali 700 goldinarjev. Nagrobnik ima reliefni rastlinski okras ter posnema klasicistične nagrobnike, s svojo višino pa je kot javni spomenik.

(Povzeto po: M. Piškur, S. Žitko: Ljubljansko Navje. Ljubljana, 1997. O postavitvi Jurčičevega spomenika so pisale tudi Novice gospodarske, obrtnijske in narodske, v rubriki Naši dopisi, 2. 11. 1881, št. 44, str. 355.)

A. Sever, TD Muljava

Vabilo k sodelovanju

Svet za starosti prijazno občino Ivančna Gorica in Občina Ivančna Gorica, vabita vse zainteresirane sredine, kot so društva, javni zavodi in ostale organizacije ali posameznike, da s svojo točko sodelujejo na prireditvi »Vsi smo ena generacija«, ki bo v petek 7. septembra 2018, ob 17.30 uri, na ploščadi pred občinsko stavbo, na Sokolski 8, v Ivančni Gorici.

Prosimo, da predloge posredujete na elektronski naslov: maja.lampret@ivančna-gorica.si, najkasneje do 20. 7. 2018. Tema prireditve je medgeneracijsko sodelovanje in povezovanje generacij. Izmed vseh prispelih predlogov bo Svet za starosti prijazno občino Ivančna Gorica oblikoval program, kjer bodo zastopane vse generacije in ne bo predolg v časovnem smislu.

Vsem sodelujočim se že vnaprej zahvaljujemo.

Milena Vrenčur, predsednica Sveta za starosti prijazno občino

V gledališču pod zvezdami na Muljavi uprizoritev Sosedovega sina

Oče, mati, hčerka edinka in postaven sosedov fant. Situacija, ki že sama po sebi vabi k zapletu, vrednem ogleda. Sploh v romantičnem gledališču pod zvezdami.

Člani Kulturnega društva Josip Jurčič Muljava smo se letos odločili, da na ogled postavimo prvo slovensko realistično povest Sosedov sin. Delo je Josip Jurčič napisal pred natanko 150. leti, in sicer pod vtisom Levstikove kritike Desetega brata, Sosedov sin pa je obveljal za Jurčičevo najboljšo pripoved.

Po Levstikovem nasvetu je Jurčič v središče dogajanja postavil trdnega, slovenskega kmeta. Z romantičnimi prvini pa je že v času, ko je bila reka ljubezni še čisto navadna reka, poskrbel, da se povest bere kot zametek scenarija dandanes popularnih telenovel.

Osrednji lik povesti je Anton Smrekar, ugleden in mogočen slovenski kmet, ki ima mlado hčer Franico – edinko. Franica se zaljubi v sosedovega fanta – Štefana, česar pa oče ni vesel. Čeprav je Štefan pošten, priden in deloven, pa njegov oče velja za vaškega pijanca in prepirljivca, zato Smrekarjev Anton hčerki prepove vsakršno srečevanje s Štefanom, za povrh pa se odloči najti hčerki primernejšega ženina. A ko bi morala biti poroka, poseže vmes ljubezen.

Povest je dramtizirala pokojna Danica Kastelic. Pod režijo se podpisuje IgGor Adamič, sceno je zasnoval Dore Južna, za njeno postavitev pa poskrbel Branko Glavan.

Igralska zasedba bo letos obsegala 35 igralcev – domačinov, celotna zasedba s tehnično ekipo vred pa skoraj 50 ljudi.

Napeto dogajanje, sočna dolenska govornica igralcev, predanih Jurčiču in ljubiteljskemu gledališču, naravno oblikovan amfiteater, odlično postavljena scena, mojstrsko oblikovanje luči in tona, so zagotovila, da bo predstava dobra in vredna ogleda.

Premiera bo v petek, 22. junija 2018, sledilo bo pet ponovitev: 23. junija, 29. in 30. junija ter 6. in 7. julija z začetkom ob 21. uri, v Letnem gledališču ob Jurčičevi domačiji na Muljavi.

Predstava v primeru slabega vremena odpade.

Prijazno vabljeni v Deželo desetega brata!

Igor Adamič

Sva pevala, sva vriskala ...

...na srce se pritiskala... Tako sta v nedeljo, 13. maja, na Gradišču nad Stično skupaj zapela Ženski pevski zbor Harmonija Ivančna Gorica in Mešani pevski zbor U3 Univerze za tretje življenjsko obdobje Grosuplje.

Prireditev s tem naslovom je bila hkrati tudi zaključek šolskega leta na Univerzi za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica, zato smo šotor napolnili njeni »študenti«, pa tudi drugi poslušalci. V uvodu je prisotne pozdravila Jožica Lampret, predsednica zbora Harmonija in Društva UTŽO Ivančna Gorica, ki je program tudi povezovala. Povedala je, da so ideja, program pesmi, scenarij za prireditev in postavitve prireditve delo zborovodkinje Gabrijele Cedilnik, ki vodi oba nastopajoča zbora.

Posebna gostja prireditve je bila Dušica Kunaver, zbirateljica in zapi-sovalka ljudskega izročila in etnološkega gradiva. Iz njene zbirke »Pod lipo domačo« je dirigentka Gabrijele Cedilnik za prireditev izbrala največ zapetih in povedanih pesmi. Slovenska ljudska pesem je ogledalo življenja naših prednikov. Spremljala jih je od zibelke do groba. Ni nastajala v mestih, temveč na podeželju, v vaseh, kjer so živeli preprosti ljudje povezano z naravo in med seboj, pri delu in praznovanju, pesmi izpovedujejo njihovo veselje in žalost. Z njo so izražali svoja čustva, se poslavljali, ko so odhajali v širni svet za boljšim življenjem ali pa fantje k vojakom ter se radostili ob ponovnem snidenju.

Zapeli so osemnajst ljudskih pesmi z vasovalsko, vojaško in ljubezensko tematiko. To ni bil samo koncert, to je bila res prava prireditev. Pevci so namreč nastopali tudi v vlogi recitatorjev in igralcev, pa še plesalca za povrh. Pesmi so peli kot solisti, kot člani moškega kvinteta, moškega zbora, pa ženskega zbora in tudi združeni skupaj. Na harmoniki jih je spremljal Primož Cedilnik, zato so lahko tudi zaplesali.

To, kar je iz koncerta naredilo predstavo, so bile kratke hudomušnice, ki so jih pevci recitali in zaigrali med pesmimi. Prav vsaka je povzročila salvo smeha med občinstvom in si seveda zaslužila aplavz. Program je tako potekal gladko in sproščeno. Pesmi, ki so jih peli, so bile res ljudske in jih je občinstvo poznalo. Posledica tega je bila, da nista pela samo zbora, temveč smo pripevali tudi poslušalci.

Kot nam je povedala gostja Dušica Kunaver, ljudska pesem – za razliko od umetne – sodelovanje pri petju enostavno izsili s svojim ritmom in ponavljajočim se tekstom. Povedala nam je tudi definicijo za ljudsko pesem. To je tista, kjer je ljudstvo pozabilo, kdo je njen avtor. Ni pomembno, da je zapeta pravilno, pomembno je, da se širi od ust do ust in da odraža dogodke in čustva

iz resničnega življenja. Njeno izročilo je dragoceno za narodovo bit, vendar se na žalost vse bolj izgublja. Dušica pravi, da še največ izve v domovih za starejše, kjer, poleg šol in vrtcev, tudi predava. Pri 80- in 90-letnikih so spomini še živi, mladi pa za ljudsko izročilo ne vedo več, čeprav je to naše neizmerno bogastvo. Fantje na vasi so bili včasih pomembna »institucija«, bili so kosci, gasilci, pogrebci, vasovalci in še kaj. Pravila, kaj se sme in česa ne, so bila jasna, čeprav niso bila nikjer zapisana.

Ljudske pesmi se razlikujejo po pokrajinah, saj ima vsaka nekaj svojega. Belokranjske pesmi so dru-

gačne od gorenjskih, prekmurske od štajerskih. Pesmi kažejo tudi na povezanost z živalmi in rožami. V dokaz smo vsi skupaj zapeli pesem »Dekle, daj mi rož rdečih«, na koncu pripovedi pa še »Kje so tiste stezice ...«.

Ob koncu prireditve smo poslušali še venček ljubezenskih pesmi, zbor pa sta za dobro mero »navrgla« še pesem »Čakala bom ...«. Njena avtorja, žal že pokojna, Slavko in Vilko Avsenik sta še znana, zato pesem (še) ni ljudska, vendar bo slej ko prej tudi ta in njune druge, tako tudi postala.

Ob koncu prireditve se je predsednica KD Harmonija Darinka Petek

s šopkom cvetja zahvalila zborovodkinji in avtorici prireditve Gabrijele Cedilnik, korepetitorju in harmonikarju Primožu Cedilniku in posebni gostji Dušici Kunaver.

Predstava je bila tako končana, vendar se še nismo razšli. Predsednica UTŽO Jožica Lampret nas je povabila: »Ostanite še naprej z nami in počakajte na tisto, kar pride.« No, prišle so sladke dobrote pa klobasice in kar gre zraven, res se nikomur ni mudilo domov. V šotoru je ob prijetnem druženju šumelo kot v čebeljem panju še kar nekaj časa.

Joža Železnikar in
Jožica Lampret

Bralni klub zaključil sezono in ob 5. obletnici prejel v branje domačo knjižno novost

V Ivančni Gorici v knjižnici že peto leto deluje knjižni klub »Kranjska čbelica«. Poimenovan je po pesniškem almanahu, ki ga je urejal domačin Miha Kastelic. Z okna bralnega kluba imamo namreč pogled na njegovo rojstno hišo, med sodelavci

in avtorji so bili še France Prešeren, Matija Čop in Andrej Smole. Almanah je bil pomemben zaradi širjenja slovenščine in vrhunske slovenske poezije. V zadnjem je izšla tudi Prešernova Zdravljica. Kakor koli že, poimenovanje po naši pridni čebeli

sivki ni bilo slučajno, pa tudi poimenovanje našega kluba po njej ne. Vse to ni ostalo neopaženo niti na občini, ki je lani sicer prejela naziv »Branju prijazna občina«, župan Dušan Strnad pa je promotor branja, saj so ob peti obletnici delova-

Bralni klub se srečuje vsak prvi torek v mesecu ob 17. uri.

nja kluba vsem članicam in članom podarili knjigo »Kranjska čbelica in čebelarji družine Rothschutz«, katere izid je občina z »Zavodom Prijetno domače« na čelu tudi stodostotno podprla. Hvala zavodu in občini še enkrat za dragoceni dar.

Naš klub pridno bere, v šali bi rekli kot čebelice, vsak mesec najmanj eno knjigo. Se pa kaže tudi še kakšna zanimiva povezava s čebelami, ne nazadnje tudi, da je marsikateri umetnik bil čebelar, čustvene rane z njimi celila na primer tudi slavna pesnica Sylvia Plath.

Zadnja v nizu prebranih knjig našega bralnega kluba to sezono je namreč letos izdana knjiga, ljubezenska zgodba med Sylvio in njenim možem, tudi slavnim pesnikom, Tedom Hughesom, z naslovom »Ti si rekel«. Nenavadno natančno izrisana portreta dveh občutljivih umetnikov sta več kot le biografski roman, knjiga je pretresljiv »vodnik« po izvorih literature.

Berimo vsi, kot »berejo« čebele, posezimo globoko, naj bo vztrajno in naj se nabere - za zdravilo. Če vas zanima sodelovanje v klubu, pokličite na tel. št.: 031 707 978 (sprejeto do zasedbe mest).

Ksenija Medved

Dentiam
ZOBOZDRAVSTVENA
ORDINACIJA

**PRVI PREGLED in POSVET
BREZPLAČEN**

Nudimo vam splošno odraslo
in otroško zobozdravstvo

Zobozdravstvo Dentiam Delovni čas:
Zagradec 31, Pon: 12:00 - 19:00, Tor: 07:30 - 14:30,
1303 Zagradec Sre: 07:30 - 14:30, Čet: 12:00 - 19:00, Pet: 07:00 - 14:30

SLIKANJE ORTOPAN 20€
RTG po zobu 8€

info@zobozdravstvo-dentiam.si 01 788 65 00 041 90 90 60 Zagradec

Sabina Koželj Horvat – Stopinja v skali

Knjiga je posvečena vsem na obeh bregovih reke Krke, blizu in daleč, tako v času kot v prostoru, čeprav z dogajanjem posega tudi do Ivančne Gorice in Grosupljega, z druge strani pa do Žužemberka in Novega mesta. Kako je nastala ideja za roman Stopinja v skali?

Vse se je začelo s kamnom in legendo. V gabrovski hosti je bil kamen z odtisom stopinje (glej fotografijo v knjigi). Zagraški zgodovinar in zbiralec ljudskega izročila Ivan Janez Rošelj je opozoril na legendo o Mariji, ki je prišla z Ogrskega in pustila svoj odtis v času kuge konec 16. stoletja. Ko je zagraški župnik Sašo Kovač odkril to skrivnostno stopinjo v skali in ko je slišal za legendo, je dobil idejo. Vprašal me je, če bi o tem lahko nastala kakšna krajša zgodba, ali pa mogoče kar roman, ki bi poleg legende vseboval tudi zgodovinske elemente.

Ampak Zagradec je majhen kraj, tvoja vas Malo Globoko pa še manjša. Na spletu dobiš vtis, da ekskurzije vodijo samo do Muljave in Krke, potem pa vse nekam ponikne in spet pride ven pri Žužemberku. Zagradec nekako kar preskočijo. Kako si sploh prišla do kakšnih podatkov?

Res je, to zna biti problem. Ko pišeš roman in se lotiš določene teme, je najprej na vrsti raziskovalno delo, moraš poiskati čim več virov, zgodovinski podatki morajo biti točni, pa če so še tako prepleteni z domišljijo. Na primer, če pišeš o Ljubljani, imaš na voljo ogromno podatkov. O Zagradcu pa precej manj. Prve so mi v roke prišle turistične brošure, za bolj konkretne zgodovinske podatke pa mi je bil v veliko pomoč zagraški župnik Sašo Kovač, ki je napisal tudi predgovor. Zanimive podatke ponuja tudi rokopis Klavido ob Krki šmihelskega župni-

ka Alojza Zupanca. Na spletu se je našlo nekaj tudi o Valični vasi in Kitenski luži. Najprej je bilo treba preučiti določena gradiva, potem pa jih vključiti v kombinacijo realističnega in domišljjskega ogrodja romana. Ko je bil roman končan, ga je lektorirala Katja Šuštar, dodala pa smo še fotografije in ilustracije.

Roman s svojimi 320-imi stranmi predstavlja obsežen literarni spomenik Zagradcu z okolico. Kdor ga bo prebral, nikoli več ne bo pozabil, kje Zagradec leži na zemljevidu Slovenije. Kraj je s tem romanom dobil tudi svoje mesto v literarni pokrajini. Si napisala kakšen roman tudi o drugih krajih, kjer si živela?

Naneslo je, da imam roman kar za vsak kraj. Za Ljubljano, kjer sem preživela svoja študentska leta, je nastal roman Ela Pan-Odtisi v zraku (Založba Stella, 2006), kjer gre za dogajanja na ozadju mitološke Ljubljane z legendo bratov Grimm. Za Osijek, kjer živim zdaj, roman Enigma Essek (2010, za zdaj samo v hrvaščini), in nazadnje še Stopinja v skali (2018) za Zagradec, kraj mojega otroštva.

Roman Stopinja v skali prinaša večplastno dogajanje. Imamo najstniško detektivsko dramo, ki junake potegne iz mirnega vsakdanjika v prepletanje z ene strani s krajevno zgodovino, z druge pa z mitologijo in legendami, ki imajo svoje niti mojstrsko vtkane v globinski vzorec romana. Je bilo težko narediti takšen preplet?

Postavljalo se je vprašanje, kako krajevno zgodovino narediti zanimivo, da ne bodo samo suhoparni podatki. Imaš podatke, ki jih moraš v raznih nitkah preplesti skozi celotno zgodbo. Potrebuješ torej realistično podlago v kombinaciji z domišljjskim ozadjem na temelju legend.

Tu pa se je izkazalo, da prav Zagradec z okolico nudi precej bogato izbiro. Skozenj teče reka. Ima hrib. Obkrožen je z gozdovi. Kaj vse lahko živi tam? Tu je tudi cerkev. Imaš krščansko ikonografijo, angele in demone. Zagradec je prav tako šel skozi vsa obdobja zgodovine. Valična vas in rimska cesta. Izkopanine iz halštatskega obdobja. Zgodovinski vojak Publius Maximus, ki se iz zgodovine pretopi v legendo. In ko se ozreš okrog sebe, se vprašaš, kaj od vseh teh stvari, ki jih vidimo danes, bodo opisovali kot zgodovino čez sto let?

Vsi smo slišali za višnjanskega polža, za povodnega moža in padle angele. Kaj pa bovlješki zmaj? Je omenjen v kakšnem viru?

Ne. Da bi Zagradec dobil kakšno popolnoma svojo originalno maskoto, se jo je moralo kar izmisliti. Bovljek je prečudovit hrib in kar kliče po tem, da bi imel kakšnega zmaya, ki ovija rep okrog njega. Sicer pa je Zagradec z reko Krko prav tako imenitno bivališče za mitološka podvodna bitja, kot je povodni mož. Pa za rusalko iz Globočca tudi. Zagraška cerkev je sicer mesto, kamor padli angeli ne bi smeli vstopiti, ampak to je že stvar zgodbe, skrite med platnicami.

Junaki so karakterno izoblikovani, imajo svojo osebnost, nekaj, zaradi česar se zlahka vživijo vanje. Na primer Izidor Huda-Lokar, Podmostovski, Semhudel Halštatski ... Ali so za podlago služile resnične osebe?

Za nekatere res, medtem ko jih je večina izmišljenih. Mitološki junaki so nekakšna kombinacija, ker so njihove lastnosti posnete z več različnih oseb, ali pa so povsem izmišljene. Nit, ki se vleče skozi podvodno kraljestvo povodnih mož, je prepletena z resničnimi dogodki, navezuje se na mojo babico s Krke po očetovi strani, ki se je v nesreči utopila v reki Krki in je nisem nikoli spoznala. Resnična oseba se skriva tudi za vzdevkom Navadni človek in se navezuje na Nušičevo igro, ki so jo igrali v Zagradcu leta 1968. Iz današnjega časa pa so omenjene tudi nekatere osebe, ki s svojim delom prispevajo k razvoju kraja.

Knjiga ima tudi ilustracije. Podobno kombinacijo smo že srečali tudi v slikanici Siv las in še kje. Kako je spet prišlo do sestrskega sodelovanja?

Knjigo je ilustrirala Anka Švigelj Koželj, ki poučuje likovno umetnost na Osnovni šoli Stična, hkrati pa je tudi moja sestra. Ker gre za roman o kraju, ki nama obema predstavlja dom, se je ideja za ilustracije ponudila kar sama od sebe.

Kaj pa vzporednice? Na primer, vsi vemo, da se je Jurčič rodil v letu, ko je bila napisana Zdravljica, manj znana lokalna vzporednica pa je, da se je deseti zagraški župnik rodil istega leta, kot je bil napisan Deseti brat. Še več, deseti župnik je služboval v Zagradcu natanko deset let. Od kod ideja, da se opozori na takšne vzporednice?

Prav iz potrebe, da bodo zgodovinska dejstva privlačno vključena v roman, ne samo kot niz lokalnih podatkov, temveč v okviru širših zgodovinskih dogajanj. Preučiš eno in drugo obdobje in vidiš, ali zanimive vzporednice sploh obstajajo. Če jih opaziš, jih potegneš skozi dva lokalna dogodka, ali pa lokalni dogodek postaviš v perspektivo z dogodkom v širšem kontekstu, vidiš stezo, ki bi jo krajevna vzporednica pustila na široki avenijski svetovne zgodovine. Na primer, ko je Josip z Muljave imel trinajst let, je neki Joseph z drugega konca sveta (Joseph Gayetty, soimenjak!)

izumil toaletni papir, ampak je trajalo še dolgo, da ga iz Amerike prinesejo v Evropo, pa tega izuma za časa Jurčiča na Muljavi še ni bilo. In še lokalna vzporednica: v zagraški zvonik so obesili zvonove natanko v letu Jurčičevega rojstva. Istega leta kot Jurčič, se je v mlinu v Lurdu rodila Bernardka Lurška, točno sto let za Jurčičem in Bernardko pa se je v mlinu ob Krki rodil moj oče, kar pa je že vzporednica na osebni biografski ravni.

Roman je na neki način vdahnil novo življenje tudi Josipu Jurčiču, pa ne le zato, ker Veronika obiskuje srednjo šolo v Ivančni Gorici, ki nosi njegovo ime. Kaj lahko rečeš o tem?

Med raziskovanjem lokalne zgodovine sem se za nekaj korakov v vseh smereh oddaljila od Zagradca, pa sem tako prišla tudi do Muljave. O Josipu Jurčiču je že veliko

napisanega, tako da sem iskala način, kako ga osvetliti pod takšnim kotom, da bo zgodovinsko verodostojen, a vseeno drugačen in povsem originalen. Za kaj natanko gre ... Eh, te skrivnosti pa ne smem preveč odpreti. To prepuščam bralcem, da sami odkrijejo med platnicami.

Kje pa lahko bralci najdejo knjigo? Knjiga je dostopna na naslovu: Župnija Zagradec, Zagradec 18, 1303 Zagradec.

Tel: 031/468 151 (Sašo Kovač) E-mail: kovac.saso1@gmail.com Založba Stella, Šmarješke Toplice 141 Tel: 07 30 73 940, Mobi: 031 843 173, E-mail: stella.zalozba@gmail.com

(Pogovarjal se je: Zvonko Horvat)

Turistično društvo Zagradec in vaščani Kitnega Vrha

vabijo na

18. OBČINSKO TEKMOVANJE V ŽETVI PŠENICE S SRPOM, ki bo v nedeljo, 8. julija, ob 13. uri, na Kitnem Vrhu.

Žanjci in žanjice bodo po prijavi najprej žrebali parcele, ob 14. uri pa se bo začelo tekmovanje v žetvi.

Za veselo razpoloženje in dobro počutje bodo poskrbeli prijazni Kit'nci. Vabljeni žanjci, žanjice in navijači. Preživite nedeljsko popoldne v prijetni suhokranjski vasi, kjer čas teče prijetno - domače!

Teniški klub TALENT se predstavlja

Letos ustanovljeni Teniški klub TALENT je prava popestritev na področju športa v naši občini. Namen kluba je spodbujati, organizirati in uresničevati skupne interese in aktivnosti teniških navdušencev, ki se ali se še bodo ukvarjali s tem lepim športom. Klub že deluje s polno paro in tako uresničuje svoje cilje z izvajanjem teniške rekreacije za odrasle, teniške vzgoje otrok in mladine, usmerjene v kakovostni in vrhunski šport ter organiziranjem medobčinskih in občinskih teniških tekmovanj in športno-promocijskih prireditev...

Aktivni člani kluba skrbijo za dobro urejena igrišča skozi spomladansko-poletno-jesensko sezono in za pester teniški program, ki ga nudi svojim članom, občanom in širši javnosti.

Teniški klub TALENT deluje na lokaciji Kopalniška ulica 27 v Višnji Gori, kjer ima v uporabi tri teniška igrišča - dve igrišči (pesek) in eno igrišče (mivka).

Predsednik kluba je Miha Pušlar, ki skrbi za pravilnost poslovanja kluba, razvoj in izvajanje različnih programov, ter vodi poletno teniško ligo.

V mesecu maju se je začela organizirana vadba tenisa v naši TENIŠKI ŠOLI, kjer aktivno sodeluje klubska trenerka tenisa Anaya Baš. Vadba je namenjena osnovnošolskim otrokom, srednješolski mladini ter odraslim.

V programu Teniške šole za otroke, ki poteka enkrat ali dvakrat tedensko, se otroci s pomočjo vadbenih pripomočkov, ki poživijo učenje skozi igro, naučijo osnovne udarce, spoznajo pravila teniške igre in razvijajo svoje motorične spretnosti. Ob igri se srečajo tudi s pravim, zdravim pristopom k športu, ki vključuje tudi načine ogrevanja, raztezanja in pravilno pripravo na vadbo.

V klubskem okolju pa spoznajo tudi nove športne prijatelje.

V teniško šolo so lepo vabljeni tako začetniki, ki še niso držali loparja v

rokah, kot tudi tisti, ki že nekoliko obvladajo teniško igro, pa bi želeli le nadgraditi svoje teniško znanje. Otroško navdušenje in zadovoljstvo odraslih vlivata aktivnim članom kluba vedno več energije in ambicij za njihovo nadaljnje delo.

Za več splošnih informacij kontak-

tirajte: 040787875 (Miha Pušlar, predsednik), za informacije glede teniških tečajev pa 041255024 (Miloš Baš, koordinator teniških tečajev)

Miloš Baš

Sezona za AMD Šentvid v polnem teku

Letošnja sezona je za člane AMD Šentvid pri Stični prinesla že vrsto rezultatskih uspehov, za nami pa je tudi prva od letošnjih prireditev, ki smo jo organizirali na dirkališču Dolina pod Kalom. Nedelja, 3. junija, je postregla z lepim poletnim vremenom, ki je privabilo skoraj 130 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške, Italije, Avstrije in Madžarske. V različnih kategorijah so se pomerili za točke pokalnega prvenstva in rekreativnega tekmovanja Slovenije. Kljub temu, da ta rang tekmovanja ni tako privlačen za gledalce, se je dolina lepo napolnila z vozili obiskovalcev, več obiska pa bo zagotovo pričakovati jeseni, ko prideta na dirko državnega prvenstva tudi

Tim Gajser in najboljši domači tekmovalci Jan Pancar. Oba sta bila na dan dirke v Šentvidu v Angliji, kjer je potekala dirka svetovnega prvenstva MXGP in evropskega prvenstva EMX 250. Pancar se je letos pred začetkom sezone žal poškodoval in je prve dirke evropskega prvenstva moral izpustiti. Zdaj so za njim že tri dirke, vendar uvrstitev med prvo dvajseterico še vedno ostaja cilj za prihodnost.

Uspešneje nastopa na evropskem prvenstvu Jaka Peklaj, ki se bo julija na finalu evropskega prvenstva EMX 65 na Češkem, potegoval za visoka mesta. Dirko v Šentvidu je izkoristil za dober trening in prepričljivo zmagal, bil je hitrejši tudi

od nekaterih voznikov močnejšega razreda MX 85. V isti kategoriji je nastopil prvič pred domačimi gledalci Žan Oven in osvojil 6. mesto. V začetniškem razredu MX 50 pa je prvo domačo dirko odpeljal Jernej Dolinšek in zasedel 15. mesto, izkušenejši Ivančan Žiga Grebenc (MSK Notranjska) pa je bil 4. v kategoriji MX 85.

Najboljši tekmovalci ta dan na dirki so nastopili v dveh kategorijah pokalnega prvenstva. V MX 2 sta bila domača člana, Jan Hribar osmi in Rene Jerant deseti. V močnejši kategoriji MX Open je bil Luka Kutnar (MK Fire group) drugi, Rok Virant (AMD Šentvid) pa tretji. Številčnejša pa je bila zasedba domačinov

Klub tajskega boksa Nak Muay Ivančna Gorica uspešen na mednarodnem turnirju na Ptujju

V soboto, 26. 5. 2018, se je na Ptujju odvil mednarodni turnir v tajskega boksa. Barve domačega kluba Nak Muay je zastopal Matic Godec, v kategoriji do 67 kilogramov.

Matic je nastopil v dvanajsti borbi večera, njegov nasprotnik pa je bil Marin Čipčić iz elitnega zagrebškega kluba Yokkao gym Zagreb. Dvoboj je potekal po pravilih tajskega boksa, 3 runde po 2 minuti.

Prva runda se je začela dokaj izenačeno, oba borca sta delovala taktično in preudarno. Matic je že v prvi rundi rahlo prevzel pobudo ter z močnimi in tehnično brezhibnimi nožnimi udarci načel nasprotnikovo prednjo nogo. Hkrati je zadel tudi čiste boksarske udarce, vse skupaj pa povezoval z tehnično dovršenim gibanjem po ringu. V drugi rundi se je prednost domačega borca še povečala, poleg omenjene načete noge je nasprotnika nekajkrat resno ogrozil še z udarci s komolci. V tretji rundi je Matic še dodatno dvignil tempo borbe, ter dosegel suvereno zmago z enoglasno sodniško odločitvijo. Borba je bila atraktivna za publiko in tehnično zelo dovršena in - kar je najpomembnejše - potekala v športnem duhu fair-playa in minila brez poškodb.

Matic je priprave za dvoboj opravil v domačem klubu ob pomoči ustaljene ekipe ter pod vodstvom trenerja Francija Grajša kondicijske priprave pa v Fitnes studiu Energy pod vodstvom Mateja Dremolja.

Aleš Godec

v dveh rekreativnih skupinah. V MXR2 so se domačini zvrstili takole: 5. Klemen Pantar, 13. Rožle Pajk, 16. Anže Svetek, 17. Uroš Vidmar, 18. Žan Resnik in 23. Matevž Debevec. V MXR Open pa so bile domače uvrstitve naslednje: 2. Matevž Ahčin, 9. Primož Hrovat in 12. Blaž Pečjak. V kategoriji veteranov od 40 do 50 let je bil tretji Rok Miklič (AMD Šentvid), pri veteranih nad 50 let pa je zmagal Andrej Rus (MK Fire Group), Drago Hribar (AMD Šentvid) je bil peti in šesti Bojan Gorišek (AMD Kolpa).

Avgusta šola motokrosa za otroke

Ob vse večji popularnosti motokrosa bo za otroke iz občine Ivančna Gorica in okolice, v soboto, 25. avgusta, potekala na progi v Šentvidu pri Stični ŠOLA MOTOKROSA s Sašem Kragljem, večkratnim državnim prvacom. Na njej bodo lahko sodelovali otroci do 15. leta starosti, ki že imajo opremo in motor, prijavijo pa se lahko tudi takšni, ki se sploh prvič želijo preizkusiti na motorju, saj bo možna izposoja opreme in motorja. Informacije na: 031 880 000, info@motokrosakademija.si. Prijava je obvezna.

Matej Šteh

9. mesto na svetovnem pokalu

V Veliki Britaniji se je 3. 6. 2018 ob dirki svetovnega prvenstva MXGP odvijal letošnji svetovni pokal v motokrosu za veterane. Na tekmovanju so nastopili motokrosisti med 40. in 50. letom starosti, vsi znani nekdanji svetovni tekmovalci.

Slovenijo sta zastopala državna prvaka Slovenije Bogomir Gajser in Borut Koščak. Na dirki v Veliki Britaniji je bil Borut najuspešnejši, v prvi vožnji je bil 10., v drugi vožnji pa osmi. Svetovni pokal je končal na odličnem 9. mestu od 30 tekmovalcev.

Kaj je Borut povedal ob vrnitvi domov in doseženem rezultatu?

Priprave na to tekmovanje so bile doma dalj časa, tako s pripravo motorja, ureditvijo dovoljenj in organizacijo poti, ki je bila dolga in naporna. Tekmovalna proga v Matterley Basinu, na kateri tekmujejo vsi tekmovalci v MXGP, je bistveno zahtevnejša in zahteva veliko psihične in fizične pripravljenosti. Proge pri nasin proge za evropsko prvenstvo so enostavnejše. Startal in preizkusil sem se z nekdanjimi znanimi in svetovnimi prvaki, kot so –Čeh Martin Žerava, Francoz Michael Pichon, Finec Niko Kalatje in drugi. V tekmi sem užival, še posebno v drugi vo-

žnji, kjer bi svoj rezultat še izboljšal, če ne bi bilo nekaj nevspešnosti-trkov med tekmovalci. Ta dirka mi je bila izziv in uresničitev mojih želja, da me je AMZS predlagala na to tekmovanje, saj sem v moji športni karieri dosegel visoke rezultate različnih rangov.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil bratu Tadeju in prijatelju Mateju, ki sta me spremljala in skrbela za brezhibnost motorja in drugih opravil.

Omeniti in zahvaliti se moram vsem svojim prijateljem, ki so me podprli tako finančno kot materialno. ISKRENA HVALA. To so: VULKANIZERSTVO Vovk Boštjan s. p., MB GRIP d. o. o., T.L. Sirk d. o. o., MEDIP d. o. o., OKNA OVEN s. p., M&T MOBIL d. o. o., SBA TRGOVINA d. o. o., ADK-STORITVE d. o. o., M-SERVIS Janežič Matjaž s. p., STEKLO-HIT d. o. o., NIX d. o. o., JURE PEČJAK s. p.

Zapisal: Mitja Pungarčič

Državno tekmovanje v powerliftingu in bench pressu

V V.I.P.-u je 7. 4. 2018 potekalo državno tekmovanje v powerliftingu in bench pressu po pravilih WUAP. Tekma je uspela po vseh kriterijih in smo organizatorji (Mariša Golob, Erni Gregorčič, Simon Stopar) zelo zadovoljni.

Čeprav tekma preizkuša surovo moč tekmovalca, ni manjkalo močnih čustev. Veliko tekmovalcev je bilo novih in nekaj izjemnega jih je bilo opazovati ob svojih podvigih. Navijanje in vzdušje med tekmo ter na koncu močni aplavzi ob podelitvah, so tudi prekaljene tekmovalce ganili bolj kot bi si priznali. Videli smo nekaj izjemnih dvigov, državnih rekordov, od tujcev je Rukavina dvignil neverjetnih 220 kg bench pressa. Sama podelitev se je začela z Zdravljico, ki jo je ob »ježenju«že tradicionalno izvedel Matej Vovk, izvrstni operni pevec. Podelitev je vodil Matej Glivar, mladinski rekord v metu kladiva, medalje pa je podeljeval Primož Jeralič, ambasador športa in motivacije občine

Silvo Bertoncelj, overall prvak master

Ivančne Gorice. Po podelitvi smo povrnili moči z odličnim golažem gostilne Pri Obrščaku.

Čast V.I.P.-a in Ivančne Gorice je branilo kar 5 tekmovalcev: Silvester Bertoncelj, Sabina Štajnar, Kristina Kastelic, Tina Blažič in Mojca Gorenc. Dekleta so tekmovala prvič in se bolje ne bi mogla odrezati. Prijetno jih je bilo tudi opazovati, kako so se skupaj borile, podpirale in si pomagale. Silvester, ki bo kmalu slavil 70 let, je v master kategoriji uspel zadržati naslov državnega in overall bench press prvaka, Sabina pa je postala overall državna prvakinja v powerliftingu open. Vsem iskrene čestitke!

Overall prvaki:
 Martin Rotar (pl open m)

Vsa dekleta s tekme

Mladi športniki atletskega kluba Lev uspešno zaključili že 4. sezono

Konec meseca maja je bilo v telovadnici OŠ Ferda Vesela še posebno veselo. Atletski klub Lev je organiziral mini olimpijado za vse svoje člane. Motorične sposobnosti in pogum je izkazalo približno 40 otrok, ki so celo leto pridno trenirali in se zabavali pod budnim očesom treh učiteljev športa. V našem klubu, skozi IGRO, razvijamo osnovne motorične sposobnosti, vztrajnost, pogum in znanje.

Najmlajši in malo večji športniki so tekli čez ovire, skakali v daljino in višino, metal vortex, delali prevale, plezali in skakali čez kolebnico. Svoje moči so pomerili tudi v teku in se na koncu poslovlili s plesom..

Ob zaključku so se razveselili medalj in nagrad ter se posladkali s sladoledom. Veseli, razigrani in polni lepih vtisov so odšli poletnim dogodbivščinam naproti.

Z oktobrom se ponovno vidimo. Tedaj bodo razpisani novi termini atletske vadbe za predšolske in šolske otroke.

Naše geslo se glasi: 1, 2, 3... najboljši smo LEVČKI!

Maša Ivanjko, predsednica AK Lev

Sabina Štajnar Nose, overall zmagovalka open

Marijo Rukavina overall zmagovalec bench press

Sabina Štajnar (pl open ž)
 Boris Kar (pl master m)
 Jan Slivnik (pl junior m)
 Simon Bizjak (bp open m)
 Silvester Bertoncelj (bp master m)
 Domen Vladič (bp junior m)
 Marijo Rukavina (bp open tujci m)
 Zahvale sponzorjem: Gostilna Pri Obrščaku, Mediafol
 Posebne zahvale Primožu Jeraliču, Mateju Glivarju, Mateju Vovku, Andražu Dolinarju, Tini Blažič, Alešu Habjanu, zapisnikarjem in spoterjem.
 Hvala vsem tekmovalcem in obiskovalcem. Ob taki tekmi dobiš še dodatno voljo za organizacijo naslednje.

Simon Stopar, VIP

V SPOMIN

Mineva deveto leto, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedi

SLAVKO MAVER
mesarski mojster iz Stične

Hvala vsem, ki ga ohranjate v srcu ali postojite pri njegovem grobu, prižgete svečko in prihajate k svetim mašam.

Vsi njegovi

*Pomlad je na tvoj vrt prišla
In čaka, da prideš ti,
in sedla je na rožna tla
in joka, ker te ni.
(Simon Gregorčič)*

V SPOMIN

V pomladnih dneh meseca maja je minilo prvo leto, odkar je od nas odšel

JANKO ZUPANC
iz Velike Dobrave pri Višnji Gori
(22. 6. 1951–10. 5. 2017)

Zaman se oziram po poti, po kateri si odšel, a vemo, da nazaj ne boš več prišel. V srcih naših vedno boš živel. Pogrešamo te.

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu in postojite ob prižgani sveči ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate dragi oče,
spomin bo večni ostal.*

ZAHVALA

V 78. letu nas je zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat, stric in tast

ANTON DREMELJ
(Klančarjev Tone)
iz Petrušnje vasi 25
(1941–2018)

Ob njegovem slovesu se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče, mašne in druge name-ne.

Iskreno hvala PGD Šentvid pri Stični za organizacijo in poslovilni govor. Zahvaljujemo se tudi g. župniku Izidorju Grošlju za molitve in lep poslovilni obred sv. Maše.

Zahvala pa tudi društvu upokojencev in ga. Dragici za lep govor, hvala tudi AMD Šentvid pri Stični, VVZ Višnja Gora, cvetličarna Zvonček, slikopleskarstvo Rovanišek Matej, pevcem Prijatelji in pogrebniemu zavodu Perpar.

Žalujoci vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
a v srcih za vedno boš ostal.*

V SPOMIN

Dne 16. 6. 2018 je minilo 22 let, kar nas je nepričakovano zapustil mož, oče, brat, stari oče, mesar, odkupovalec živine za klavnico Stična, varnostnik, kmetovalec, gasilec in človek velikega srca

VINKO HOČVAR
po domače Ratenčan iz Ratence
(10. 4. 1934–16. 6. 1996)

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu in prižigate sveče v spomin.

*Žena Marija, sin Vinko, Milena, Cvetka, Danica,
vnuki Vinko, Andrej, Primož, Gregor, Marko, Astrid in Erik
in drugi*

*Če te je v nebo poklical Bog,
glej, vzkliko je telo v lepo
zelenje, kot rožica krasi
drhteči log.*

V SPOMIN

IRENA IHAN
(1985–2014)
Glogovica

Mineva četrto leto, odkar nas je še tako mlada Irena zapustila. Hvala vsem, ki se še spomnite nanjo.

Irena pogrešamo te.

Vsi njeni

ZAHVALA

V žalosti sporočamo, da je za vedno odšla naša babi

AMALIJA KOS,
rojena Strmole, dne 8. 4. 1926.

Poslovili smo se v ožjem krogu na pokopališču v Stični, dne 12. 5. 2018.

Sin Jurij z družino

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*

(Svetlana Makarovič)

ZAHVALA

MARIJA OBREZA, roj. Vadnjal

Ob smrti naše drage mame, žene in babice se iskreno zahvaljujemo vsem vam z Debelega hriba, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti in darovali sveče in cvetje. Iskrena hvala Vinogradniško-sadjarsko turističnemu društvu Debeli hrib, ki ste počastili njen spomin s praporom in slovensko zastavo.

Vsi njeni

*Samo duša ve,
kako boli,
ko te več ni.*

ZAHVALA

V 70. letu je za vedno zaspala in odšla v večnost

OLGA VIDIC
Bevčeva iz Zgradca

Zahvala vsem prijateljem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, hvala župniku, pevcem in pogrebni službi.

Žalosten sin Zdenko in nečak Miha

*Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje
zbrane od včera
in kdo ve od kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev,
pojdem v maj
vseh majev ...
Ne kličite me nazaj!*

(T. Kuntner)

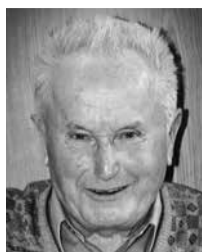
ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga mama

ADA SLANA
s Krke 5d

Zahvaljujemo se vsem, ki ste se prišli posloviti od nje, bili v tem težkem času z nami v mislih, darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na zadnji poti. Hvala pogrebniemu zavodu Perpar, operni pevki Rebeki Radovan, pevcem in trobentaču ter govorniku Matjažu Marinčku.

Vsi njeni

*Ne jočite ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
pomislite na vse
kar skupaj doživeli smo,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

V 89 letu starosti nas je nepričakovano zapustil naš dragi oče, dedek, pradedek, tast, brat in stric

VALENTIN KASTELIC

iz Stične
(12. 2. 1930 – 5. 6. 2018)

Zahvaljujemo se p. Maksimilijanu Fileju, p. Avguštinu Novaku in msgr. Jožetu Kastelicu za opravljen obred, Nadi Hauptman in Društvu upokojencev Stična pa za ganljive besede slovesa.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in sodelavcem za vso podporo, izrečene tolažilne besede, darovane svete maše, sveče in cvetje. Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Z nami ostaja v lepih spominih.

Vsi njegovi

*Ni konec,
ko pride tvoj zemeljski konec.
Le vsakodnevno orodje pospraviš
in se odpraviš k počitku.*
(Tone Kuntner)

ZAHVALA

Ob slovesu od našega dragega očeta

STANETA KALARJA

(3. 5. 1923 – 30. 3. 2018)
Iz Krške vasi

se zahvaljujemo vsem, ki ste s strokovnostjo, človeško toplino in naklonjenostjo spremljali našega ata v času njegove bolezni in čutili z nami ob pogrebu – delavcem Zdravstvenega doma Ivančna Gorica in patronažni sestri Mateji Kralj za spremljanje našega očeta v tednih njegove bolezni, krškemu župniku Dejanu Pavlinu za obiske ob prvih petkih, tople besede, duhovno tolažbo ter občuteno slovo ob pogrebu, gasilcem, Roku Godcu in krškim pevcem, ki ste se s pesmijo tako lepo poslovili od našega ata, ter pogrebniemu zavodu Perpar.

Iskrena hvala sosedu Anici Kozinc za strokovno oporo in človeško bližino našemu atu med njegovo boleznijo ter tople besede ob grobu. Hvala tudi vsem sorodnikom, sovaščanom, prijateljem in znancem, ki ste darovali za sve- te maše in dober namen.

Vsi njegovi

*Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi tihi dnevi
tihega trpljenja,
bolezen je bila
močnejša od življenja.*
(Tone Kuntner)

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je tiho in mirno zapustila naša draga žena, mama, babica in prababica

TEREZIJA GLIVAR

iz Brezovega Dola
(11. 7. 1938 – 26. 3. 2018)

Ob boleči izgubi se vsem zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče ter svete maše. Iskreno se zahvaljujemo g. župniku iz Krke Dejanu Pavlinu za izredno lepo opravljen obred, moškemu pevskeemu zboru Ambrus za zapete pesmi, Društvu upokojencev Ivančna Gorica ter pogrebni službi Novak. Hvala vsem, ki ste našo mamo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujoči mož Jože, hčerki Štefka in Marta z družino

Uredništvo se opravičuje za zamudo pri objavi.

*Od rane si mladosti trdo ti garala,
svoje si življenje rodni zemlji dala.
Z dobroto, toplim srcem si vedno
nas sprejela,
nesebično si za nas skrbela
in vedno rada nas imela.*

ZAHVALA

Na praznik Gospodovega vnebohoda se je v 88. letu starosti poslovila naša draga mama, babica in prababica

KRISTINA JEVIKAR roj. KRALJ

(20. 8. 1930 – 10. 5. 2018)
Iz Vrha pri Višnji Gori.

Ob slovesu naše drage mame se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sokrajanom, ki ste se od nje poslovili, jo pospremili na njeno zadnji pot, darovali cvetje, sveče, svete maše ter molitve.

Ob njeni dolgotrajni bolezni se zahvaljujemo vsem delavcem v ZD Ivančna Gorica in UKC Ljubljana za skrb in nesebično pomoč. Za obiske drage mame in pomoč pri oskrbi se zahvaljujemo vsem prijateljem in sorodnikom.

Zahvalili bi se radi tudi pogrebniemu zavodu Perpar za vso organizacijo in izvedbo zadnjega slovesa, trobentaču za zaigrano Tišino in cvetličarki Jani Žurga za lepo cvetje. Prav tako bi se radi zahvalili pevkam in pevcem višnjanskega pevskega zbora pod vodstvom g. Milana Jevnikarja za zelo lepo odpete pesmi, g. Pavlu Grozniku pa za ganljiv poslovilni govor.

Iskreno bi se radi zahvalili župniku Slavku Judežu iz Višnje Gore za obiske drage mame na domu, sočutne besede, molitve in prelepo zadnje slovo.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

*Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem svoje zbrane,
od včeraj in kdo ve od kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev,
pojdem v maj vseh majev.
Ne kličite me nazaj.*
(T. Kuntner)

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je zapustil

RAJKO HROVAT

(10. 2. 1928 – 10. 5. 2018)
iz Ulice Cankarjeve Brigade 33, Ivančna Gorica

Od njega smo se poslovili 16. 5. 2018 na pokopališču v Stični.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za iskreno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in izrečena sožalja in podporo pri izgubi. Hvala tudi osebju v ZD Ivančna Gorica, pogrebniemu podjetju Perpar, ter govornikoma iz Društva ZB NOB Grosuplje – Ivančna Gorica, ter Društva upokojencev Ivančna Gorica. Še posebej pa hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi poti.

Vsi njegovi

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljanja,
utihnil je tvoj glas,
bolečina in samota sta pri nas.
Zato pot nas vodi tja, kjer sredi ti-
šine spiš,
a v naših srcih ti živiš.*

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je za vedno zapustil, naš dragi mož, oče, dedek, brat, stric in tast

JOŽE MOSTAR st.

(8. 3. 1940–5. 5. 2018).

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darove za svete maše, podarjeno cvetje in sveče, ki bodo gorele v njegov spomin. Posebna zahvala ZD Ivančna Gorica, dr. Vlatki Roković in patronažni službi. Hvala g. župniku Izidorju Grošlju za poslovilni obred, pevcem, pogrebni službi Perpar. Še posebna zahvala vsem, ki ste našega očeta pospremili na zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

*Veš, da je vse tako, kot je bilo.
V vsaki stvari si, besedah naših,
da, celo v sanjah,
le, da korak se tvoj,
nič več ne sliši.*

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti našega moža, očeta, ata in starega ata

KARLA BERDAJSA

iz Temenice,

se najtopleje zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za izrečeno sožalje in tolažljive besede.

Žalujoci vsi njegovi

Uredništvo se opravičuje za zamudo pri objavi.

Iz zakladnice naših domačij

Med iskanjem »starin« za naš kotiček me večkrat obide radovednost, kaj bodo v podobnih rubrikah predstavljali čez kakega pol stoletja. Izdelkov, kakršnih na ogled postavljamo dandanašnji, zagotovo ne bo več. Morda bodo to stari računalniki, televizorji, tiskalniki, mobilni telefoni, diskete, volani, avtomobilske gume, traktorske kabine, sončni agregati, optični kabli in podobna krama. Kar mraz me strese, če pomislim na strahovit odmik od prvotnega življenjskega okolja, ki ga danes starejši še nekoliko čutimo.

K sreči še nismo tako daleč. V dokaz je izdelek iz lesa, je bil dolga stoletja najpogostejša surovina za izdelavo najrazličnejših izdelkov. Izdelovalec je imel spretno roko, veliko potrpljenja in občutek za lepo in koristno. Imenujete okrašeni kos lesa, ki je bil vgrajen v neko hišo v širši okolici Metnaja.

Prijazen pozdrav - Leopold Sever

Kdor ga bo zmožel, bo samozavesten

KVIZ, KI SKUŠA BITI HUDOMUŠEN

1. Kaj od naštetega ti lahko pusti žulje?

- a) cola
- b) macola
- c) malora

2. Koliko krav je po »mačji pameti« vredna miška?

3. Poišči delovni pripomoček, ki potrebuje vodo!

- a) oselnik
- b) motovilo
- c) prelca

4. V katerem naselju prebivalci dihajo najbolj globoko?

- a) v Zagradcu
- b) na Velikem Globokem
- c) na Krki

5. Če smo dobrodušni, moramo v življenju večkrat pogledati skozi:

- a) rešeto
- b) šivankino uho
- c) prste

6. Človek, ki ga težko prenašamo, je simbolično povezan:

- a) z Al
- b) z N₂
- c) s Pb

7. Kolikšna je bila včasih »vojaška mera«?

- a) pet čevljev
- b) petindvajset palcev
- c) dve naramnici

8. Poišči obče vladarsko ime, ki ga najpogosteje dajejo psom!

- a) car
- b) kralj
- c) sultan

9. Katera žival se najrajši mastí z jajci?

- a) lisica
- b) dihur
- c) veverica

10. Poišči pričekso na kateri se praviloma polomi najmanj glavnikovih zob!

- a)
- b)
- c)
- d)

Pijem iz obupa, ker se ne morem odločiti koga bi volil, ko skoraj vsi obljublajo čudovite stvari

HUDOMUŠNICE

»Moj pes je odličan matematik,« se Janez hvali pred prijatelji.
 »Kako pa se prepričaš o njegovi nadarjenosti,« so začudeni sogovorniki?
 »Čisto preprosto. Vprašam ga, na primer, koliko je 25 minus 25.
 »In kaj ti odgovori?«
 »Nič.«

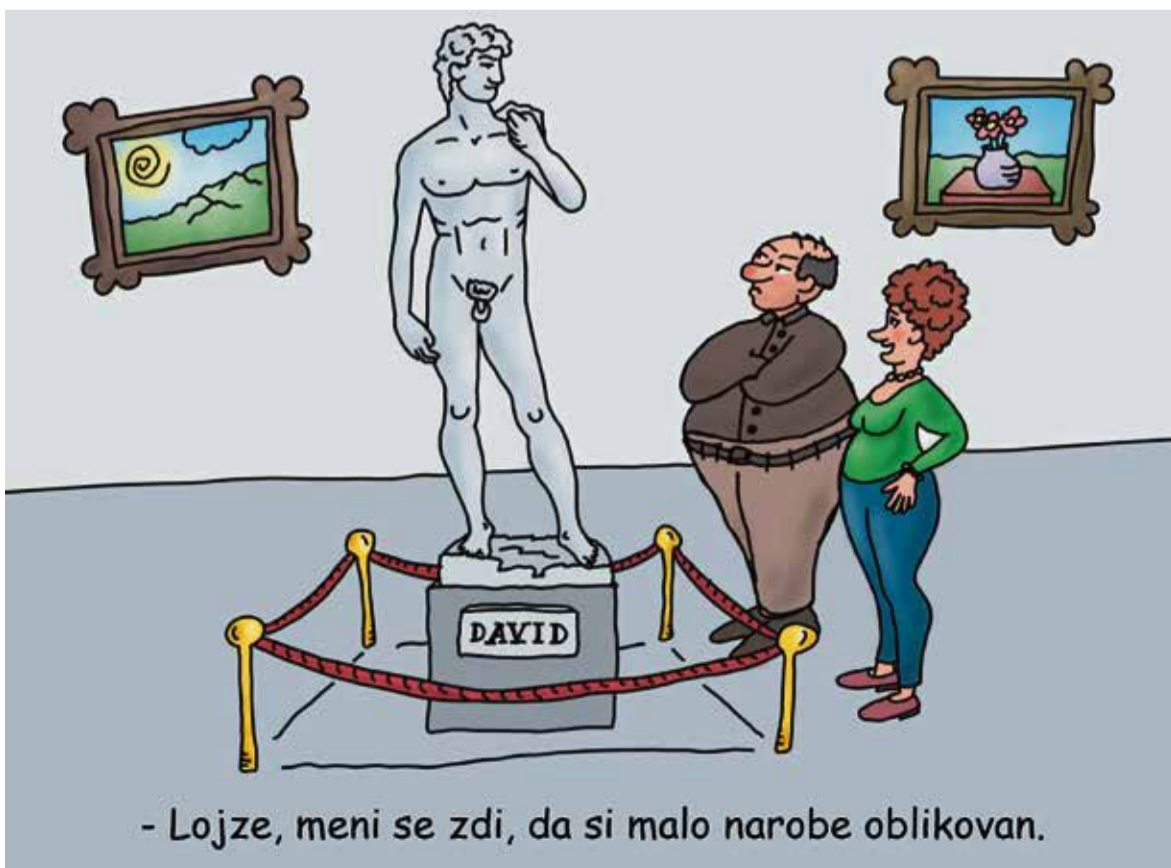

Obtoženi je imel slab občutek o izidu sodbe, zato je milo prosil svojega zagovornika:
 »Gospod odvetnik, potrudite se kolikor je mogoče, da ne bi dobil več kot eno leto zapora.«
 »Se bom potrudil,« obljubi odvetnik. Po končani sodbi, ki je bila po želji obtoženca, se je ta lepo zahvalil zagovorniku. Ta pa mu s kislim obrazom pojasni: »Veste, ni bilo lahko; porota vas je hotela povsem oprostiti.«

Pravi meščan pride na turistično kmetijo, kjer želi preživeti dopust. »Dobro ste se odločili,« mu pravi gospodinja, »pri nas vas bodo vsako jutro zbudili ptički s svojim petjem.«
 »Velja,« se strinja gosposki meščan, »naj začno ob desetih.«

Tone se pred sosedi na vsa usta hvali, kako dobro se razumeta z ženo.
 »Nemogoče,« odkimavajo sosedje, »ko pa večkrat poslušamo, kako se kregata.«
 »To je že res, se Tone ne dá,« toda midva se kregava o tem, kateri od naju je zaslužnejši za to sožitje.
 »Nikoli si ne bi mislil, da tudi bog lahko zboli,« Matiček glasno razmišlja pred materjo.
 »Bodi no pameten, kje si pa slišal to neumnost,« reče mati.
 »Ni neumnost, kar poglej – teta Karla je včeraj rekla, da je bog njenega zdravnika poklical k sebi.«

Siva stran

Doživetja Leopolda »Svetodeželskega«

»Svetopisemski« petelin

Med potovanjem po Sveti deželi sem bil posebej pozoren na »cerkvenega petelina«, ki je slovenska posebnost, čeprav jo zasledimo tudi na širšem obrobju slovenskega narodnostnega ozemlja in drugod po srednji Evropi, vendar jako poredko. Večinoma so pritrjeni na zvonikih ali na ostrejšu prezbiterijev. Simbol izvira iz predkrščanskega verovanja, v katerem so bile ptice božje poslanke, posrednice med bogom in ljudmi. Petelini so bili čaščeni zaradi lepega perja, še bolj pa kot oznanjevalci vsakodnevnega prihoda svetlobe kot vrhovnega božanstva. V krščanstvu so ptice iz naravoverja simbolično zamenjali angeli, ki kažejo več tipičnih ptičjih lastnosti (krila, petje, ...) Zategadelj so posebej zanimivi in poučni primeri, ko sta na istem sakralnem objektu hkrati oba simbola (Slatnik, Momalj ...). Pri nas imamo poduhovljene peteline v Zagradcu, v Selih nad VG, v Češnjicah, na Kamnem vrhu, v

Kljub oprezanju mi je uspelo v Sveti deželi zaslediti ta simbol samo na dveh krajih. Eden teh je v bližini vrta Getsemani. To je tam, kjer je Jezus apostolu Petru napovedal, da ga bo le-ta trikrat zatajil v času, ko bo petelin dvakrat zapel. To Jezusovo priliko so v srednjem veku uporabili za razlago o petelinu na zvonikih, čeprav ima ta simbol mnogo starejše izhodišče. Na fotografiji so poleg stebra s petelinom upodobljeni trije dremajoči apostoli in rimski vojak stražar.

Višnjah, v Hrastovem Dolu, v Bukovici in še marsikje. Praviloma so ti simboli zgoščeni tam, kjer so tudi sicer ohranjeni sledovi naravoverja, npr. tičnice. Petelina imajo tudi na zvoniku v Stični. Več kot očitno je, da je kraj dobil ime po največji doslej odkriti tičnici, ležeči severovzhodno od naselja nad Virom. Starejši so ji zategadelj rekli tudi Tična. Zatična, kakor stoji v starejših zapisih, je torej kraj ZA TIČINO.

Ko so srednjeveški križarji obnavljali porušena krščanska svetišča, so iz srednje Evrope prinesli tudi idejo o petelinu na sakralnih objektih. Tale v bližini Dvorane zadnje večerje je drugi primerek ondi.

Stari petelin cerkve na Sušici pri Muljavi. Sedaj imajo na zvoniku novega.

Paberkovanje obledelih sledi iz svetovne vojne

V pričujočem zapisu sem namenoma izpustil besedo »prve«, kajti v času, ko je divjal spopad svetovnih razsežnosti in še dobrih dvajset let za tem, ni bilo treba postavljati števnik. Potreba po njem je nastala šele leta 1941, ko se je vnela še hujša morija, torej 2. vojna in ju je bilo treba razlikovati. Tudi v Šentvidu na spomeniku padlim v prvem spopadu piše: ŽRTVAM SVETOVNE VOJNE.

Zadnjič smo v našem kotičku predstavili prvo četrtino zapisanih na plošči. Tokrat sledi druga četrtina:

21. Alojz Kastelic (1898–1917), Velike Pece
22. Anton Petan (1894–1915), Velike Pece
23. Alojz Vidmar (1899–1917), Artiža vas
24. Jožef Kastelic (1895–1915), Radohova vas
25. Stanko Krošelj (1895–1915), Radohova vas
26. Jožef Škufca (1888–1919), Radohova vas
27. Franc Trunkelj (1896–pogrešan), Radohova vas
28. Tomaž Trunkelj (1893–1915), Radohova vas
29. Jožef Piškur (1873–1917), Glogovica
30. Anton Zupančič (1896–1916), Glogovica
31. Ignac Papež (1896–1917), Vrhpolje
32. Janez Zupan (1875–pogrešan), Vrhpolje
33. Anton Bivic (1893–1918), Dol
34. Franc Lampret (1885–1916), Griže
35. Anton Cilenšek (1866–1916) Šentvid
36. Franc Grabljevec (1887–pogrešan) Šentvid
37. Vinko Grajžar (1886–1914), Šentvid
38. Miha Klemenčič (1880–1915), Šentvid
39. Andrej Mrak (1881–1915), Šentvid
40. Ludvik Porenta (1884–pogrešan), Šentvid
41. Franc Strle (1880–1919), Šentvid
42. Jožef Zavodnik (1879–pogrešan), Šentvid

Celoten seznam je zaključen s stihom:
 POKOPAL VAS JE TUJI KRAJ/ GOSPOD VAM DAJ NEBEŠKI RAJ.
 Spoštljivemu vzdihu se pridružujemo tudi ustvarjalci Klasja.

Leopold Sever

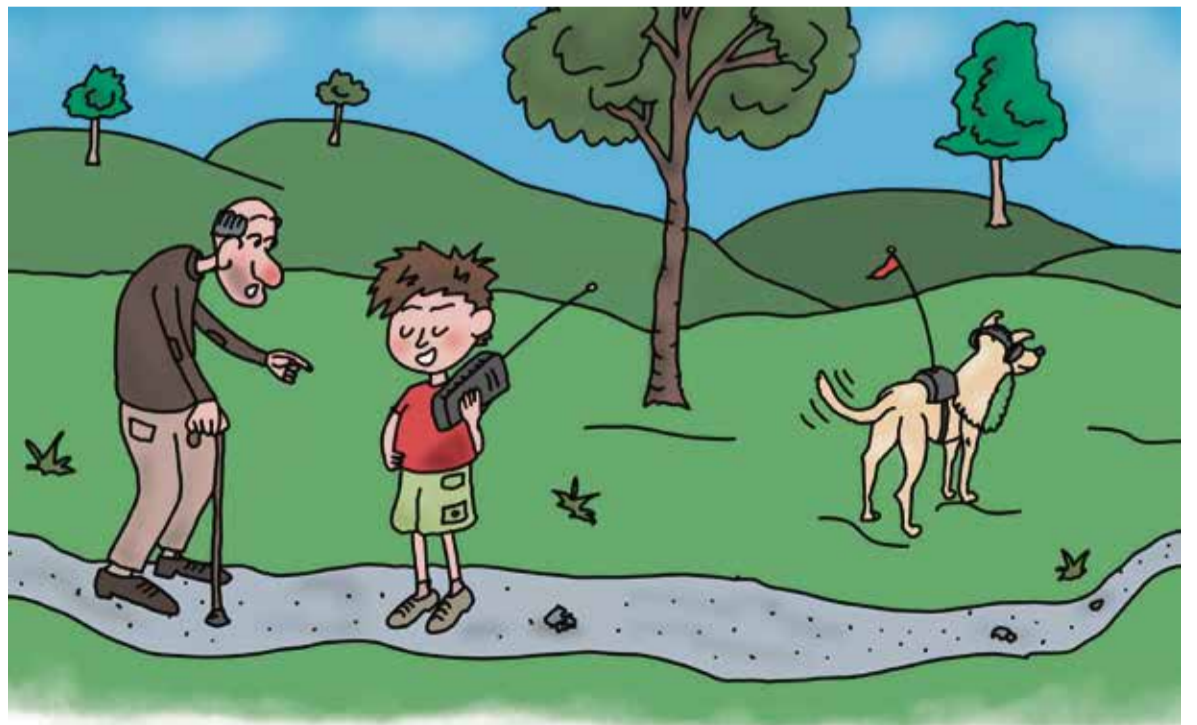
Po več ko sto letih živih pričevalcev iz tega časa ni več, večina ohranjenih fotografij pa je brez napisov, zato so osebe na njih pretežno neprepoznane. Po kraju najdbe predvidevam, da so tile trije vojaki iz obsežne šentviške župnije; zagotovo kateri od teh, ki so omenjeni na spominski plošči.

Na robu teme

Matjaž Marinček

Drobčkani listi v vrsti so stali, svetlobi prijazne obrazke kazali, niso ne vetra ne teme se bali.

- Zakaj mu ne zavpiješ ali pa zazvižgaš, kot smo to delali včasih?
 - Dajte no, to je sodoben pes, ki je navajen samo na digitalno komunikacijo.

"SEVERNA" STRAN

Kako so Hrastarjeve kure k pameti prišle

Hrastarjeva Zofi na svoji bajti ni redila večje živine. Imela pa je mačka in lepo število kokoši, ki naj bi ji nesle jajca, da bo kak sold pri hiši. Zofkin gospodarski projekt načeloma ni bil slab, imel pa je neko pomanjkljivost. Velika jata je potrebovala dosti piče, ki pa je Zofka ni pridelala, zato so bile njene putke večkrat lačne kakor site. Tisto, kar so same našle na vrtu, je dnevno dalo komaj nekaj jajc.

Zofa je dolgo časa gruntala, zakaj tako pičila jajčna bera, končno se ji je pa posvetilo: »Že vem, moje kokoši odlagajo jajca v gnezdišča sosednjih gospodinjstev; jim bom že pokazala«, se je jezila.

Po tistem je večkrat na dan vzela prgišče žita, močno potresala s kovinsko posodo, da je zrnje glasno zvenelo, zraven pa vpila s prodornim sopranom: »Čipke, čipke, čipke ...« Čipke so kajpak drle k gospodinjji, da so nekatere kar kozolce prevračale. A kaj, ko je Zofa le tu in tam spustila na tla kako zrno, večino pa odnesla v shrambo za nov korenček na palici, ki naj bi kokoši odvrčal od sosednjih gnezd.

Kokoši so nekaj časa brezglavo dir-

jale h gospodinjji, končno pa so se vedno redkeje odzivale na njene kliče; očitno so spoznale, da je dirkanje na domače dvorišče le potrata časa in da je bolje, če si same najdejo kaj za pod kljun.

Po nekem brezuspešnem klicanju je Zofa potarnala sosedovemu Maticu: »Ne vem kaj je z mojimi kurami,

najbrž so neumne.« Matic pa nazaj: »Nič niso neumne, k pameti so prišle.«

Zofa ga očitno ni razumela, kajti že čez nekaj trenutkov se je po vasi razlegal njen prodorni sopran: »Čipke, čipke, čipke ...!«

Leopold Sever

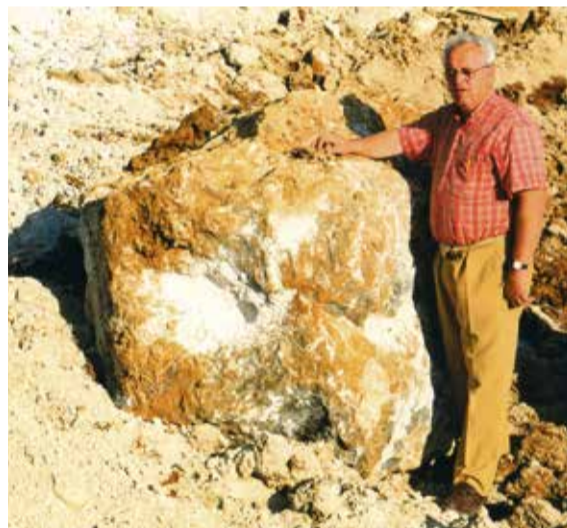

Acervanski (ivanški) miljniki

Že nekajkrat sem ugotavljal, da so bili naši kraji gosto naseljeni že v prazgodovinskem času in v antiki. Zato se ne smemo čuditi bogatim ostalinam gradišč, tičnic in drugih sledov iz vsakdanjega in duhovnega življenja prednamcev. Pomembne sledi so ostale tudi iz časov rimske okupacije naših predelov, zlasti zaradi gradenj cest in zidanih bivališč. Pri zemeljskih delih za gradnjo komunikacij so prišli na površje kamniti osamelci, pripravniki za oblikovanje miljnikov in drugih kamnitih skulptur, zato se ne smemo čuditi velikemu številu obcestnih kamnov, najdenih vzdolž nekdanje tranzitne rimske ceste. Zaradi premajhnega razumevanja je šlo veliko kamnitih surovcev in obdelanih kamnov v izgubo. Sam sem si na vso moč prizadeval vsaj nekaj tega ohraniti zanamcem.

Leopold Sever

Prizor kaže, kako smo z muko sestavljali razbit rimski miljnik in ga rešili pred dokončnim propadom.

Lep monolit, primeren za obdelavo. Na površje je prišel pri gradnji avtomobilske ceste v bližini Rogovile. Vsa moja prizadevanja, da bi ga ohranili, so bila brezuspešna. Iz takih in podobnih surovcev bi lahko postavili čudovit lapidarij, ali pa bi jih uporabili kot surovine za kiparsko kolonijo.

O odkritju in reševanju novega miljnika je pisal tudi tuji tisk. Pred nami je odlomek iz neke nemške revije. Takole pravi:

MEILENSTEIN

Gefunden um das Jahr 1982 an der nordwestlichen Ecke des Ackers Parzelle Nr. 105/4 k. o. Radohova vas, hinter dem Haus Vrhpolje pri Šentvidu Nr. 16, auf der rechten Seite der heutigen Hauptstraße Ljubljana-Zagreb, etwa 200 m östlich von der Straßenbrücke am Berg Rogovila bei Ivčna Gorica. Der Besitzer hat den Stein aufgehoben, wobei er in einige größere Fragmente zerfiel, und im Hof des genannten Hauses aufbewahrt. Das größte dieser Fragmente erweckte im Jahr 1992 die Aufmerksamkeit des Schullehrers und Laienarchäologen Leopold Sever aus Ivančna Gorica, der im Jahr 1993 die Rekonstruktion und die neue Aufstellung des Steines organisierte.

226. rekord:

Posode za celo balo

Toni Urbas iz Šentvida je pred nekaj leti opazil, da med našo kuhinjsko posodo prevladujejo izdelki iz tovarne EMO iz Celja. Pa mu je šnila v glavo ideja, da bi iz tega lahko naredil imenitno kolekcijo. Vrgel se je na delo in v nekaj letih se mu je nabralo okoli 250 izdelkov iz te tovarne. Pri tem se je omejil le na posodo, ki je bila izdelana v starem Emu, ki je šel pred nekaj desetletji v stečaj. Pri zbiranju so mu pomagali sorodniki in prijatelji iz vse Slovenije in drugih predelov nekdanje Jugoslavije. Posoda je bila večinoma že rabljena in zategadelj v slabem stanju. Šele po dolgotrajnem čiščenju je dobila prvoten sijaj in lepoto. Zbiralcu je treba priznati, da je eksponate domiselno razporedil po oblikah in barvah. Pri delu mu je pomagala tudi sestra Nani. Za ozko specializirano zbirko posode smo Toniju brez pomislekov dodelili Klasjev rekord in mu zaželeli novih zbirateljskih uspehov. V znamenje časti smo vzeli v roke vsak svojo posodo in potrkali s prsti, da se je slišalo: tok, tok, tok in bambrbam. Čestitamo!

Leopold Sever

Klasjevega Poldeta se težko znebiš

Poldeta in njegovega nerganja imam dovolj, sem si rekel, zato ga nisem iskal. Rajši sem šel v naravo. A glej ga zlomka, že po prvih kilometrih sva trčila – v Kosci pri lehnjakovih slapovih. Molče kajpak nisem mogel mimo, zato pozdravim in pobaram: »Si bil zadnjič v Višnji Gori na čebelarji prireditvi; to ti je bila proslava, kaj?« »Nič ne rečem, slovesnost v čast kranjski sivki je bila zares veličastna, tako rekoč za vse prste obliznit, še posebej, če bi bili z medom namazani. Toda vsebina, vsebina,« se je namrdnil! »Kaj pa je bilo narobe z njo?«

»Še vprašaj: Vse zaslužne ženske so bile imenovane pridne čebelice («sivka» so izpustili), o trojih pa niti besedice. Kar naj poskusijo čebelarit brez trotov, pa bodo videli! Dol z diskriminacijo moških, živela enakopravnost obeh spolov!« je vzkliknil in se zazrl v curljajoči lehnjakov mah.

Leopold Sever

